

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 31. januar 2017
(OR. en)

5766/17

**Interinstitutionel sag:
2013/0255 (APP)**

LIMITE

**EPPO 5
EUROJUST 14
CATS 10
FIN 52
COPEN 21
GAF 6
CSC 30**

A-PUNKTSNOTE

fra:	formandskabet
til:	Rådet
Vedr.:	Forslag til forordning om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed - Udkast til forordning

Hermed følger til delegationerne den stabile tekst til udkast til forordning om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed.

Udkast til
RÅDETS FORORDNING
om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Union har sat sig det mål at oprette et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.
- (2) I traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) er der hjemmel til muligheden for at oprette en europæisk anklagemyndighed i afsnittet vedrørende området med frihed, sikkerhed og retfærdighed.
- (3) Unionen og medlemsstaterne har en forpligtelse til at beskytte Unionens finansielle interesser mod strafbare handlinger, der hvert år påfører Unionen et betydeligt tab. Disse lovovertrædelser efterforskes og retsforfølges imidlertid ikke altid for nuværende i tilstrækkeligt omfang af de nationale strafferetlige myndigheder.
- (4) I henhold til artikel 86 i TEUF bør Den Europæiske Anklagemyndighed oprettes ud fra Eurojust. Det indebærer, at denne forordning bør etablere en tæt forbindelse mellem dem baseret på gensidigt samarbejde.
- (5) Traktaten fastlægger, at Den Europæiske Anklagemyndigheds materielle kompetence i overensstemmelse med denne forordning er begrænset til strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser. Den Europæiske Anklagemyndigheds opgaver bør derfor være at efterforske og retsforfølge lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, jf. direktiv (EU) 2017/xx, og lovovertrædelser, der er uløseligt forbundet med dem, og sørge for, at gerningsmændene stilles for en domstol. Enhver udstrækning af denne kompetence til at omfatte alvorlig grænseoverskridende kriminalitet er betinget af, at Det Europæiske Råd træffer en enstemmig afgørelse herom.

(6) Lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser kan på grund af deres omfang og virkninger, jf. nærhedsprincippet, bedst bekæmpes på EU-plan. I den nuværende situation, hvor den strafferetlige forfølgning af lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, udelukkende påhviler medlemsstaternes myndigheder, opfyldes dette mål ikke altid i tilstrækkelig grad. Målet for denne forordning, nemlig at styrke bekæmpelsen af de lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, ved at oprette en europæisk anklagemyndighed, kan som følge af opsplitningen af de nationale procedurer ved retsforfølgning i forbindelse med lovovertrædelser begået mod Unionens finansielle interesser ikke opfyldes af medlemsstaterne alene, og kan derfor som følge af, at Den Europæiske Anklagemyndighed skal have kompetence til retsforfølgning af sådanne overtrædelser, bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor gennemføre foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union.

(7) Denne forordning fastsætter bestemmelser om en ordning for delt kompetence mellem Den Europæiske Anklagemyndighed og de nationale myndigheder med henblik på at bekæmpe lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, på grundlag af Den Europæiske Anklagemyndigheds ret til oplysning.

(8) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål, og det sikres, at dens indvirkning på retsordenen og de institutionelle strukturer i medlemsstaterne er så begrænset som muligt.

(9) I lyset af princippet om loyalt samarbejde bør både Den Europæiske Anklagemyndighed og de kompetente nationale myndigheder støtte og underrette hinanden med henblik på effektivt at bekæmpe lovovertrædelser, der henhører under myndighedens kompetence.

(10) Denne forordning berører ikke medlemsstaternes nationale systemer vedrørende måden, hvorpå efterforskning i straffesager er tilrettelagt.

(11) Da Den Europæiske Anklagemyndighed skal tildeles beføjelser til efterforskning og retsforfølgning, bør der indføres institutionelle sikkerhedsforanstaltninger for at sikre, dels at den kan udføre sine opgaver uafhængigt, dels at den er underlagt EU-institutionernes kontrol.

(12) Den Europæiske Anklagemyndighed bør handle i hele Unionens interesse og må hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen person uden for myndigheden.

(13) En streng kontrol modsvarer Den Europæiske Anklagemyndigheds uafhængighed og de beføjelser, som den tillægges i medfør af denne forordning. Den europæiske chefanklager er fuldt ud ansvarlig for opfyldelsen af sine pligter i sin egenskab af øverste chef for Den Europæiske Anklagemyndighed, og den pågældende har herved det overordnede institutionelle ansvar for myndighedens generelle virksomhed i relation til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Som følge heraf kan enhver af disse institutioner indgive en begæring til Den Europæiske Unions Domstol med henblik på at få den pågældende afskediget under særlige omstændigheder, herunder i tilfælde af grove tjenesteforseelser. Samme procedure bør gælde for afskedigelse af europæiske anklagere.

(14) Den Europæiske Anklagemyndighed bør udsende en offentlig årsberetning om sin generelle virksomhed, der som minimum bør indeholde statistiske oplysninger om myndighedens arbejde.

(15) Den Europæiske Anklagemyndigheds organisatoriske struktur bør gøre det muligt at træffe hurtige og effektive beslutninger ved efterforskning og retsforfølgning i forbindelse med strafbare handlinger, uanset om de involverer én eller flere medlemsstater. Strukturen bør også sikre, at alle nationale retssystemer og -traditioner i de deltagende medlemsstater er repræsenteret i myndigheden, og at det er anklagere med viden om de enkelte retssystemer, der i princippet håndterer efterforskning og retsforfølgning i deres respektive medlemsstater.

(16) Med henblik herpå bør Den Europæiske Anklagemyndighed være et uadskilleligt EU-organ, der fungerer som en enkelt myndighed. Det centrale niveau består af en europæisk chefanklager, som leder myndigheden som helhed og leder kollegiet af europæiske anklagere, permanente afdelinger og europæiske anklagere. Det decentrale niveau består af de europæiske delegerede anklagere, der er etableret i medlemsstaterne.

(17) For at sikre en konsekvent udøvelse af Den Europæiske Anklagemyndigheds virksomhed og dermed en tilsvarende beskyttelse af Unionens finansielle interesser bør myndighedens organisatoriske opbygning og den interne beslutningsproces desuden gøre det muligt for det centrale kontor at overvåge, styre og føre tilsyn med al efterforskning og retsforfølgning, der udføres af europæiske delegerede anklagere.

(18) I denne forordning anvendes udtrykkene "generelt tilsyn", "overvåge og lede" og "føre tilsyn med" til at beskrive forskellige kontrolaktiviteter, der udføres af Den Europæiske Anklagemyndighed. Med "generelt tilsyn" forstås den generelle administration af myndighedens virksomhed, hvor der i princippet kun gives instrukser om spørgsmål af horisontal betydning for myndigheden. Med "overvåge og lede" forstås beføjelser til at overvåge og lede individuelle efterforskninger og retsforfølgninger. Med "føre tilsyn med" forstås et tættere og kontinuerligt tilsyn med efterforskning og retsforfølgning, herunder om nødvendigt indgriben og instrukser i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning.

(19) Kollegiet bør træffe afgørelser om strategiske anliggender, herunder fastlæggelse af myndighedens prioriteter og efterforsknings- og retsforfølgningspolitik, samt om generelle spørgsmål i forbindelse med individuelle sager, f.eks. for så vidt angår anvendelsen af forordningen, den korrekte gennemførelse af myndighedens efterforsknings- og retsforfølgningspolitik eller principielle spørgsmål eller spørgsmål af stor betydning for udviklingen af en sammenhængende efterforsknings- og retsforfølgningspolitik i myndigheden. Afgørelser truffet af kollegiet om generelle spørgsmål bør ikke berøre pligten til at efterforske og retsforfølge i henhold til denne forordning og national ret. Kollegiet bør gøre sit yderste for at træffe afgørelser ved konsensus. Hvis en sådan enighed ikke kan nås, bør der træffes afgørelse ved afstemning.

(20) De permanente afdelinger bør overvåge og lede efterforskning og sikre sammenhæng i myndighedens aktiviteter. S sammensætningen af de permanente afdelinger bør fastsættes i henhold til forretningsordenerne, som bl.a. bør tillade, at en europæisk anklager er medlem i mere end en permanent afdeling, hvis det er hensigtsmæssigt, for så vidt muligt at sikre en ligelig arbejds mængde for de enkelte europæiske anklagere.

(21) De permanente afdelinger ledes af den europæiske chefanklager, en af dennes vicechefanklagere eller en europæisk anklager i henhold til principperne i forretningsordenen.

(22) Sagsfordelingen mellem de permanente afdelinger bør være baseret på et system med tilfældig fordeling, så der i størst mulig omfang sikres ligelig fordeling af arbejdsbyrden. Afvigelser fra dette princip bør være muligt for at sikre, at myndigheden fungerer korrekt og effektivt, efter beslutning truffet af den europæiske chefanklager.

(24) En europæisk anklager fra hver medlemsstat bør udpeges til kollegiet. De europæiske anklagere bør i princippet på vegne af den kompetente permanente afdeling føre tilsyn med den efterforskning og retsforfølgning, der udføres af de europæiske delegerede anklagere i deres oprindelsesmedlemsstater. De bør fungere som forbindelsesled mellem det centrale kontor og det decentrale niveau i deres medlemsstater, så det bliver nemmere at fungere som et enkelt kontor. Den tilsynsførende europæiske anklager bør også kontrollere instruktors forenelighed med national ret, og underrette den permanente afdeling, hvis dette ikke er tilfældet.

(24a) På grund af arbejdsbyrden i forbindelse med det store antal efterforskninger og retsforfølgninger i en given medlemsstat bør en europæisk anklager kunne anmode om, at tilsynet med visse efterforskninger og retsforfølgninger i hans oprindelsesstat pålægges andre europæiske anklagere. Afgørelsen bør træffes af den europæiske chefanklager med samtykke fra den europæiske anklager, der skal overtage de pågældende sager. Kriterierne for sådanne afgørelser bør være fastsat i forretningsordenen, og et af dem bør være, at den europæiske anklager, der overtager sagerne, har tilstrækkeligt kendskab til den pågældende medlemsstats sprog og retssystem.

(25) Den efterforskning, der udføres af Den Europæiske Anklagemyndighed, bør som hovedregel udføres af europæiske delegerede anklagere i medlemsstaterne. De bør gøre dette i overensstemmelse med denne forordning og, for så vidt angår spørgsmål, der ikke er omfattet af denne forordning, national ret. De europæiske delegerede anklagere bør udføre deres opgaver under tilsyn af den tilsynsførende europæiske anklager og den kompetente permanente afdelings anvisninger og instrukser. Hvis en medlemsstats nationale ret fastsætter bestemmelser om intern kontrol af visse retsakter inden for den nationale anklagemyndigheds struktur, bør kontrollen af sådanne afgørelser truffet af den europæiske delegerede anklager henhøre under den tilsynsførende europæiske anklagers tilsynsbeføjelser i overensstemmelse med forretningsordenen. I sådanne tilfælde bør medlemsstaterne ikke være forpligtet til at sørge for kontrol ved de nationale domstole, jf. dog artikel 19 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(26) Funktionen som anklager ved kompetente domstole finder anvendelse indtil straffesagens afslutning, dvs. den endelige afgørelse af spørgsmålet om, hvorvidt den mistænkte eller tiltalte har begået lovovertrædelsen, herunder efter omstændighederne domsafsigelsen og afgørelsen i en eventuel retssag eller de retsmidler, der er tilgængelige, indtil denne afgørelse er blevet endelig.

(27) De europæiske delegerede anklagere bør være en integreret del af Den Europæiske Anklagemyndighed, og de bør således i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af lovovertrædelser, der henhører under myndighedens kompetenceområde, udelukkende handle på denne myndigheds vegne og i dens navn på deres respektive medlemsstats område. Dette bør indebære, at de i henhold til denne forordning tildeles en funktionel og retligt uafhængig status, der adskiller sig fra enhver status i henhold til national ret.

(28) Uanset deres særlige status i henhold til denne forordning bør de europæiske delegerede anklagere i deres embedsperiode også være medlemmer af deres medlemsstats anklagemyndighed, nemlig en anklager eller et medlem af dommerstanden, og de bør tildeles mindst de samme beføjelser som nationale anklagere af deres medlemsstat.

(29) De europæiske delegerede anklagere bør være forpligtet til at følge instrukser, der kommer fra de permanente afdelinger og de europæiske anklagere. Hvis en europæisk delegeret anklager finder, at instrukserne gør det nødvendigt for vedkommende at iværksætte en foranstaltning, der ikke ville være i overensstemmelse med national ret, anmoder vedkommende den europæiske chefanklager om fornyet vurdering af afgørelsen.

(30) Den europæiske delegerede anklager, der behandler en sag, bør indberette enhver væsentlig udvikling i en sag, f.eks. udførelse af efterforskningsforanstaltninger eller ændringer af listen over mistænkte personer, til den tilsynsførende europæiske anklager og den kompetente permanente afdeling.

(31) De permanente afdelinger bør udøve deres beslutningsbeføjelse på bestemte trin i en straffesag, der er rejst af myndigheden, med henblik på at sikre en fælles efterforskning og retsforfølgning. De bør træffe sådanne afgørelser på basis af et udkast til afgørelse, som den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, har foreslået. I ekstraordinære tilfælde bør den permanente afdeling dog kunne vedtage en afgørelse uden et udkast til afgørelse fra den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen. I sådanne tilfælde kan den europæiske anklager, som fører tilsyn med sagen, forelægge et sådant udkast til afgørelse.

(32) En permanent afdeling bør kunne delegere sin beslutningsbeføjelse til den tilsynsførende europæiske anklager i specifikke tilfælde, hvor en lovovertrædelse ikke er alvorlig, eller sagen ikke er kompliceret. Når en lovovertrædelses grovhedsgrad vurderes, bør der tages hensyn til dens indvirkning på unionsniveau.

(33) En stedfortræderordning mellem europæiske anklagere bør fastlægges i forretningsordenen. Stedfortræderordningen bør anvendes i tilfælde, hvor den europæiske anklager kortvarigt er ude af stand til at udføre sine opgaver, f.eks. på grund af fravær.

(34) Desuden bør en europæisk anklager erstattes af en af de europæiske delegerede anklagere fra vedkommendes medlemsstat, når en europæisk anklager træder tilbage, afskediges eller forlader sin stilling af andre årsager eller i tilfælde af f.eks. langvarig sygdom. Perioden som stedfortræder bør begrænses til højst tre måneder. Det bør overlades til kollegiet at anvende muligheden for at forlænge denne tidsperiode, når det skønnes nødvendigt, under hensyntagen til myndighedens arbejdsbyrde og fraværets varighed, indtil den europæiske anklager erstattes eller vender tilbage. Den europæiske delegerede anklager, der fungerer som stedfortræder for den europæiske anklager, bør i den periode, hvor vedkommende fungerer som stedfortræder, ikke længere være ansvarlig for efterforskning og retsforfølgning, som vedkommende behandler som europæisk delegeret anklager eller som national anklager. Med hensyn til sager, der er rejst af Den Europæiske Anklagemyndighed, og som blev behandlet af den europæiske delegerede anklager, der fungerer som stedfortræder for en europæisk anklager, bør myndighedens regler om tildeling på ny finde anvendelse.

(35) Proceduren for udpegelse af den europæiske chefanklager og de europæiske anklagere bør sikre deres uafhængighed. Deres legitimitet bør afledes fra de EU-institutioner, der er involveret i udpegelsesproceduren. Kollegiet bør udpege stedfortræderne for den europæiske chefanklager blandt sine medlemmer.

(36) Et udvælgelsespanel bør opstille en kort liste over kandidater til stillingen som europæisk chefanklager. Beføjelsen til at fastsætte de bestemmelser, der er gældende for panelet, og til at udpege dets medlemmer, bør tillægges Rådet på forslag af Kommissionen. En sådan gennemførelsesbeføjelse afspejler de specifikke beføjelser, der er tillagt Rådet i henhold til traktatens artikel 86, og afspejler Den Europæiske Anklagemyndigheds specifikke karakter, der forbliver fast forankret i de nationale retssystemer og samtidig er et europæisk organ. Den Europæiske Anklagemyndighed vil handle inden for rammerne af sager, hvor de fleste andre aktører vil være nationale, f.eks. domstole, politi og andre retshåndhævende myndigheder, og Rådet har derfor en særlig interesse i at blive tæt inddraget i udpegelsesproceduren. Ved at tillægge Rådet disse beføjelser tages der også passende hensyn til den potentielt følsomme karakter af beslutningsbeføjelser med direkte konsekvenser for de nationale rets- og strafferetsplejestrukturer. Europa-Parlamentet og Rådet bør efter fælles overenskomst udpege en af de udvalgte kandidater som chefanklager.

(37) Hver medlemsstat bør indstille tre kandidater til stillingen som europæisk anklager, der skal udvælge og udpeges af Rådet. For at sikre kontinuiteten i kollegiets arbejde bør der ske en delvis udskiftning af en tredjedel af de europæiske anklagere hvert tredje år. Beføjelsen til at vedtage overgangsbestemmelser for udpegelsen af europæiske anklagere for og under den første mandatperiode bør tillægges Rådet. Denne gennemførelsesbeføjelse afspejler Rådets beføjelse til at udvælge og udpege de europæiske anklagere. Dette er også begrundet i de europæiske anklageres specifikke karakter som værende knyttet til deres respektive medlemsstater, mens de samtidig er medlemmer af kollegiet, og mere generelt Den Europæiske Anklagemyndigheds specifikke karakter efter samme logik, der ligger til grund for den gennemførelsesbeføjelse, der er tillagt Rådet til at fastsætte de bestemmelser, der er gældende for panelet, og til at udpege dets medlemmer. Rådet bør tage hensyn til medlemsstaternes geografiske spredning, når der træffes afgørelse om den delvise udskiftning af en tredjedel af de europæiske anklagere under deres første mandatperiode.

(38) Ved den procedure, der anvendes til udpegelsen af de europæiske anklagere, bør det sikres, at de udgør en integreret del af Den Europæiske Anklagemyndighed, og at de på operationelt niveau forbliver integreret i de nationale retssystemer og rets- og strafferetsplejestrukturer.

Medlemsstaterne bør indstille kandidater til stillingen som europæisk delegeret anklager, der skal udpeges af kollegiet på forslag af den europæiske chefanklager.

(40) Der bør være to eller flere europæiske delegerede anklagere i hver medlemsstat for at sikre en korrekt behandling af myndighedens sager. Den europæiske chefanklager bør godkende antallet af europæiske delegerede anklagere i hver medlemsstat og den funktionelle og territoriale fordeling af opgaverne mellem dem efter at have hørt hver enkelt medlemsstat. I sådanne høringer bør der tages behørigt hensyn til organisationen af de nationale retsforfølgende myndigheder. Begrebet funktionel kompetencefordeling mellem de europæiske delegerede anklagere kunne give mulighed for en fordeling af opgaver.

(41) Det samlede antal europæiske delegerede anklagere i en medlemsstat kan ændres med godkendelse fra den europæiske chefanklager inden for rammerne af Den Europæiske Anklagemyndigheds årlige budgetpost.

(42) Kollegiet bør være ansvarlig for disciplinære procedurer vedrørende europæiske delegerede anklagere, der handler i overensstemmelse med denne forordning. Eftersom de europæiske delegerede anklagere forbliver aktive medlemmer af medlemsstaternes retsforfølgende myndigheder eller domstole og også kan udøve deres funktioner som nationale anklagere, kan nationale disciplinære bestemmelser finde anvendelse af årsager, der ikke har forbindelse med denne forordning. I sådanne tilfælde bør den europæiske chefanklager dog informeres om afskedigelse eller eventuelle disciplinære foranstaltninger i betragtning af hans ansvar for forvaltningen af myndigheden og for at beskytte dens integritet og uafhængighed.

(43) Den Europæiske Anklagemyndigheds arbejde bør i princippet sikres i elektronisk form. Et sagsforvaltningssystem bør oprettes, ejes og forvaltes af Den Europæiske Anklagemyndighed. Oplysningerne i sagsforvaltningssystemet bør omfatte oplysninger om mulige lovovertrædelser, der henhører under myndighedens kompetence, samt oplysninger fra sagsakterne, også når disse er afsluttet. Den Europæiske Anklagemyndighed bør i forbindelse med oprettelsen af sagsforvaltningssystemet sikre, at systemet gør det muligt for Den Europæiske Anklagemyndighed at fungere som en enkelt myndighed, hvor de sagsakter, der administreres af de europæiske delegerede anklagere, er tilgængelige for det centrale kontor med henblik på udførelsen af dets beslutningstagning, overvågning, ledelse og tilsynsmæssige opgaver.

(44) De nationale kompetente myndigheder bør hurtigst muligt underrette Den Europæiske Anklagemyndighed om enhver adfærd, der kan udgøre en lovovertrædelse, der henhører under myndighedens kompetence. I sager, der ikke er omfattet af Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetence, bør Den Europæiske Anklagemyndighed underrette de kompetente nationale myndigheder om alle forhold, som den har fået oplyst, og som kan udgøre en strafbar handling, f.eks. falsk forklaring.

(45) EU's institutioner, organer, agenturer og kontorer og nationale myndigheder bør omgående overdrage alle oplysninger til Den Europæiske Anklagemyndighed om lovovertrædelser, i forbindelse med hvilke den kan udøve sin kompetence. Myndigheden kan også modtage eller indsamle oplysninger fra andre kilder, f.eks. fra private. En kontrolmekanisme i myndigheden bør tage sigte på at vurdere, om betingelserne for Den Europæiske Anklagemyndigheds saglige, territoriale og personlige kompetence er opfyldt på baggrund af de oplysninger, der er modtaget.

(45a) Whistleblowere kan give Den Europæiske Anklagemyndighed nye oplysninger og således bistå den i dens arbejde med efterforskning, retsforfølgning og domfældelse af gerningsmænd, der begår lovovertrædelser i forbindelse med beskyttelsen af Unionens finansielle interesser. Men rapportering af uregelmæssigheder ("whistleblowing") kan hindres på grund af frygten for repressalier. Med henblik på at lette afsløringen af lovovertrædelser, der henhører under Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetence, opfordres medlemsstaterne til i overensstemmelse med deres nationale lovgivning at etablere effektive procedurer for at muliggøre indberetning af eventuelle lovovertrædelser, der henhører under Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetence, og sikre, at personer, der indberetter sådanne lovovertrædelser, er beskyttet mod repressalier og navnlig mod negative eller diskriminerende ansættelsesrelaterede handlinger. Den Europæiske Anklagemyndighed bør udvikle sine egne interne regler, hvis det er nødvendigt.

(46) Med henblik på fuldt ud at opfylde sin forpligtelse til at underrette Den Europæiske Anklagemyndighed, når der opstår mistanke om, at der er begået en lovovertrædelse, der henhører under dens kompetence, bør de nationale myndigheder såvel som EU's institutioner, organer, kontorer og agenturer følge den gældende anmeldelsesprocedure, og de bør råde over effektive mekanismer til brug for en umiddelbar bedømmelse af de forhold, de får kendskab til. EU's institutioner, organer, kontorer og agenturer kan i givet fald bruge OLAF i dette øjemed.

(47) Medlemsstaternes myndigheder bør indføre et system, der sikrer, at oplysninger hurtigst muligt indberettes til Den Europæiske Anklagemyndighed. Det er op til medlemsstaterne at beslutte, om de vil indføre et direkte eller centralt system.

(48) Efterlevelse af denne anmeldelsespligt er afgørende for anklagemyndighedens effektivitet og bør fortolkes bredt, så det sikres, at de nationale myndigheder anmelder sager, hvor vurderingen af visse kriterier ikke umiddelbart er muligt (f.eks. omfanget af skade eller den pålagte sanktion). Den Europæiske Anklagemyndighed bør også kunne anmode om oplysninger fra medlemsstaternes myndigheder om andre lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, om nødvendigt for at etablere forbindelser mellem sager, eller så kollegiet kan udøve sin rolle med hensyn til at sikre sammenhæng, effektivitet og konsekvens i myndighedens efterforsknings- og retsforfølgningspolitik.

(49) Effektiv efterforskning af lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, og princippet om *ne bis in idem* kan i visse tilfælde gøre det nødvendigt at udvide efterforskningen til at omfatte andre lovovertrædelser i henhold til national ret, når disse er uløseligt forbundet med en lovovertrædelse, der skader Unionens finansielle interesser. Begrebet uløseligt forbundne lovovertrædelser bør overvejes i lyset af den relevante retspraksis, der fastslår, at et relevant kriterium med henblik på anvendelsen af *ne bis in idem*-princippet er kriteriet om, at de faktiske handlinger (eller handlinger, der i substansen er identiske), når disse forstås som en foreliggende helhed af konkrete omstændigheder, der er indbyrdes uløseligt forbundne i tid og rum, er identiske.

(49a) Begrebet afgørende lovovertrædelser bør særlig omfatte lovovertrædelser, som er begået med det hovedformål at skabe betingelser for at begå en lovovertrædelse, der skader Unionens finansielle interesser, f.eks. lovovertrædelser udelukkende med sigte på at sikre de materielle eller retlige midler til at begå lovovertrædelsen, der skader Unionens finansielle interesser, eller til at sikre fortjenesten eller produktet heraf.

(49b) I sager med uløseligt forbundne lovovertrædelser, hvor den lovovertrædelse, der skader Unionens finansielle interesser, er mest tungtvejende, bør Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetence udøves efter samråd med de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat. Spørgsmålet om, hvilken lovovertrædelse der er mest tungtvejende, bør primært afgøres efter lovovertrædelsens grovhed som afspejlet i den sanktion, der kan pålægges.

(50) Begrebet strafbare handlinger med forbindelse til deltagelse i en kriminel organisation bør være omfattet af den definition, der er fastsat i national ret i overensstemmelse med rammeafgørelse 2008/841/RIA, og kan f.eks. omfatte medlemskab eller organisering og ledelse af en sådan kriminel organisation.

(51) Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetence i forbindelse med lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, bør generelt have forrang for nationale krav om kompetence, således at den kan sikre en konsekvent håndtering og styring af efterforskning og retsforfølgning på EU-plan. I forbindelse med disse lovovertrædelser bør medlemsstaternes myndigheder afstå fra at agere, medmindre der kræves hasteforanstaltninger, indtil anklagemyndigheden har besluttet at foretage en efterforskning.

(51a) En særlig sag bør bl.a. anses for at have indvirkning på unionsniveau, når en strafbar handling har tværnational karakter og tværnationalt omfang, når en sådan lovovertrædelse omfatter en kriminel organisation, eller når den særlige type lovovertrædelse kan udgøre en alvorlig trussel mod Unionens finansielle interesser eller EU-institutionernes omdømme og borgernes tillid til Unionen.

(52) I tilfælde af uenighed om spørgsmålene om udøvelse af kompetence bør de kompetente nationale myndigheder træffe afgørelse om kompetencefordelingen. Med kompetente nationale myndigheder forstås alle judicielle myndigheder, som har kompetence til at træffe afgørelse om kompetencefordelingen i henhold til national ret.

(53) Da Den Europæiske Anklagemyndighed skal foretage retsforfølgningen ved de nationale domstole, bør dens kompetence defineres under henvisning til de nationale strafferetlige regler, der sanktionerer handlinger eller undladelser, der skader Unionens finansielle interesser, og som fastlægger de strafferetlige sanktioner ved gennemførelsen af den relevante EU-lovgivning, navnlig [*direktiv (EU) 2017/xx*] i de nationale retssystemer.

(54) Den Europæiske Anklagemyndighed bør udøve sin kompetence i så vid udstrækning som muligt, så dens efterforskning og retsforfølgning i givet fald kan udvides til også at omfatte lovovertrædelser, der er begået uden for medlemsstaternes område.

(55) Den Europæiske Anklagemyndigheds efterforskning og retsforfølgning bør overholde proportionalitetsprincippet samt princippet om upartiskhed og retfærdighed over for den mistænkte eller tiltalte. Det indebærer en forpligtelse til at tilvejebringe alle former for såvel belastende som diskulperende materiale, enten på eget initiativ eller på anmodning af forsvareren.

(56) For at garantere retssikkerheden og for effektivt at bekæmpe lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, bør Den Europæiske Anklagemyndighed i sine efterforsknings- og retsforfølgningsaktiviteter lade sig lede af legalitetsprincippet, hvorefter myndigheden strengt vil anvende de regler, der er fastsat i denne forordning, navnlig med hensyn til kompetence og udøvelsen heraf, indledning af efterforskninger, afslutning af undersøgelser, indbringelse af en sag, henlæggelse af sagen og forenkede retsforfølgningsprocedurer.

(57) Med henblik på bedst muligt at beskytte sagsøgtes rettigheder bør en mistænkt eller tiltalt kun være genstand for én efterforskning eller retsforfølgning af Den Europæiske Anklagemyndighed. Hvis en lovovertrædelse er blevet begået af flere personer, bør Den Europæiske Anklagemyndighed i princippet kun indlede én sag og gennemføre efterforskninger for alle mistænkte eller tiltalte i fællesskab.

(58) Hvis flere europæiske delegerede anklagere har indledt efterforskninger i forbindelse med den samme strafbare handling, bør den permanente afdeling om nødvendigt samle sådanne efterforskninger. Den permanente afdeling kan beslutte ikke at samle eller beslutte efterfølgende at opdele sådanne sager, hvis dette fremmer en effektiv efterforskning, f.eks. hvis sagen mod en bestemt mistænkt eller tiltalt kan afsluttes på et tidligere tidspunkt, mens sagen mod andre mistænkte eller tiltalte stadig skal fortsættes, eller hvis en opdeling af sagen kan tænkes at afkorte varetægtsfængslingens varighed for en af de mistænkte. Hvis forskellige permanente afdelinger er ansvarlige for de sager, som skal samles, bør forretningsordenen fastlægge passende kompetencer og procedurer. Hvis den permanente afdeling beslutter at opdele en sag, bør dens kompetence i forbindelse med de resulterende sager opretholdes.

(59) Den Europæiske Anklagemyndighed bør lade sig bistå af de nationale myndigheder, herunder politiet, navnlig ved gennemførelsen af tvangsindgreb. I henhold til princippet om loyalt samarbejde bør alle nationale myndigheder og de relevante EU-organer, herunder Eurojust, Europol og OLAF, aktivt bistå Den Europæiske Anklagemyndighed i forbindelse med dennes efterforskning og retsforfølgning og samarbejde med myndigheden fra det tidspunkt, hvor Den Europæiske Anklagemyndighed får anmeldelse om en mulig lovovertrædelse, og indtil den afgør, om der skal rejses tiltale, eller sagen skal behandles på anden vis.

(61) Det er af afgørende betydning for en effektiv efterforskning og retsforfølgning i forbindelse med lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, at Den Europæiske Anklagemyndighed kan indhente materiale med mindst et minimumssæt af efterforskningsskridt under iagttagelse af proportionalitetsprincippet. Disse skridt bør være til rådighed for så vidt angår lovovertrædelser, der falder ind under Den Europæiske Anklagemyndigheds mandat, i det mindste i sager, der kan straffes med en maksimumsstraf på mindst fire års fængsel, til brug for dens efterforskning og retsforfølgning, men kan være genstand for begrænsninger i overensstemmelse med national ret.

(62) Ud over det minimumssæt af efterforskningsskridt, der er opført i denne forordning, bør de europæiske delegerede anklagere have ret til at anmode om eller foreskrive de foranstaltninger, som står til rådighed for anklagere i henhold til national ret i lignende nationale sager. Tilgængelighed bør sikres i alle situationer, hvor det anførte efterforskningsskridt eksisterer, men kan være genstand for begrænsninger i overensstemmelse med national ret.

(63) I grænseoverskridende sager bør den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, kunne lade sig bistå af europæiske delegerede anklagere, når der skal træffes foranstaltninger i andre medlemsstater. Hvis en retskendelse er påkrævet for en sådan foranstaltning, bør det klart angives, i hvilken medlemsstat kendelsen skal indhentes, men under alle omstændigheder bør der kun være én kendelse. Hvis et efterforskningsskridt afvises endeligt af de judicielle myndigheder, dvs. når alle retsmidler er udtømt, bør den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, trække anmodningen eller forskriften tilbage.

(64) Muligheden, der er fastsat i denne forordning, for at anvende retlige instrumenter om gensidig anerkendelse eller grænseoverskridende samarbejde bør ikke erstatte de specifikke regler om grænseoverskridende efterforskning i denne forordning. Den bør derimod supplere dem for at sikre, at hvis en foranstaltning er nødvendig i en grænseoverskridende efterforskning, men ikke er tilgængelig i national ret i en rent indenlandsk situation, kan den anvendes i overensstemmelse med national ret til gennemførelse af det relevante instrument, når der foretages efterforskning eller retsforfølgning.

(64a) Bestemmelserne om grænseoverskridende samarbejde i denne forordning bør ikke berøre gældende juridiske instrumenter til fremme af det grænseoverskridende samarbejde mellem nationale myndigheder bortset fra retsforfølgende eller judicielle myndigheder. Det samme bør gælde for nationale myndigheder, der samarbejder på grundlag af forvaltningsretten.

(65) Bestemmelserne vedrørende varetægtsfængsling og grænseoverskridende overgivelse bør ikke berøre de specifikke procedurer i medlemsstater, hvor en retskendelse ikke er påkrævet for den første anholdelse af en mistænkt eller tiltalt.

(66) Den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, bør have ret til at udstede eller anmode om europæiske arrestordre på Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetenceområde.

(67) Den Europæiske Anklagemyndighed bør kunne henvise en sag til de nationale myndigheder, hvis en efterforskning afslører, at den lovovertrædelse, der er under efterforskning, er uden for myndighedens kompetence. I tilfælde af en sådan henvisning bør de nationale myndigheder bevare deres fulde beføjelser i henhold til national ret til at indlede, fortsætte eller henlægge efterforskningen.

(68) Denne forordning fastsætter, at Den Europæiske Anklagemyndighed optræder som offentlig anklager, hvilket indebærer, at den træffer afgørelse om, hvorvidt der skal rejses tiltale mod en mistænkt eller tiltalt, og om valget af den medlemsstat, hvis domstole er kompetente til at behandle søgsmål. Afgørelsen om, hvorvidt der skal rejses tiltale mod den mistænkte eller tiltalte, bør i princippet træffes af den kompetente permanente afdeling på basis af et udkast til afgørelse fra den europæiske delegerede anklager, således at der etableres en fælles politik for retsforfølgning. Den permanente afdeling bør være berettiget til at træffe en afgørelse inden 21 dage efter modtagelsen af udkastet til afgørelse, herunder anmode om yderligere beviser, før den beslutter at indbringe en sag til dom, undtagen en afgørelse om at henlægge en sag, hvis den europæiske delegerede anklager har foreslået, at sagen indbringes til dom.

(69) Den medlemsstat, hvis domstole er kompetente til at behandle søgsmål, bør udpeges af den kompetente permanente afdeling på grundlag af kriterier fastlagt i denne forordning. Den permanente afdeling bør træffe sin afgørelse på basis af en rapport og et udkast til afgørelse fra den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, forelagt af den tilsynsførende europæiske anklager samt eventuelt dennes egen vurdering. Den tilsynsførende europæiske anklager bør bevare alle beføjelser til at give særlige instrukser til den europæiske delegerede anklager i henhold til denne forordning.

(70) De bevismidler, der af Den Europæiske Anklagemyndighed fremlægges for domstolen, må ikke nægtes anerkendelse alene af den grund, at bevismidlerne er indsamlet i en anden medlemsstat eller i henhold til national ret i en anden medlemsstat, forudsat at den kompetente domstol anser anerkendelsen heraf for at være i overensstemmelse med retten til en retfærdig rettergang og den mistænkte eller tiltaltes ret til et forsvar som fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er fastsat i artikel 6 i TEU og i chartret, navnlig afsnit VI, i international ret og internationale aftaler, som Unionen eller alle medlemsstaterne er part i, herunder den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, og i medlemsstaternes forfatninger på deres respektive anvendelsesområder. I overensstemmelse med disse principper og under iagttagelse af medlemsstaternes forskellige retssystemer og -traditioner, jf. artikel 67, stk. 1, i TEUF, må intet i denne forordning fortolkes som et forbud mod, at domstolene anvender de grundlæggende principper i national ret om en retfærdig rettergang, således som de finder anvendelse i nationale systemer, herunder common law-systemer.

(71) Under hensyn til legalitetsprincippet bør Den Europæiske Anklagemyndigheds efterforskning som regel føre til tiltalerejsning ved de kompetente nationale domstole i sager, hvor der foreligger tilstrækkelige beviser, og der ikke er retlige hindringer for tiltalerejsning, eller hvor der ikke er anvendt en forenklet retsforfølgningssprocedure. Årsagerne til at henlægge en sag er fastlagt på udtømmende vis i denne forordning.

(72) De nationale retssystemer indeholder forskellige former for forenkledede retsforfølgningssprocedurer, der i givet fald kan omfatte inddragelse af en domstol, f.eks. i form af bødeforlæg, der fremsættes for mistænkte eller tiltalte. Hvis der findes sådanne procedurer, bør den europæiske delegerede anklager have beføjelse til at anvende dem på de betingelser, der er fastsat i national ret, og i de situationer, der er omhandlet i denne forordning. Disse situationer bør omfatte tilfælde, hvor den endelige skade forårsaget af lovovertrædelsen, efter eventuel tilbagesøgning af et beløb svarende til skaden, ikke er betydelig. Af hensyn til at sikre myndigheden en sammenhængende og effektiv retsforfølgningsspolitik bør den kompetente permanente afdeling altid opfordres til at give sit samtykke til anvendelsen af sådanne procedurer. Når den forenkledede procedure er blevet anvendt med succes, bør sagen afgøres endeligt.

(73) I henhold til denne forordning skal Den Europæiske Anklagemyndighed i særdeleshed respektere retten til en upartisk domstol, retten til et forsvar og uskyldsformodningen som fastsat i chartrets artikel 47 og 48. Chartrets artikel 50, der sikrer retten til ikke at blive retsforfulgt eller straffet to gange (ne bis in idem) for samme lovovertrædelse, er til hinder for, at der finder dobbelt strafforfølgning sted som følge af de straffesager, der rejses af Den Europæiske Anklagemyndighed. Den Europæiske Anklagemyndigheds virksomhed bør således udføres under streng overholdelse af disse rettigheder, og forordningen bør anvendes og fortolkes i overensstemmelse hermed.

[...]

(75) I henhold til traktatens artikel 82, stk. 2, kan Unionen fastsætte minimumsregler om enkeltpersoners rettigheder inden for strafferetsplejen med henblik på at sikre, at retten til et forsvar og retten til en retfærdig rettergang respekteres. Disse minimumsregler er gradvis blevet fastsat af EU-lovgiveren i direktiver om specifikke rettigheder.

(76) Den ret til et forsvar, der er fastsat i den relevante EU-lovgivning, såsom Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information i straffesager og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU af 22. oktober 2013 om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordrer og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/343 af 9. marts 2016 om styrkelse af visse aspekter af uskyldsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/xxx om foreløbig retshjælp til mistænkte eller tiltalte, som frihedsberøves, og retshjælp i sager angående europæiske arrestordrer, som gennemført i national ret, bør finde anvendelse på Den Europæiske Anklagemyndigheds virksomhed. Enhver mistænkt eller tiltalt person, der bliver genstand for en efterforskning, som indledes af Den Europæiske Anklagemyndighed, bør have denne ret samt den ret, der er fastsat i national ret, til at anmode om, at eksperter udpeges, eller at vidner afhøres, eller at bevismidler på vegne af forsvaret på anden måde fremlægges af Den Europæiske Anklagemyndighed.

(77) I medfør af traktatens artikel 86, stk. 3, har EU-lovgiveren adgang til at fastsætte regler om domstolskontrol med de proceduremæssige foranstaltninger, som Den Europæiske Anklagemyndighed træffer under udøvelsen af sit hverv. Denne kompetence, som EU-lovgiveren er blevet tillagt, afspejler den specifikke karakter af Den Europæiske Anklagemyndigheds opgaver og struktur, idet den adskiller sig fra alle andre EU-organer og -agenturer og derfor nødvendiggør særlige regler om domstolskontrol.

(78) I henhold til artikel 86, stk. 2, optræder Den Europæiske Anklagemyndighed som anklager ved medlemsstaternes kompetente domstole. Den Europæiske Anklagemyndigheds handlinger i forbindelse med efterforskningen er nært forbundet med den retsforfølgning, som efterforskningen eventuelt munder ud i, og de påvirker medlemsstaternes retsorden. I mange tilfælde vil de blive udført af de retshåndhævende myndigheder i medlemsstaterne efter instruks fra Den Europæiske Anklagemyndighed, eventuelt efter at have opnået en retskendelse fra en national domstol. Det er derfor passende at overveje, om proceduremæssige retsakter vedtaget af Den Europæiske Anklagemyndighed, der skal have retsvirkning over for tredjemand, bør prøves af de kompetente nationale domstole i overensstemmelse med de krav og procedurer, der er fastlagt i national ret.

Dette bør sikre, at Den Europæiske Anklagemyndigheds proceduremæssige retsakter, der er vedtaget, inden der rejses tiltale, og som skal have retsvirkning over for tredjemand (en kategori, der omfatter den mistænkte, ofret og andre berørte personer, hvis rettigheder kan blive krænket af sådanne retsakter), underkastes domstolskontrol ved de nationale domstole. Proceduremæssige retsakter vedrørende valg af den medlemsstat, hvis domstole er kompetente til at behandle søgsmål, hvilket skal afgøres på grundlag af kriterierne i denne forordning, skal have retsvirkning over for tredjemand, og de bør derfor underkastes domstolskontrol ved de nationale domstole, senest i forbindelse med retssagen.

Sager, der anlægges ved kompetente nationale domstole, fordi Den Europæiske Anklagemyndighed undlader at handle, er sager vedrørende proceduremæssige retsakter, som myndigheden har en retlig forpligtelse til at vedtage, og som skal have retsvirkning over for tredjemand. Hvis national ret foreskriver domstolskontrol af proceduremæssige retsakter, der ikke skal have retsvirkning over for tredjemand, eller søgsmål vedrørende andre undladelser, bør denne forordning ikke fortolkes som en erstatning for eller en indskrænkning af sådanne retlige bestemmelser. Desuden bør medlemsstaterne ikke være forpligtet til at sørge for domstolskontrol ved de kompetente nationale domstole vedrørende proceduremæssige retsakter, der ikke skal have retsvirkning over for tredjemand, f.eks. udpegelse af eksperter eller refusion af udgifter til vidner.

Endelig berører bestemmelserne i denne forordning ikke den nationale domstols beføjelser.

(79) Lovligheden af Den Europæiske Anklagemyndigheds proceduremæssige retsakter, der skal have retsvirkning over for tredjemand, bør kunne underkastes domstolskontrol ved de nationale domstole. I den forbindelse bør der sikres effektive retsmidler i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i TEU. Derudover må de nationale procedureregler for sagsanlæg til beskyttelse af de individuelle rettigheder, der anerkendes i EU-retten, som understreget af Domstolens retspraksis ikke være mindre gunstige end dem, der gælder for tilsvarende nationale søgsmål (ækvivalensprincippet), og de må heller ikke i praksis gøre det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve de rettigheder, der tillægges i henhold til EU-retten (effektivitetsprincippet).

Når nationale domstole kontrollerer lovligheden af sådanne retsakter, kan de gøre dette på basis af EU-retten, herunder denne forordning, samt på basis af national ret, der finder anvendelse i det omfang, et spørgsmål ikke er omfattet af denne forordning. Som understreget af Domstolens retspraksis bør nationale domstole altid forelægge Domstolen præjudicielle spørgsmål, når de nærer tvivl om gyldigheden af disse retsakter i forhold til EU-retten.

De kan imidlertid ikke forelægge Domstolen præjudicielle spørgsmål om gyldigheden af proceduremæssige retsakter vedtaget af Den Europæiske Anklagemyndighed i forhold til national procesret eller til nationale foranstaltninger til gennemførelse af direktiver, selv om denne forordning henviser til dem. Dette berører dog ikke præjudicielle forelæggelser vedrørende fortolkningen af bestemmelser i primær ret, herunder traktaten og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder eller fortolkningen og gyldigheden af bestemmelser i afledt EU-ret, herunder denne forordning og relevante direktiver. Denne forordning udelukker desuden ikke muligheden for, at nationale domstole prøver gyldigheden af Den Europæiske Anklagemyndigheds proceduremæssige retsakter, der skal have retsvirkning over for tredjemand, med hensyn til proportionalitetsprincippet som fastlagt i national ret.

(80) Bestemmelsen i denne forordning om domstolskontrol ændrer ikke Domstolens beføjelser til at efterprøve denne myndigheds administrative afgørelser, der skal have retsvirkning over for tredjemand, dvs. afgørelser, der ikke er truffet under udøvelsen af dens hverv med efterforsknings-, retsforfølgnings- eller domfældelsesfunktioner. Denne forordning berører heller ikke en medlemsstats, Europa-Parlamentets, Rådets eller Kommissionens mulighed for at anlægge annullationssøgsmål i henhold til artikel 263, stk. 2, og artikel 265, stk. 1, i TEUF og traktatbrudssøgsmål i medfør af artikel 258 og 259 i TEUF.

(82) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger¹ finder anvendelse på Den Europæiske Anklagemyndigheds behandling af administrative personoplysninger.

(83) Det bør sikres, at reglerne for beskyttelse af fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med behandling af personoplysninger anvendes konsekvent og ensartet overalt i Unionen.

¹ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

(84) I erklæring 21 om beskyttelse af personoplysninger inden for retligt samarbejde i straffesager og politisamarbejde, knyttet som bilag til slutakten fra den regeringskonference, der vedtog Lissabontraktaten, erkendte konferencen, at det kan blive nødvendigt med specifikke regler om beskyttelse af personoplysninger og om fri udveksling af disse oplysninger inden for retligt samarbejde i straffesager og politisamarbejde baseret på artikel 16 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde som følge af disse områders specifikke karakter.

(86) Denne forordnings regler om beskyttelse af personoplysninger bør fortolkes og anvendes i overensstemmelse med fortolkningen og anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA finder anvendelse på medlemsstaternes kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner.

(88) Databeskyttelsesprincippet om rimelig behandling er et særskilt begreb i forhold til retten til en retfærdig rettergang som defineret i chartrets artikel 47 og artikel 6 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK).

(89) Databeskyttelsesbestemmelserne i denne forordning berører ikke de gældende regler om, hvorvidt personoplysninger kan fremlægges som bevismateriale i straffesager.

(90) Alle medlemsstater er tilknyttet Den Internationale Kriminalpolitiorganisation (INTERPOL). Med henblik på at opfylde sin funktion modtager, opbevarer og videregiver INTERPOL personoplysninger for at bistå de kompetente myndigheder med at forebygge og bekæmpe international kriminalitet. Det er derfor relevant at styrke samarbejdet mellem Unionen og INTERPOL ved at fremme en effektiv udveksling af personoplysninger, samtidig med at overholdelsen af de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder med hensyn til elektronisk behandling af personoplysninger sikres. Når der videregives personoplysninger fra Den Europæiske Anklagemyndighed til INTERPOL og til lande, der er medlemmer af INTERPOL, bør denne forordning, navnlig bestemmelserne om internationale overførsler, finde anvendelse. Denne forordning bør ikke berøre de særlige regler, der er fastsat i Rådets fælles holdning 2005/69/RIA² og Rådets afgørelse 2007/533/RIA³.

(91) Når Den Europæiske Anklagemyndighed overfører operationelle personoplysninger til et tredjeland, til en international organisation eller til INTERPOL i kraft af en international aftale indgået i medfør af traktatens artikel 218, bør de korrekte garantier, der ydes med hensyn til beskyttelsen af personers privatliv og grundlæggende rettigheder og friheder, sikre, at denne forordnings bestemmelser om databeskyttelse overholdes.

(93) For at sikre effektiv, pålidelig og ensartet overvågning af overholdelse og håndhævelse af denne forordning for så vidt angår operationelle personoplysninger som fastsat i artikel 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder bør Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse have de opgaver, der er fastsat i denne forordning, og effektive beføjelser, herunder undersøgelsesbeføjelser, korrigerende beføjelser og rådgivningsbeføjelser, som udgør nødvendige midler for udførelsen af dens opgaver. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelses beføjelser bør imidlertid ikke gribe forstyrrende ind i de særlige regler for straffesager, herunder efterforskning og retsforfølgning af strafbare handlinger, eller i retsvæsnets uafhængighed.

² Rådets fælles holdning 2005/69/RIA af 24. januar 2005 om udveksling af bestemte oplysninger med INTERPOL (EUT L 27 af 29.1.2005, s. 61).

³ Rådets afgørelse 2007/533/RIA af 12. juni 2007 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) (EUT L 205 af 7.8.2007, s. 63).

(94) For at Den Europæiske Anklagemyndighed kan varetage sine opgaver og tage hensyn til udviklingen inden for informationsteknologi og i lyset af fremskridtene i informationssamfundet bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde delegeres til Kommissionen for så vidt angår ændring af de personoplysninger og kategorier af registrerede, der er opført i bilaget. Det er særlig vigtigt, at Kommissionen under sit forberedende arbejde gennemfører de rette høringer, herunder eksperthøringer, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter bør Europa-Parlamentet og Rådet navnlig modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(95) Den Europæiske Anklagemyndighed bør arbejde tæt sammen med EU's andre institutioner, organer og agenturer med henblik på at lette udøvelsen af dens funktioner i henhold til denne forordning og om nødvendigt indgå formelle aftaler om detaljerede regler vedrørende informationsudveksling og samarbejde. Der bør lægges særlig vægt på samarbejdet med Europol og OLAF for at undgå, at de samme opgaver udføres to gange, og for at give Den Europæiske Anklagemyndighed adgang til relevante oplysninger, som de råder over, såvel som til deres analyser i specifikke efterforskningssager.

(96) Den Europæiske Anklagemyndighed bør kunne indhente enhver relevant oplysning, der henhører under dens kompetence, og som er opbevaret i databaser og registre i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer.

(97) Den Europæiske Anklagemyndighed og Eurojust bør blive partnere og samarbejde om operationelle spørgsmål i overensstemmelse med deres respektive mandater. Et sådant samarbejde kan omfatte al efterforskning, der foretages af Den Europæiske Anklagemyndighed, hvor udveksling af oplysninger eller samordning af efterforskningsskridt i forbindelse med sager, der henhører under Eurojusts kompetence, betragtes som værende nødvendig eller hensigtsmæssig. Når Den Europæiske Anklagemyndighed anmoder Eurojust om et sådant samarbejde, bør Den Europæiske Anklagemyndighed etablere kontakt med Eurojusts nationale medlem fra samme medlemsstat som den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen. Det operationelle samarbejde kan også involvere tredjelande, som har indgået en samarbejdsaftale med Eurojust.

(98) Den Europæiske Anklagemyndighed og OLAF bør etablere og opretholde et nært samarbejde med henblik på at sikre deres respektive mandaters komplementaritet og undgå overlappning. I denne henseende bør OLAF i princippet ikke indlede nogen administrative efterforskninger parallelt med en efterforskning foretaget af Den Europæiske Anklagemyndighed i de samme faktiske omstændigheder. Dette bør imidlertid ikke berøre OLAF's beføjelse til at indlede en administrativ undersøgelse på eget initiativ, i tæt samråd med Den Europæiske Anklagemyndighed.

(99) I alle tiltag til støtte for Den Europæiske Anklagemyndighed fungerer OLAF uafhængigt af Kommissionen i overensstemmelse med forordning (EF, Euratom) nr. 883/2013.

(100) I tilfælde hvor Den Europæiske Anklagemyndighed ikke foretager en efterforskning, bør den kunne give OLAF relevante oplysninger, så OLAF kan overveje passende tiltag i overensstemmelse med sit mandat. Den Europæiske Anklagemyndighed kan navnlig overveje at underrette OLAF i tilfælde, hvor der ikke er begrundet formodning om, at en lovovertrædelse, der henhører under myndighedens kompetenceområde, er ved at blive begået, eller er blevet begået, men hvor det kan være hensigtsmæssigt, at OLAF foretager en administrativ undersøgelse, eller i tilfælde, hvor Den Europæiske Anklagemyndighed afviser en sag, og det er ønskeligt, at den henvises til OLAF med henblik på administrativ opfølgning eller tilbagesøgning. Når Den Europæiske Anklagemyndighed afgiver oplysningerne, kan den anmode OLAF om at vurdere, om kontoret skal indlede en administrativ undersøgelse eller træffe andre foranstaltninger til administrativ opfølgning eller overvågning, navnlig med henblik på forebyggende foranstaltninger, tilbagesøgning eller disciplinære foranstaltninger i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013.

(100a) I det omfang inddrivelsesprocedurer udsættes som følge af afgørelser truffet af Den Europæiske Anklagemyndighed i forbindelse med efterforskning eller retsforfølgning i henhold til denne forordning, bør medlemsstaterne ikke betragtes som at have begået fejl eller forsømmelse i forbindelse med inddrivelsesprocedurer som omhandlet i artikel 122 i forordning (EU) nr. 1303/2013⁴.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320).

(101) Den Europæiske Anklagemyndighed bør gøre det muligt for Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og andre ofre at træffe relevante foranstaltninger. Dette kan omfatte iværksættelse af forebyggende foranstaltninger, navnlig for at forhindre vedvarende uregelmæssigheder eller for at beskytte Unionen mod skade på sit omdømme, eller for at give dem mulighed for at indtræde som civil part i en sag i overensstemmelse med national ret. Udvekslingen af oplysninger bør finde sted med fuld respekt for Den Europæiske Anklagemyndigheds uafhængighed, og kun i det omfang det er muligt, uden at det berører den korrekte gennemførelse af efterforskningen og dennes fortrolighed.

(102) I det omfang det er nødvendigt for udførelsen af dens opgaver, bør Den Europæiske Anklagemyndighed også kunne oprette og vedligeholde samarbejdsrelationer med myndigheder i tredjelande og internationale organisationer. I denne forordning forstås ved internationale organisationer folkeretlige internationale organisationer og organer, der er underordnet dem, og andre organer, der er oprettet ved eller med hjemmel i en aftale mellem to eller flere lande, samt INTERPOL.

(102a) Hvis kollegiet konstaterer, at der er et operationelt behov for samarbejde med et tredjeland eller en international organisation, bør det kunne foreslå Rådet, at sidstnævnte henleder Kommissionens opmærksomhed på, at der er behov for en afgørelse om et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau eller for en henstilling til at indlede forhandlinger om en international aftale.

I afventning af at Unionen indgår nye internationale aftaler, eller at Unionen tiltræder multilaterale aftaler, der allerede er indgået af medlemsstaterne, om retshjælp i straffesager, bør medlemsstaterne gøre det lettere for Den Europæiske Anklagemyndighed at udføre sine funktioner i henhold til princippet om loyalt samarbejde, som er nedfældet i artikel 4, stk. 3, i TEU. Hvis det er tilladt i en relevant multilaterale aftale og med forbehold af det pågældende tredjelands accept, bør medlemsstaterne anerkende og, hvis det er relevant, anmelde Den Europæiske Anklagemyndighed som kompetent myndighed med henblik på gennemførelsen af disse multilaterale aftaler. Dette kan i visse tilfælde indebære en ændring af disse aftaler, men genforhandlingen af sådanne aftaler bør ikke betragtes som et obligatorisk skridt, eftersom det ikke altid vil være muligt. Medlemsstaterne kan også anmelde Den Europæiske Anklagemyndighed som kompetent myndighed med henblik på gennemførelsen af andre internationale aftaler om retshjælp i straffesager, som de har indgået, herunder gennem en ændring af disse aftaler.

Hvis det ikke er muligt at anmelde Den Europæiske Anklagemyndighed som en kompetent myndighed i forbindelse med multilaterale aftaler, som medlemsstaterne allerede har indgået med tredjelande, eller dette ikke accepteres af tredjelandene, og i afventning af Unionens tiltrædelse af sådanne internationale aftaler, kan europæiske delegerede anklagere anvende deres status som national anklager over for disse tredjelande, forudsat at de informerer og, hvis det er relevant, bestræber sig på at opnå samtykke fra myndighederne i tredjelande til, at de bevismidler, der er indsamlet fra disse tredjelande på grundlag af disse internationale aftaler, vil blive anvendt i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning, der udføres af Den Europæiske Anklagemyndighed.

Den Europæiske Anklagemyndighed bør også kunne basere sig på gensidighed og international høflighed over for tredjelandes myndigheder. Dette bør dog ske fra sag til sag inden for rammerne af Den Europæiske Anklagemyndigheds saglige kompetence og med forbehold af eventuelle betingelser, der er fastsat af tredjelandenes myndigheder.

(102aa) Ikkedeltagende medlemsstater er ikke bundet af denne forordning. Kommissionen bør om nødvendigt forelægge forslag for at sikre et effektivt retligt samarbejde i straffesager mellem Den Europæiske Anklagemyndighed og de medlemsstater, der ikke er bundet af denne forordning. Dette bør især vedrøre bestemmelserne om retshjælp i straffesager og overgivelse, under fuld overholdelse af gældende EU-ret på dette område samt forpligtelsen til loyalt samarbejde (artikel 4, stk. 3, i TEU).

(103) For at sikre Den Europæiske Anklagemyndighed fuld selvstændighed og uafhængighed bør den råde over et selvstændigt budget, hvor indtægterne hovedsagelig kommer fra et bidrag fra Unionens budget. Den Europæiske Anklagemyndigheds finansieringsordning såvel som ordningen vedrørende dens budget og personale bør leve op til de relevante EU-standarder, der finder anvendelse på de organer, der henvises til i artikel 208 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, dog under behørig hensyntagen til den omstændighed, at Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetence til at foretage strafferetlig efterforskning og retsforfølgning på EU-plan er en unik kompetence.

(104) Omkostningerne ved Den Europæiske Anklagemyndigheds efterforskningsskridt bør i princippet afholdes af de nationale myndigheder, der udfører dem. Ekstraordinært høje omkostninger til efterforskningsskridt, såsom komplekse ekspertudtalelser, omfattende politiaktioner eller overvågningsaktiviteter over en lang periode, kan delvist refunderes af myndigheden, herunder, når det er muligt, ved at omfordele ressourcer fra Den Europæiske Anklagemyndigheds øvrige budgetposter eller ved at ændre budgettet, i overensstemmelse med denne forordning og de gældende finansielle regler.

Ved udarbejdelsen af forslag til det foreløbige overslag over indtægter og udgifter bør den administrerende direktør tage hensyn til myndighedens behov for delvist at refundere ekstraordinært dyre efterforskningsskridt, som den permanente afdeling har godkendt.

(104a) Den Europæiske Anklagemyndigheds aktionsudgifter skal dækkes over Den Europæiske Anklagemyndigheds budget. De bør omfatte operationel kommunikation mellem den europæiske delegerede anklager og Den Europæiske Anklagemyndigheds centrale niveau, f.eks. postudbringningsudgifter, rejseudgifter, oversættelser, der er nødvendige for Den Europæiske Anklagemyndigheds interne funktion, og andre udgifter, som medlemsstaterne ikke tidligere har afholdt under efterforskning, der udelukkende skyldes, at Den Europæiske Anklagemyndighed har påtaget sig ansvaret for efterforskning og retsforfølgning. Udgifterne til de europæiske delegerede anklagere og sekretariatsbistand bør imidlertid dækkes af medlemsstaterne.

(105) Kollegiet bør i princippet altid delegere sine beføjelser, som ansættelsesmyndigheden tillægges i tjenstemandsvedtægten og i ansættelsesvilkårene for øvrige ansatte til at indgå ansættelseskontrakter, til den administrerende direktør, medmindre særlige omstændigheder taler for, at det kan udøve denne beføjelse.

(106) Den administrerende direktør er i sin egenskab af anvisningsberettiget ansvarlig for gennemførelsen af Den Europæiske Anklagemyndigheds budget. Ved rådføring med den permanente afdeling om ekstraordinært bekostelige efterforskningsskridt har den administrative direktør ansvaret for at træffe afgørelse om de tilskudsbeløb, som kan ydes på grundlag af de disponible finansielle midler og i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i forretningsordenen.

(107) Vederlaget til de europæiske delegerede anklagere i deres egenskab af særlige rådgivere, som vil blive fastsat ved en direkte aftale, bør være baseret på en specifik afgørelse, der skal træffes af kollegiet. Denne afgørelse bør bl.a. sikre, at de europæiske delegerede anklagere i de særlige tilfælde, hvor de i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, også udfører deres funktion som nationale anklagere, principielt fortsat vil blive betalt i deres egenskab af nationale anklagere, og at vederlaget som særlige rådgivere kun vil vedrøre det arbejde, der udføres på vegne af Den Europæiske Anklagemyndighed i den pågældendes egenskab af europæisk delegeret anklager. Hver enkelt medlemsstat er fortsat kompetent til i sin lovgivning under overholdelse af EU-retten at fastsætte betingelserne for tildeling af ydelser i henhold til en social sikringsordning.

(107a) For at myndigheden kan være fuldt ud operationel på den dato, der fastsættes, vil den have behov for personale med erfaring inden for Unionens institutioner, organer eller agenturer. Med henblik på at opfylde dette behov bør myndighedens ansættelse af midlertidigt ansatte og kontraktansatte, der allerede arbejder i Unionens institutioner, organer eller agenturer, lettes ved at garantere disse ansatte, at deres kontraktlige rettigheder fortsætter, hvis myndigheden ansætter dem i oprettelsesfasen indtil den [30. juni 2020]⁵.

(108) Der bør være åbenhed i Den Europæiske Anklagemyndigheds arbejde i overensstemmelse med artikel 15, stk. 3, i TEUF, og kollegiet vil skulle vedtage specifikke bestemmelser om, hvordan retten til aktindsigt sikres. Intet i denne forordning indebærer en begrænsning af retten til aktindsigt i det omfang, denne er garanteret i Unionen og i medlemsstaterne, navnlig i henhold til artikel 42 i chartret og andre relevante bestemmelser.

⁵ Et år efter at myndigheden bliver operationel i overensstemmelse med den afgørelse, der er nævnt i artikel 75, stk. 2.

(109) De almindelige regler om åbenhed, der finder anvendelse på Unionens agenturer, bør ligeledes finde anvendelse på Den Europæiske Anklagemyndighed, men kun med hensyn til dokumenter, der ikke er sagsakter, herunder elektroniske billeder af disse akter, således at kravet om fortrolighed i dens operationelle arbejde på ingen måde bringes i fare. På samme måde bør de administrative undersøgelser, som Den Europæiske Ombudsmand foretager, respektere Den Europæiske Anklagemyndigheds krav om fortrolighed. Med henblik på at sikre integriteten af myndighedens efterforskning og retsforfølgning bør dokumenter vedrørende den operationelle aktivitet ikke være omfattet af reglerne om åbenhed.

(110) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager disse medlemsstater ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland.

(111) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af dette direktiv, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

RÅDETS FORORDNING
om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed

KAPITEL I
GENSTAND OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning oprettes Den Europæiske Anklagemyndighed, og der fastsættes regler om dens virksomhed.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) "person": enhver fysisk eller juridisk person
- b) "Unionens finansielle interesser": alle indtægter, alle udgifter og alle aktiver, som er opført på, opnået gennem eller tilfalder Unionens budget, og budgetterne for institutioner, organer, kontorer og agenturer oprettet i henhold til traktaterne og de budgetter, disse forvalter og overvåger
- e) "personale i Den Europæiske Anklagemyndighed": medarbejdere på centralt niveau, der bistår kollegiet, de permanente afdelinger, den europæiske chefanklager, de europæiske anklagere, de europæiske delegerede anklagere og den administrerende direktør i de daglige aktiviteter i forbindelse med udførelsen af denne myndigheds opgaver i henhold til denne forordning
- f) "europæisk delegeret anklager, der behandler sagen": den europæiske delegerede anklager, der er ansvarlig for den efterforskning og retsforfølgning, som vedkommende har indledt, som er blevet tildelt vedkommende, eller som vedkommende har overtaget ved at udøve sin ret til oplysning, jf. artikel 22a
- g) "bistående europæisk delegeret anklager": en europæisk delegeret anklager, som udøver sin tjeneste i en anden medlemsstat end den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, og hvor en efterforskning eller andre foranstaltninger, som vedkommende er blevet pålagt at foretage, skal gennemføres

- h) "personoplysninger": enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person ("den registrerede"); ved identificerbar fysisk person forstås en fysisk person, der direkte eller indirekte kan identificeres, navnlig ved en identifikator som f.eks. et navn, et identifikationsnummer, lokaliseringsdata, en online-identifikator eller et eller flere elementer, der er særlige for denne fysiske persons fysiske, fysiologiske, genetiske, psykiske, økonomiske, kulturelle eller sociale identitet
- i) "behandling": enhver aktivitet eller række af aktiviteter – med eller uden brug af automatisk behandling – som personoplysninger eller en samling af personoplysninger gøres til genstand for, f.eks. indsamling, registrering, organisering, systematisering, opbevaring, tilpasning eller ændring, genfindning, søgning, brug, videregivelse ved transmission, formidling eller enhver anden form for overladelse, sammenstilling eller samkøring, begrænsning, sletning eller tilintetgørelse
- j) "begrænsning af behandling": mærkning af opbevarede personoplysninger med den hensigt at begrænse fremtidig behandling af disse oplysninger
- k) "profilering": enhver form for automatisk behandling af personoplysninger, der består i at anvende personoplysninger til at evaluere bestemte personlige forhold vedrørende en fysisk person, navnlig for at analysere eller forudsige forhold vedrørende den fysiske persons arbejdsindsats, økonomiske situation, helbred, personlige præferencer, interesser, pålidelighed, adfærd, geografisk position eller bevægelser
- l) "pseudonymisering": behandling af personoplysninger på en sådan måde, at personoplysningerne ikke længere kan henføres til en bestemt registreret uden brug af supplerende oplysninger, forudsat at sådanne supplerende oplysninger opbevares separat og er underlagt tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at sikre, at personoplysningerne ikke henføres til en identificeret eller identificerbar fysisk person
- m) "register": enhver struktureret samling af personoplysninger, der er tilgængelig efter bestemte kriterier, hvad enten denne samling er placeret centralt, decentralt eller er fordelt på funktionsbestemt eller geografisk grundlag
- n) "dataansvarlig": Den Europæiske Anklagemyndighed eller en anden kompetent myndighed, der alene eller sammen med andre afgør, til hvilke formål og med hvilke hjælpemidler der må foretages behandling af personoplysninger; hvis formålene og hjælpemidlerne til en sådan behandling er fastlagt i EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret, kan den dataansvarlige eller de specifikke kriterier for udpegelse af denne fastsættes i EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret
- o) "databehandler": en fysisk eller juridisk person, en offentlig myndighed, en institution eller et andet organ, der behandler personoplysninger på den dataansvarliges vegne

- p) "modtager": en fysisk eller juridisk person, en offentlig myndighed, en institution eller ethvert andet organ, hvortil personoplysninger videregives, uanset om det er en tredjemand eller ej. Andre offentlige myndigheder i medlemsstaterne end de kompetente myndigheder, der er defineret i artikel 3, nr. 7), litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680⁶, som får meddelt personoplysninger som led i en isoleret forespørgsel af Den Europæiske Anklagemyndighed, anses dog ikke for modtagere; de offentlige myndigheders behandling af disse oplysninger skal overholde de gældende databeskyttelsesregler afhængigt af formålet med behandlingen
- q) "brud på persondatasikkerheden": et brud på sikkerheden, der fører til hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, tab, ændring, uautoriseret videregivelse af eller adgang til personoplysninger, der er transmitteret, opbevaret eller på anden måde behandlet
- r) "administrative personoplysninger": alle personoplysninger, der behandles af Den Europæiske Anklagemyndighed, bortset fra operationelle personoplysninger
- s) "operationelle personoplysninger": alle personoplysninger, der behandles af Den Europæiske Anklagemyndighed for at nå de mål, der er fastsat i artikel 37
- t) "genetiske data": personoplysninger vedrørende en fysisk persons arvede eller erhvervede genetiske karakteristika, som giver entydig information om den fysiske persons fysiologi eller helbred, og som navnlig foreligger efter en analyse af en biologisk prøve fra den pågældende fysiske person
- u) "biometriske data": personoplysninger, der som følge af specifik teknisk behandling vedrørende en fysisk persons fysiske, fysiologiske eller adfærdsmæssige karakteristika muliggør eller bekræfter en entydig identifikation af vedkommende, f.eks. ansigtsbillede eller fingeraftryksoplysninger

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

- v) "helbredsoplysninger": personoplysninger, der vedrører en fysisk persons fysiske eller mentale helbred, herunder levering af sundhedsydelser, og som giver information om vedkommendes helbredstilstand
- w) "tilsynsmyndighed": en uafhængig offentlig myndighed, der er etableret i en medlemsstat i henhold til artikel 51 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679⁷ eller i henhold til artikel 41 i direktiv (EU) 2016/680
- x) "international organisation": en folkeretlig organisation og organer, der er underordnet den, samt ethvert andet organ, der er oprettet ved eller med hjemmel i en aftale mellem to eller flere lande.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse, EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

KAPITEL II

Den Europæiske Anklagemyndigheds oprettelse, opgaver og grundlæggende principper

Artikel 3

Oprettelse

1. Den Europæiske Anklagemyndighed oprettes hermed som et EU-organ.
2. Den Europæiske Anklagemyndighed er en juridisk person.
3. Den Europæiske Anklagemyndighed samarbejder med Eurojust og benytter dennes støtte, jf. artikel 57.

Artikel 4

Opgaver

Den Europæiske Anklagemyndighed er ansvarlig for efterforskning, retsforfølgning og domfældelse af gerningsmænd og medvirkende til de strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser [som er nævnt i direktiv (EU) 2017/xx og fastsat ved denne forordning]. I dette øjemed indleder Den Europæiske Anklagemyndighed efterforskningen og træffer procesledende foranstaltninger i forbindelse med retsforfølgningen og fungerer som anklager ved medlemsstaternes kompetente domstole, indtil sagen er endeligt afgjort.

Artikel 5

De grundlæggende principper, der gælder for virksomheden

1. Den Europæiske Anklagemyndighed sikrer, at den under udøvelsen af sin virksomhed respekterer de rettigheder, der er fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
2. Den Europæiske Anklagemyndighed er underlagt retsstatsprincippet og proportionalitetsprincippet inden for al sin virksomhed.
3. Efterforskningen og retsforfølgningen på vegne af Den Europæiske Anklagemyndighed er undergivet bestemmelserne i denne forordning. National ret finder anvendelse, i det omfang et spørgsmål ikke er reguleret i denne forordning. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, er gældende national ret retten i den medlemsstat, hvis europæiske delegerede anklager behandler sagen, jf. artikel 12, stk. 1. Når et spørgsmål både reguleres af national ret og denne forordning, har sidstnævnte forrang.
4. Den Europæiske Anklagemyndighed foretager efterforskningen på en upartisk måde og tilvejebringer al relevant dokumentation såvel belastende som diskulperende.
5. Den Europæiske Anklagemyndighed indleder og foretager den relevante efterforskning uden ugrundet ophold.
6. De kompetente nationale myndigheder bistår og støtter aktivt Den Europæiske Anklagemyndigheds efterforskning og retsforfølgning. Enhver handling, politik eller procedure i henhold til denne forordning er underlagt princippet om loyalt samarbejde.

Artikel 6

Uafhængighed og ansvar

1. Den Europæiske Anklagemyndighed er uafhængig. Den europæiske chefanklager, de europæiske vicechefanklagere, de europæiske anklagere, de europæiske delegerede anklagere, den administrerende direktør og personalet i Den Europæiske Anklagemyndighed handler i hele Unionens interesse som fastsat ved lov og hverken søger eller modtager instrukser fra nogen person uden for Den Europæiske Anklagemyndighed, nogen medlemsstat eller nogen EU-institution eller noget EU-organ, kontor eller agentur ved udførelsen af deres opgaver i henhold til denne forordning. Medlemsstaterne og Den Europæiske Unions institutioner, organer, kontorer eller agenturer respekterer Den Europæiske Anklagemyndigheds uafhængighed, og de må ikke forsøge at øve indflydelse på den under udførelsen af dens opgaver.
2. Den Europæiske Anklagemyndighed er over for Europa-Parlamentet, Rådet og Europa-Kommissionen ansvarlig for sin generelle virksomhed og aflægger årsberetninger, jf. artikel 6a.

Artikel 6a

Årsberetning

1. Den Europæiske Anklagemyndighed udarbejder og udsender en gang om året en årsberetning om sin generelle virksomhed på EU-institutionernes officielle sprog og offentliggør den. Den sender årsberetningen til Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter samt til Rådet og Kommissionen.
2. En gang om året giver den europæiske chefanklager møde i Europa-Parlamentet og Rådet, og efter anmodning i de nationale parlamenter, for at redegøre for Den Europæiske Anklagemyndigheds generelle virksomhed, uden at dette berører Den Europæiske Anklagemyndigheds tavshedspligt med hensyn til individuelle sager og personoplysninger. Den europæiske chefanklager kan erstattes af en af vicechefanklagerne til høringer, der afholdes af de nationale parlamenter.

KAPITEL III
DEN EUROPÆISKE ANKLAGEMYNDIGHEDS STATUS, STRUKTUR OG
ORGANISATION

Afdeling 1

Den Europæiske Anklagemyndigheds status og struktur

Artikel 7

Den Europæiske Anklagemyndigheds struktur

1. Den Europæiske Anklagemyndighed er et uadskilleligt EU-organ, der fungerer som én enkelt myndighed med en decentral struktur.
2. Den Europæiske Anklagemyndighed er organiseret på centralt niveau og decentralt niveau.
3. Det centrale niveau udgøres af det centrale kontor ved hovedsædet. Det centrale kontor udgøres af kollegiet, de permanente afdelinger, den europæiske chefanklager, dennes vicechefanklagere, de europæiske anklagere og den administrerende direktør.
4. Det decentrale niveau udgøres af de europæiske delegerede anklagere, der er etableret i medlemsstaterne.
5. Det centrale kontor og de europæiske delegerede anklagere bistås af personalet i Den Europæiske Anklagemyndighed under udførelsen af deres opgaver i henhold til denne forordning.

Artikel 8

Kollegiet

1. Den Europæiske Anklagemyndigheds kollegium består af den europæiske chefanklager og én europæisk anklager pr. medlemsstat. Den europæiske chefanklager leder kollegiets møder og er ansvarlig for forberedelsen heraf.
2. Kollegiet mødes regelmæssigt og er ansvarligt for det generelle tilsyn med myndighedens virksomhed. Det træffer afgørelser om strategiske anliggender og generelle spørgsmål i forbindelse med individuelle sager, navnlig med henblik på at sikre sammenhæng, effektivitet og konsekvens i Den Europæiske Anklagemyndigheds politik for retsforfølgning i hele Unionen, og om andre anliggender som fastsat i denne forordning. Kollegiet træffer ikke operationelle afgørelser i forbindelse med individuelle sager. Forretningsordenen indeholder de nærmere regler for kollegiets generelle tilsyn med virksomheden og for, hvordan der træffes afgørelser om strategiske anliggender og generelle spørgsmål i overensstemmelse med denne artikel.
3. På forslag af den europæiske chefanklager og i overensstemmelse med forretningsordenen opretter kollegiet permanente afdelinger.
4. Kollegiet vedtager Den Europæiske Anklagemyndigheds forretningsorden i overensstemmelse med artikel 16 og fastsætter endvidere ansvarsområderne for de funktioner, der varetages af kollegiets medlemmer og personalet i Den Europæiske Anklagemyndighed.
5. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, træffer kollegiet afgørelse med simpelt flertal. Alle medlemmer af kollegiet har ret til at anmode om en afstemning om spørgsmål, som det tilkommer kollegiet at afgøre. Hvert medlem af kollegiet har én stemme. Ved stemmelighed er den europæiske chefanklagers stemme afgørende i forbindelse med ethvert spørgsmål, som det tilkommer kollegiet at afgøre.

Artikel 9

De permanente afdelinger

1. Den permanente afdeling ledes af den europæiske chefanklager eller en af dennes vicechefanklagere eller en europæisk anklager, der er udpeget som formand i overensstemmelse med forretningsordenen. Foruden formanden har den permanente afdeling to permanente medlemmer. Antallet af permanente afdelinger, deres sammensætning samt kompetencefordelingen mellem afdelingerne fastsættes under behørigt hensyn til myndighedens funktionelle behov og i overensstemmelse med forretningsordenen.

Den sikrer en ligelig fordeling af arbejdsbyrden gennem en ordning med vilkårlig tildeling af sager og foreskriver i undtagelsestilfælde procedurer, der om nødvendigt sikrer en velfungerende myndighed, samt afvigelser fra princippet om vilkårlig tildeling efter beslutning truffet af den europæiske chefanklager.
2. De permanente afdelinger overvåger og leder de efterforskninger og retsforfølgninger, der udføres af de europæiske delegerede anklagere, jf. stk. 3, 3a og 4. De sikrer desuden koordineringen af efterforskning og retsforfølgning i grænseoverskridende sager og gennemførelsen af kollegiets afgørelser, jf. artikel 8, stk. 2.
3. De permanente afdelinger træffer følgende afgørelser i overensstemmelse med de betingelser og procedurer, der fastsættes i denne forordning, eventuelt efter vurdering af et udkast til afgørelse foreslået af den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, med henblik på at:
 - a) gennemføre en straffesag, jf. artikel 30, stk. 1, 2 og 3
 - b) henlægge en sag, jf. artikel 33, stk. 1, litra a)-f)
 - c) anvende en forenklet retsforfølgningsprocedure og pålægge den europæiske delegerede anklager at handle med henblik på endelig afgørelse af sagen i henhold til artikel 34
 - d) henvise en sag til de nationale myndigheder, jf. artikel 28a, stk. 1 eller 2
 - e) genåbne en efterforskning, jf. artikel 33, stk. 2.

- 3a. De permanente afdelinger træffer om nødvendigt følgende afgørelser i overensstemmelse med de betingelser og procedurer, der fastsættes i denne forordning, med henblik på at:
- a) pålægge den europæiske delegerede anklager at indlede en efterforskning, jf. reglerne i artikel 22, stk. 1-4, såfremt der ikke er blevet indledt en efterforskning
 - b) pålægge den europæiske delegerede anklager at udøve sin ret til oplysning, jf. artikel 22a, stk. 5, såfremt der endnu ikke er blevet anmodet om oplysninger
 - c) forelægge strategiske anliggender og generelle spørgsmål i forbindelse med individuelle sager for kollegiet, jf. artikel 8, stk. 2
 - d) tildele en sag, jf. artikel 22, stk. 3
 - e) tildele en sag på ny, jf. artikel 22, stk. 5, eller artikel 23, stk. 3
 - i) godkende en europæisk anklagers beslutning om selv at foretage efterforskningen, jf. artikel 23, stk. 4.
4. Den kompetente permanente afdeling, der handler gennem den europæiske anklager, som fører tilsyn med en efterforskning eller en retsforfølgning, kan i en konkret sag give instrukser i overensstemmelse med gældende national ret til den europæiske delegerede anklager, som behandler sagen, når dette er nødvendigt med henblik på effektiv behandling af efterforskningen eller retsforfølgningen eller i retfærdighedens interesse eller for at sikre, at Den Europæiske Anklagemyndighed kan fungere konsekvent.
5. Den permanente afdeling træffer afgørelse med simpelt flertal. Afdelingen stemmer efter anmodning fra ethvert af sine medlemmer. Hvert medlem har én stemme. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende. Afgørelserne træffes ved afstemning på afdelingernes møde eventuelt på grundlag af det udkast til afgørelse, som den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, har foreslået.

Hele sagsmaterialet er på opfordring tilgængeligt for den kompetente permanente afdeling med henblik på forberedelse af afgørelserne.

- 5a. De permanente afdelinger kan beslutte at delegere deres beslutningsbeføjelse i henhold til stk. 3, litra a) eller b), og i sidstnævnte tilfælde alene for så vidt angår reglerne i artikel 33, stk. 1, litra a)-e), til den europæiske anklager, som fører tilsyn med sagen i medfør af artikel 11, stk. 1, hvor sådanne delegeringer kan begrundes behørigt med henvisning til lovovertrædelsens grovhedsgrad eller sagens kompleksitet i det enkelte tilfælde i forbindelse med en lovovertrædelse, der har påført eller kan påføre Unionens finansielle interesser skader for mindre end 100 000 EUR. Forretningsordenen fastsætter retningslinjer med henblik på at sikre en ensartet anvendelse i myndigheden.

Den permanente afdeling meddeler enhver afgørelse om delegering af beslutningsbeføjelse til den europæiske chefanklager. Ved modtagelsen af disse oplysninger kan den europæiske chefanklager inden for tre dage anmode den permanente afdeling om at revurdere sin beslutning, hvis vedkommende mener, at interessen i at sikre sammenhæng i myndighedens efterforskning og retsforfølgning kræver det. Hvis den europæiske chefanklager er medlem af den pågældende permanente afdeling, udøver en af vedkommendes vicechefanklagere retten til at anmode om nævnte revurdering.

Den tilsynsførende europæiske anklager orienterer den permanente afdeling om den endelige afgørelse af sagen samt enhver oplysning eller omstændighed, som vedkommende vurderer vil nødvendiggøre en ny vurdering af muligheden for at opretholde delegeringen, navnlig når de omstændigheder, der er omhandlet i artikel 30, stk. 2, gør sig gældende.

En delegering kan til enhver tid trækkes tilbage på anmodning af et af medlemmerne af den permanente afdeling og besluttet i overensstemmelse med stk. 5. En delegering trækkes tilbage, når en europæisk delegeret anklager fungerer som stedfortræder for den europæiske anklager i overensstemmelse med artikel 14, stk. 7.

For at sikre konsekvent anvendelse af princippet om delegering indberetter hvert medlem af den permanente afdeling årligt omfanget af delegering til kollegiet.

- 5b. Forretningsordenen bemyndiger de permanente afdelinger til at træffe afgørelser ved en skriftlig procedure, som fastlægges nærmere i forretningsordenen.

Alle afgørelser, som træffes, og instrukser, som gives i overensstemmelse med stk. 3, 3a, 4 og 5a registreres skriftligt og indgår i sagsakterne.

6. Ud over de faste medlemmer deltager den europæiske anklager, som fører tilsyn med en retsforfølgning eller en efterforskning i henhold til artikel 11, stk. 1, i den permanente afdelings afstemninger. Den europæiske anklager har stemmeret, undtagen i den permanente afdelings afgørelser om delegering eller tilbagekaldelse af delegering i overensstemmelse med artikel 9, stk. 5a, om tildeling og tildeling på ny i henhold til artikel 22, stk. 3, 4 og 5, og artikel 22a, stk. 5, og om gennemførelse af en straffesag (art. 30, stk. 2), hvor flere end en medlemsstat har kompetence i sagen, samt i situationer som beskrevet i artikel 26, stk. 7.

En permanent afdeling kan også på anmodning af enten en europæisk anklager eller en europæisk delegeret anklager eller på eget initiativ indbyde andre europæiske anklagere eller europæiske delegerede anklagere, der har forbindelse til en sag, til at deltage i møderne uden stemmeret.

7. Formændene for de permanente afdelinger holder i overensstemmelse med forretningsordenen kollegiet underrettet om de afgørelser, der træffes i henhold til denne artikel, med henblik på at give kollegiet mulighed for at varetage sine opgaver, jf. artikel 8, stk. 2.

Artikel 10

Den europæiske chefanklager og vicechefanklagerne

1. Den europæiske chefanklager leder Den Europæiske Anklagemyndighed. Den europæiske chefanklager tilrettelægger myndighedens arbejde, forestår dens virksomhed og træffer afgørelser i overensstemmelse med denne forordning og forretningsordenen.
2. To vicechefanklagere udpeges til at bistå den europæiske chefanklager under udførelsen af dennes opgaver og afløser denne, når vedkommende er fraværende eller forhindret i at udføre sine opgaver.
3. Den europæiske chefanklager repræsenterer Den Europæiske Anklagemyndighed over for Unionens og medlemsstaternes institutioner og tredjeparter. Den europæiske chefanklager kan delegere sine opgaver vedrørende repræsentation til en af vicechefanklagerne eller til en europæisk anklager.

Artikel 11

De europæiske anklagere

1. De europæiske anklagere fører på vegne af den permanente afdeling og under overholdelse af de instrukser, den har givet i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3, 3a og 4, tilsyn med den efterforskning og retsforfølgning, som de europæiske delegerede anklagere, der behandler sagen i deres oprindelsesmedlemsstater, er ansvarlige for. De europæiske anklagere fremlægger sammendrag af de sager, som de fører tilsyn med, og, hvor det er relevant, forslag til afgørelser, som nævnte afdeling skal træffe, på grundlag af udkast til afgørelser udarbejdet af de europæiske delegerede anklagere.

Forretningsordenen omfatter med forbehold af artikel 14, stk. 7, en stedfortræderordning mellem europæiske anklagere, der finder anvendelse, hvis den tilsynsførende europæiske anklager midlertidigt er fraværende fra sine opgaver eller af andre årsager ikke er i stand til at fungere som europæisk anklager. Den stedfortrædende europæiske anklager kan varetage alle den europæiske anklagers funktioner med undtagelse af muligheden for at foretage en efterforskning, jf. artikel 23, stk. 4.

- 1a. En europæisk anklager kan undtagelsesvis af grunde, der vedrører arbejdsbyrden som følge af antallet af efterforskninger og retsforfølgninger i dennes oprindelsesstat eller en interessekonflikt, der vedrører vedkommende, anmode om, at tilsynet med efterforskning og retsforfølgning i individuelle sager, der varetages af europæiske delegerede anklagere i vedkommendes oprindelsesstat, pålægges andre europæiske anklagere, forudsat at de samtykker dertil. Den europæiske chefanklager træffer afgørelse om anmodningen ud fra den europæiske anklagers arbejdsbyrde. I tilfælde af en interessekonflikt vedrørende den europæiske anklager efterkommer den europæiske chefanklager altid anmodningen. Forretningsordenen fastlægger principperne for chefanklagerens afgørelse og proceduren for den efterfølgende tildeling af de pågældende sager. Artikel 23, stk. 4, finder ikke anvendelse på efterforskning og retsforfølgning, der er underkastet tilsyn i overensstemmelse med dette stykke.

2. De tilsynsførende europæiske anklagere kan i overensstemmelse med gældende national ret og i overensstemmelse med de instrukser, der gives af den kompetente permanente afdeling, i særlige sager give instrukser til den europæiske delegerede anklager, som behandler sagen, når dette er nødvendigt med henblik på effektiv behandling af efterforskningen eller retsforfølgningen eller i retfærdighedens interesse eller for at sikre, at Den Europæiske Anklagemyndighed kan fungere konsekvent.
- 2a. Hvis en medlemsstats nationale ret fastsætter bestemmelser om intern kontrol af visse retsakter inden for en national anklagemyndigheds struktur, henhører kontrollen af sådanne afgørelser truffet af den europæiske delegerede anklager under den tilsynsførende europæiske anklagers tilsynsbeføjelser i overensstemmelse med forretningsordenen med forbehold af den permanente afdelings tilsyns- og overvågningsbeføjelser.
3. De europæiske anklagere fungerer som forbindelsesled og informationskanaler mellem de permanente afdelinger og de europæiske delegerede anklagere i deres respektive oprindelsesmedlemsstater. De overvåger gennemførelsen af myndighedens opgaver i deres respektive medlemsstater i nært samråd med de europæiske delegerede anklagere. De sikrer i overensstemmelse med denne forordning og forretningsordenen, at alle relevante oplysninger fra det centrale kontor tilstilles de europæiske delegerede anklagere og omvendt.

Artikel 12

Europæiske delegerede anklagere

1. De europæiske delegerede anklagere handler på vegne af Den Europæiske Anklagemyndighed i deres respektive medlemsstater og har samme beføjelser som de nationale anklagere med hensyn til efterforskning, retsforfølgning og gennemførelse af straffesager, ud over og med forbehold af de specifikke beføjelser og den status, som de tildeles, og på de betingelser, der fastsættes i denne forordning.

De europæiske delegerede anklagere er ansvarlige for den efterforskning og den retsforfølgning, som de har indledt, som er blevet tildelt dem, eller som de har overtaget ved udøvelsen af deres ret til oplysning. De europæiske delegerede anklagere følger de anvisninger og instrukser, som den kompetente permanente afdeling giver dem, samt instrukser fra den tilsynsførende europæiske anklager.

De europæiske delegerede anklagere er også ansvarlige for at gennemføre en straffesag og har navnlig beføjelse til at fremsætte begæringer under sagen, deltage i bevisoptagelsen og udøve de relevante retsmidler i henhold til national ret.

2. Der er to eller flere europæiske delegerede anklagere i hver medlemsstat. Den europæiske chefanklager godkender efter samråd og efter at være nået til enighed med de relevante myndigheder i medlemsstaterne antallet af europæiske delegerede anklagere samt den funktionelle og territoriale kompetencefordeling mellem de europæiske delegerede anklagere i hver medlemsstat.
3. De europæiske delegerede anklagere kan også udøve deres funktioner som nationale anklagere, i det omfang det ikke hindrer dem i at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne forordning. De underretter den tilsynsførende europæiske anklager om sådanne funktioner. Hvis en europæisk delegeret anklager på et givet tidspunkt ikke er i stand til at varetage sine funktioner som europæisk delegeret anklager på grund af varetagelsen af sådanne funktioner som national anklager, underretter vedkommende den tilsynsførende europæiske anklager, som hører de kompetente nationale retshåndhævende myndigheder for at afgøre, om deres funktioner bør gives forrang i henhold til denne forordning. Den europæiske anklager kan foreslå den permanente afdeling, at den tildeler sagen på ny til en anden europæisk delegeret anklager i den samme medlemsstat, eller at vedkommende selv udfører efterforskningen, jf. artikel 23, stk. 3 og 4.

AFDELING 2

UDPEGELSE OG AFSKEDIGELSE AF DEN EUROPÆISKE ANKLAGEMYNDIGHEDS MEDLEMMER

Artikel 13

Udpegelse og afskedigelse af den europæiske chefanklager

1. Europa-Parlamentet og Rådet udpeger efter fælles aftale den europæiske chefanklager for en syvårig periode, der ikke kan forlænges. Rådet træffer afgørelse med simpelt flertal.
2. Den europæiske chefanklager udvælges blandt kandidater,
 - a) som er aktive medlemmer af de retsforfølgende myndigheder eller domstolene i medlemsstaterne eller aktive europæiske anklagere
 - b) hvis uafhængighed er uomtvistelig,
 - c) som besidder de nødvendige kvalifikationer for udpegelse til de højeste anklagemæssige eller juridiske embeder i deres respektive medlemsstater og har relevant praktisk erfaring med nationale retssystemer, finansielle efterforskninger og internationalt strafferetligt samarbejde, eller som har tjent som europæiske anklagere, og
 - d) som har den fornødne ledererfaring og de fornødne kvalifikationer til stillingen.

3. Udvælgelsen sker på grundlag af et stillingsopslag, der offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende, hvorefter et udvælgelsespanel opstiller en kort liste over egnede ansøgere, som den forelægger for Europa-Parlamentet og for Rådet. Panelet består af 12 personer, der udvælges blandt tidligere medlemmer af Den Europæiske Unions Domstol og Revisionsretten, tidligere nationale medlemmer af Eurojust, medlemmer af de højeste nationale retter, højtstående anklagere samt jurister, hvis faglige kvalifikationer er almindeligt anerkendt, heraf én foreslået af Europa-Parlamentet. Rådet fastsætter de bestemmelser, der er gældende for panelet, og vedtager på forslag af Kommissionen en afgørelse om udpegelse af medlemmerne.
- 3a. Hvis en europæisk anklager udpeges som europæisk chefanklager, besættes vedkommendes stilling som europæisk anklager straks efter proceduren i artikel 14, stk. 1 og 2.
4. Den Europæiske Unions Domstol kan efter begæring fra Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen afskedige den europæiske chefanklager, hvis den mener, at vedkommende ikke længere er i stand til at udføre sine opgaver, eller hvis vedkommende findes skyldig i grov tjenesteforseelse.
5. Hvis den europæiske chefanklager træder tilbage, eller hvis den pågældende afskediges eller forlader sin stilling af andre årsager, besættes stillingen straks efter proceduren i stk. 1, 2 og 3.

Artikel 13a

Udpegelse og afskedigelse af de europæiske vicechefanklagere

1. Kollegiet udpeger to europæiske anklagere til at varetage hvervet som europæiske vicechefanklagere for en treårig mandatperiode, der kan forlænges, men som dog ikke må overstige deres mandatperiode som europæiske anklagere. Udvælgelsesproceduren reguleres af forretningsordenen. De europæiske vicechefanklagere bevarer deres status som europæiske anklagere.
2. Regler og betingelser for udøvelsen af hvervet som europæisk vicechefanklager fastsættes i forretningsordenen. Hvis en europæisk anklager ikke længere er i stand til at udføre sit hverv som europæisk vicechefanklager, kan kollegiet i overensstemmelse med forretningsordenen beslutte, at vedkommende ikke skal varetage hvervet som europæisk vicechefanklager og skal afskediges fra denne stilling.
3. Hvis en europæisk vicechefanklager træder tilbage, eller hvis den pågældende afskediges eller forlader sin stilling som vicechefanklager af en hvilken som helst årsag, besættes stillingen straks efter proceduren i stk. 1 i denne artikel. Vedkommende forbliver europæisk anklager med forbehold af reglerne i artikel 14.

Artikel 14

Udpegelse og afskedigelse af de europæiske anklagere

1. Hver medlemsstat indstiller tre kandidater til stillingen som europæisk anklager blandt kandidater,
 - a) som er aktive medlemmer af de retsforfølgende myndigheder eller domstolene i medlemsstaterne
 - b) hvis uafhængighed er uomtvistelig, og
 - c) som besidder de nødvendige kvalifikationer for udpegelse til høje anklagemæssige eller juridiske embeder i deres respektive medlemsstater og har relevant praktisk erfaring med nationale retssystemer, finansielle efterforskninger og med internationalt strafferetligt samarbejde.

2. Efter at have modtaget det i artikel 13, stk. 3, omtalte udvælgelsespanels begrundede udtalelse udvælger og udpeger Rådet én af kandidaterne til hvervet som europæisk anklager i den pågældende medlemsstat. Hvis udvælgelsespanelet finder, at en kandidat ikke opfylder betingelserne for udførelsen af opgaverne som europæisk anklager, er dets udtalelse bindende for Rådet.
3. Rådet udvælger og udpeger de europæiske anklagere for en seksårig periode, der ikke kan forlænges, med simpelt flertal. Rådet kan beslutte at forlænge mandatet med højst tre år ved udgangen af en seksårig periode.
4. Hvert tredje år finder en delvis udskiftning af en tredjedel af de europæiske anklagere sted. Rådet vedtager med simpelt flertal overgangsbestemmelser for udpegelsen af europæiske anklagere for og under den første mandatperiode.
5. Den Europæiske Unions Domstol kan efter begæring fra Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen afskedige den europæiske chefanklager, hvis den mener, at vedkommende ikke længere er i stand til at udføre sine opgaver, eller hvis vedkommende findes skyldig i grov tjenesteforseelse.
6. Hvis en europæisk anklager træder tilbage, eller hvis den pågældende afskediges eller forlader sin stilling af andre årsager, besættes stillingen straks efter proceduren i stk. 1 og 2. Hvis den europæiske anklager varetager hvervet som europæisk vicechefanklager, afskediges vedkommende også straks automatisk fra denne stilling.
7. Efter indstillingen af en europæisk anklager udpeger kollegiet blandt de europæiske delegerede anklagere fra samme medlemsstat en person, som fungerer som stedfortræder for den europæiske anklager, hvis vedkommende ikke er i stand til at varetage sit hverv eller har forladt sin stilling, jf. stk. 5 og 6.

Hvis kollegiet mener, at der er behov for en stedfortræder, fungerer den udpegede person som midlertidig europæisk anklager, indtil den europæiske anklager erstattes eller vender tilbage, i en periode på højst tre måneder. Kollegiet kan efter anmodning om nødvendigt forlænge denne periode. Mekanismerne og de nærmere bestemmelser vedrørende midlertidige stedfortrædere reguleres af forretningsordenen.

Udpegelse og afskedigelse af de europæiske delegerede anklagere

1. Kollegiet udpeger på forslag af den europæiske chefanklager de europæiske delegerede anklagere, som er blevet indstillet af medlemsstaterne. Kollegiet kan afslå den indstillede person, hvis den pågældende ikke opfylder kriterierne i stk. 2. De europæiske delegerede anklagere udpeges for en femårig embedsperiode, der kan forlænges.
2. De europæiske delegerede anklagere er fra tidspunktet for udpegelsen til europæiske delegerede anklagere og indtil deres afskedigelse aktive medlemmer af de retsforfølgende myndigheder eller domstolene i de medlemsstater, der indstillede dem. Deres uafhængighed er uomtvistelig, og de besidder de nødvendige kvalifikationer og relevant praktisk erfaring med deres nationale retssystem.
3. Kollegiet afskediger en europæisk delegeret anklager, hvis det mener, at vedkommende ikke længere opfylder kravene i stk. 2 eller ikke er i stand til at udføre sine opgaver, eller hvis vedkommende findes skyldig i grov tjenesteforseelse.
4. Hvis en medlemsstat beslutter at afskedige en national anklager, der er udpeget til europæisk delegeret anklager, eller gribe til disciplinære sanktioner over for vedkommende af årsager, der ikke har forbindelse til vedkommendes ansvarsområder i henhold til denne forordning, underretter den den europæiske chefanklager, før der træffes foranstaltninger. En medlemsstat må ikke afskedige en europæisk delegeret anklager eller gribe til disciplinære sanktioner over for vedkommende af årsager, der har forbindelse til vedkommendes ansvarsområder i henhold til denne forordning, uden den europæiske chefanklagers samtykke. Hvis den europæiske chefanklager ikke giver sit samtykke, kan den pågældende medlemsstat anmode kollegiet om at vurdere sagen.

5. Hvis en europæisk delegeret anklager træder tilbage, hvis vedkommendes ydelser ikke længere kræves for at varetage myndighedens opgaver, eller hvis den pågældende afskediges eller forlader sin stilling af andre årsager, underretter den berørte medlemsstat straks den europæiske chefanklager og indstiller om nødvendigt en anden anklager, der udpeges til ny europæisk delegeret anklager, jf. stk. 1.

Artikel 15a

Den administrerende direktørs status

1. Den administrerende direktør ansættes som midlertidigt ansat hos Den Europæiske Anklagemyndighed i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union.⁸
2. Den administrerende direktør udpeges af kollegiet på grundlag af en liste over kandidater foreslået af den europæiske chefanklager efter en åben og gennemsigtig udvælgelsesprocedure i overensstemmelse med Den Europæiske Anklagemyndigheds forretningsorden. Med henblik på indgåelsen af kontrakten med den administrerende direktør repræsenteres Den Europæiske Anklagemyndighed af den europæiske chefanklager.
3. Den administrerende direktør udnævnes for fire år. Ved udløbet af denne periode foretager kollegiet en vurdering, hvori der tages hensyn til evalueringen af den administrerende direktørs arbejde.
4. Kollegiet kan på forslag af den europæiske chefanklager, som tager hensyn til vurderingen i stk. 3, forlænge den administrerende direktørs embedsperiode én gang med højst fire år.

⁸ Forordning nr. 31 (EØF), 11 (EURATOM), om vedtægten for tjenestemænd og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Det europæiske økonomiske Fællesskab og Det europæiske Atomenergifællesskab (EFT 45 af 14.6.1962, s. 1385).

5. En administrerende direktør, hvis embedsperiode er blevet forlænget, kan ikke deltage i den næste udvælgelsesprocedure til samme stilling efter udløbet af den samlede periode.
6. Den administrerende direktør står til ansvar over for den europæiske chefanklager og kollegiet.
7. Den administrerende direktør kan afskediges, hvis kollegiet har truffet beslutning herom med et flertal på to tredjedele af sine medlemmer og med forbehold af gældende regler vedrørende opsigelse af kontrakten i personalevedtægten og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte.

Artikel 15b

Den administrerende direktørs status

1. Den Europæiske Anklagemyndighed forvaltes administrativt og budgetmæssigt af sin administrerende direktør.
2. Med forbehold af kollegiets og den europæiske chefanklagers beføjelser varetager den administrerende direktør sit hverv i uafhængighed og må hverken søge eller modtage instruktioner fra nogen regering eller noget andet organ.
3. Den administrerende direktør er administrativt og budgetmæssigt Den Europæiske Anklagemyndigheds retlige repræsentant. Den administrerende direktør gennemfører Den Europæiske Anklagemyndigheds budget.

4. Den administrerende direktør er ansvarlig for gennemførelsen af Den Europæiske Anklagemyndigheds administrative opgaver, navnlig:
- a) den daglige forvaltning af Den Europæiske Anklagemyndighed og personaleforvaltningen
 - b) gennemførelsen af den europæiske chefanklagers eller kollegiets beslutninger
 - c) udarbejdelsen af et forslag til det årlige og flerårige programmeringsdokument og forelæggelsen heraf for den europæiske chefanklager
 - d) gennemførelsen af det årlige og flerårige programmeringsdokument og rapporteringen til kollegiet om gennemførelsen heraf
 - e) udarbejdelsen af de administrative og budgetmæssige dele af årsberetningen om Den Europæiske Anklagemyndigheds virksomhed
 - f) udarbejdelsen af en handlingsplan til opfølgning af konklusionerne af de interne eller eksterne revisionsrapporter, evalueringer og undersøgelser fra bl.a. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og OLAF og den halvårslige rapportering til dem og til kollegiet
 - g) udarbejdelsen af en intern strategi for bekæmpelse af svig i Den Europæiske Anklagemyndighed og forelæggelsen heraf for kollegiet med henblik på godkendelse
 - h) udarbejdelsen af et forslag til udkast til finansielle regler, der gælder for Den Europæiske Anklagemyndighed, og forelæggelsen heraf for den europæiske chefanklager
 - i) udarbejdelsen af et forslag til udkast til overslag over indtægter og udgifter for Den Europæiske Anklagemyndighed og forelæggelsen heraf for den europæiske chefanklager
 - j) ydelsen af den nødvendige administrative støtte til at lette Den Europæiske Anklagemyndigheds operationelle arbejde
 - k) ydelsen af støtte til den europæiske chefanklager og vicechefanklagerne i forbindelse med varetagelsen af deres hverv.

Den Europæiske Anklagemyndigheds foreløbige administrative ordninger

1. Kommissionen er på grundlag af foreløbige budgetbevillinger i sit eget budget ansvarlig for oprettelsen og den indledende administrative drift af Den Europæiske Anklagemyndighed, indtil denne har kapacitet til at gennemføre sit eget budget. Med henblik herpå kan Kommissionen:
 - a) efter høring af Rådet udnævne en embedsmand fra Kommissionen, der kan fungere som midlertidig administrerende direktør og udføre de opgaver, som påhviler den administrerende direktør, herunder de beføjelser, som personalevedtægten og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte tillægger ansættelsesmyndigheden vedrørende Den Europæiske Anklagemyndigheds administrative personale, for så vidt angår alle stillinger, som skal besættes, inden den administrerende direktør i overensstemmelse med artikel 15a tiltræder sin stilling
 - b) yde bistand til Den Europæiske Anklagemyndighed, navnlig ved at udstationere et begrænset antal embedsmænd fra Kommissionen, som kræves for at varetage myndighedens administrative virksomhed under den midlertidige administrerende direktørs ansvar.
2. Den midlertidige administrerende direktør kan anvise alle betalinger, som er omfattet af bevillingerne i Den Europæiske Anklagemyndigheds budget, og indgå kontrakter, herunder ansættelseskontrakter.
3. Når kollegiet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, træder i funktion, udøver den midlertidige administrerende direktør sit hverv i overensstemmelse med artikel 15a, stk. 6. Den midlertidige administrerende direktør ophører med at varetage denne funktion, når den administrerende direktør tiltræder sin stilling efter i overensstemmelse med artikel 15a at være blevet udpeget af kollegiet.
4. Indtil kollegiet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, træder i funktion, varetager Kommissionen sine funktioner som fastsat i denne artikel i samråd med en ekspertgruppe bestående af repræsentanter for de medlemsstater, der deltager i oprettelsen af Den Europæiske Anklagemyndighed.

AFDELING 3

FORRETNINGSORDEN

Artikel 16

Den Europæiske Anklagemyndigheds forretningsorden

1. Tilrettelæggelsen af Den Europæiske Anklagemyndigheds arbejde reguleres af forretningsordenen.
2. Et forslag til Den Europæiske Anklagemyndigheds forretningsorden udarbejdes af den europæiske chefanklager og vedtages af kollegiet med et flertal på to tredjedele, så snart myndigheden er oprettet.
3. Ændringer af forretningsordenen kan foreslås af enhver europæisk anklager og vedtages af kollegiet med et flertal på to tredjedele.

KAPITEL IIIA

DEN EUROPÆISKE ANKLAGEMYNDIGHEDS KOMPETENCE OG UDØVELSE HERAF

AFDELING 1

DEN EUROPÆISKE ANKLAGEMYNDIGHEDS KOMPETENCE

Artikel 17

Den Europæiske Anklagemyndigheds materielle kompetence

1. Den Europæiske Anklagemyndighed har kompetence med hensyn til strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser, jf. direktiv (EU) 2017/xx som gennemført i national ret, uanset om den samme strafbare adfærd i henhold til national ret kan klassificeres som en anden type lovovertrædelse.
- 1a. Den Europæiske Anklagemyndighed har også kompetence med hensyn til strafbare handlinger med forbindelse til deltagelse i en kriminel organisation som defineret i rammeafgørelse 2008/841/RIA, som gennemført i national ret, såfremt fokus for en sådan kriminel organisations kriminelle aktivitet er at begå en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i stk. 1.

2. Den Europæiske Anklagemyndighed har også kompetence med hensyn til enhver anden strafbar handling, som er uløseligt forbundet med en strafbar adfærd, der er omfattet af stk. 1. Kompetencen med hensyn til sådanne strafbare handlinger kan kun udøves i overensstemmelse med artikel 20, stk. 3.
3. Under alle omstændigheder har Den Europæiske Anklagemyndighed ikke kompetence med hensyn til strafbare handlinger vedrørende nationale direkte skatter, og skattemyndighedernes struktur og funktion i medlemsstaterne berøres ikke af denne forordning.

Artikel 18

Den Europæiske Anklagemyndigheds territoriale og personlige kompetence

Den Europæiske Anklagemyndighed har kompetence for så vidt angår de lovovertrædelser, som omhandles i artikel 17, hvor sådanne lovovertrædelser:

- a) helt eller delvis blev begået på en eller flere medlemsstaters område eller
- b) blev begået af en statsborger fra en medlemsstat, forudsat at en medlemsstat har kompetence i forbindelse med de pågældende lovovertrædelser, når de er begået uden for dens område, eller
- c) blev begået uden for de områder, som der henvises til i litra a), af en person, der er omfattet af vedtægten for tjenestemænd eller af ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne på tidspunktet for lovovertrædelsen, forudsat at en medlemsstat har kompetence i forbindelse med de pågældende lovovertrædelser, når de begås uden for dens område.

AFDELING 2
UDØVELSE AF DEN EUROPÆISKE
ANKLAGEMYNDIGHEDS KOMPETENCE

Artikel 19

Indberetning, registrering og kontrol af oplysninger

1. De institutioner, organer, kontorer og agenturer i Unionen og de myndigheder i medlemsstaterne, der har kompetence i henhold til gældende national ret, underretter uden unødigt forsinkelse Den Europæiske Anklagemyndighed om enhver strafbar adfærd, i forbindelse med hvilken den kan udøve sin kompetence i henhold til artikel 17 og artikel 20, stk. 2 og 3.
- 1a. Når en judiciel eller retshåndhævende myndighed i en medlemsstat indleder en efterforskning vedrørende en strafbar handling, i forbindelse med hvilken Den Europæiske Anklagemyndighed kan udøve sin kompetence i overensstemmelse med artikel 17 og artikel 20, stk. 2 og 3, eller hvis den kompetente judicielle eller retshåndhævende myndighed i en medlemsstat på noget tidspunkt efter indledningen af en efterforskning finder, at efterforskningen vedrører en sådan lovovertrædelse, underretter denne myndighed uden unødigt forsinkelse Den Europæiske Anklagemyndighed herom, således at sidstnævnte kan beslutte, om den skal udøve sin ret til oplysning i henhold til artikel 22a.
- 1b. Indberetningen skal som minimum indeholde en beskrivelse af de faktiske omstændigheder, herunder en vurdering af den skade, der er påført eller sandsynligvis vil blive påført, den eventuelle retlige kvalifikation og alle tilgængelige oplysninger om potentielle ofre, mistænkte og alle andre involverede personer.
- 1c. Den Europæiske Anklagemyndighed underrettes også i overensstemmelse med stk. 1 og 1a i denne artikel i sager, hvor en vurdering af, om de kriterier, der er fastsat i artikel 20, stk. 2 og 3, er opfyldt, ikke er mulig, eller hvor der bør foretages en vurdering af, om den uløseligt forbundne strafbare handling er af afgørende karakter, jf. artikel 20, stk. 3, litra aa).

2. Oplysninger, der stilles til rådighed for Den Europæiske Anklagemyndighed, registreres og kontrolleres i overensstemmelse med dens forretningsorden. Kontrollen har til formål at vurdere, om der på baggrund af de oplysninger, der er stillet til rådighed i henhold til stk. 1 og 1a, er grund til at indlede en efterforskning eller at udøve retten til oplysning.
3. Hvis Den Europæiske Anklagemyndighed efter kontrollen beslutter, at der ikke er nogen grund til at indlede en efterforskning i henhold til artikel 22 eller at udøve sin ret til oplysning i henhold til artikel 22a, anføres grundene hertil i sagsforvaltningssystemet.

Den Europæiske Anklagemyndighed underretter den myndighed, der i henhold til stk. 1 eller 1a anmeldte den strafbare adfærd, samt forbrydelsens ofre og, hvis dette er fastsat i national ret, andre personer, der har anmeldt den strafbare adfærd.

4. Hvis Den Europæiske Anklagemyndighed bliver bekendt med, at der kan være begået en strafbar handling, som ikke er omfattet af Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetence, underretter den uden unødigt forsinkelse de kompetente nationale myndigheder herom og fremsender alle relevante bevismidler.
5. Den Europæiske Anklagemyndighed kan anmode om yderligere relevante oplysninger, som Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer samt medlemsstaternes myndigheder råder over. De ønskede oplysninger kan også vedrøre overtrædelser, som har skadet Unionens finansielle interesser, bortset fra dem, der er omfattet af Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetence i henhold til artikel 20, stk. 2, hvis det er nødvendigt, at der etableres forbindelser til en strafbar adfærd, i forbindelse med hvilken den har udøvet sin kompetence. Der kan også anmodes om sådanne oplysninger for at give kollegiet mulighed for i henhold til artikel 8, stk. 2, at udstede generelle retningslinjer om fortolkningen af forpligtelsen til at informere Den Europæiske Anklagemyndighed i sager, der er omfattet af artikel 20, stk. 2.

Udøvelse af Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetence

1. Den Europæiske Anklagemyndighed udøver sin kompetence ved enten at indlede en efterforskning i henhold til artikel 22 eller ved at beslutte at anvende sin ret til oplysning i henhold til artikel 22a. Hvis Den Europæiske Anklagemyndighed beslutter at udøve sin kompetence, udøver de kompetente nationale myndigheder ikke deres egen kompetence i forbindelse med den samme strafbare adfærd.
2. Er der tale om en strafbar handling, der er omfattet af artikel 17, og som har påført eller sandsynligvis vil påføre Unionens finansielle interesser skader for mindre end 10 000 EUR, kan Den Europæiske Anklagemyndighed kun udøve sin kompetence, hvis:
 - a) sagen har indvirkning på unionsniveau, der kræver, at Den Europæiske Anklagemyndighed foretager en efterforskning, eller
 - b) tjenestemænd eller øvrige ansatte i Den Europæiske Union eller medlemmer af institutionerne kan mistænkes for at have begået lovovertrædelsen.

Den Europæiske Anklagemyndighed hører, hvis det er relevant, de kompetente nationale myndigheder eller EU-organer for at fastslå, om kriterierne i litra a) og b) er opfyldt.

3. Den Europæiske Anklagemyndighed afstår fra at udøve sin kompetence i forbindelse med enhver lovovertrædelse, der er omfattet af artikel 17, og henviser efter høring af de kompetente nationale myndigheder sagen til sidstnævnte uden unødigt forsinkelse i overensstemmelse med artikel 28a, hvis:
 - a) den maksimale sanktion, som er fastsat i national ret for en lovovertrædelse, der er omfattet af artikel 17, stk. 1, er mildere end den maksimale sanktion for en uløseligt forbundet strafbar handling, jf. artikel 17, stk. 2, eller
 - aa) den maksimale sanktion, som er fastsat i national ret for en lovovertrædelse, der er omfattet af artikel 17, stk. 1, svarer til den maksimale sanktion for en uløseligt forbundet strafbar handling, jf. artikel 17, stk. 2, medmindre sidstnævnte handling har været afgørende for at begå den lovovertrædelse, der er omfattet af artikel 17, stk. 1, eller

- b) der er grund til at formode, at den skade, der er påført eller sandsynligvis vil blive påført Unionens finansielle interesser ved en lovovertrædelse som omhandlet i artikel 17, ikke overgår den skade, der er påført eller sandsynligvis vil blive påført et andet offer.

Dette stykkes litra b) finder ikke anvendelse på lovovertrædelser som omhandlet i artikel 3, litra a) og d), i direktiv (EU) 2017/xx som gennemført i national ret.

- 3a. Den Europæiske Anklagemyndighed kan med de relevante nationale retsforfølgende myndigheders samtykke også udøve sin kompetence i sager, der ellers ville være undtaget som følge af anvendelsen af stk. 3, litra a).
4. Den Europæiske Anklagemyndighed underretter uden unødigt forsinkelse de kompetente nationale myndigheder om enhver afgørelse om at udøve eller at afstå fra at udøve sin kompetence.
5. I tilfælde af uenighed mellem Den Europæiske Anklagemyndighed og de nationale retsforfølgende myndigheder om spørgsmålet om, hvorvidt den strafbare adfærd er omfattet af artikel 17, stk. 1a, artikel 17, stk. 2, eller artikel 20, stk. 2 eller 3, er det de nationale myndigheder, der har beføjelse til at tage stilling til kompetencefordelingen i straffesager på nationalt plan, der træffer afgørelse om, hvem der skal være ansvarlig for efterforskningen af sagen. Medlemsstaterne udpeger den nationale myndighed, der skal tage stilling til kompetencefordelingen.

KAPITEL IV
**FORRETNINGSORDEN OM EFTERFORSKNING, EFTERFORSKNINGSSKRIDT,
RETSFORFØLGNING OG ALTERNATIVER TIL RETSFORFØLGNING**

AFDELING 1

REGLER FOR EFTERFORSKNING

Artikel 22

**Indledning af efterforskninger og fordeling af kompetencer under Den Europæiske
Anklagemyndighed**

1. Hvis der i overensstemmelse med gældende nationale ret er rimelig grund til at antage, at der begås eller er begået en lovovertrædelse, der henhører under Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetenceområde, indleder en europæisk delegeret anklager i en medlemsstat, der i henhold til sin nationale ret har kompetence med hensyn til lovovertrædelsen, jf. dog bestemmelserne i artikel 20, stk. 2, og 3, en efterforskning og noterer dette i sagsforvaltningssystemet.
2. Hvis Den Europæiske Anklagemyndighed efter endt verificering i overensstemmelse med artikel 19, stk. 2, beslutter at indlede en efterforskning, underretter den straks den myndighed, der anmeldte den strafbare adfærd i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1 eller 1a.
3. Hvis en europæisk delegeret anklager ikke har indledt en efterforskning, pålægger den permanente afdeling, hvortil sagen er indbragt, i henhold til betingelserne i stk. 1, en europæisk delegeret anklager at indlede en efterforskning.

4. En sag indledes og behandles som hovedregel af en europæisk delegeret anklager fra den medlemsstat, hvor den kriminelle aktivitets fokus er, eller, hvis der er begået flere forbundne lovovertrædelser, der henhører under Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetenceområde, den medlemsstat, hvor hovedparten af lovovertrædelserne er begået. En europæisk delegeret anklager i en anden medlemsstat, der har kompetence i denne sag, kan kun indlede, eller af den kompetente permanente afdeling blive pålagt at indlede, en efterforskning, såfremt en afvigelse fra princippet i foregående punktum er behørigt begrundet, idet der tages højde for følgende kriterier i prioriteret rækkefølge:
- a) stedet, hvor den mistænkte eller tiltalte har sædvanlig bopæl
 - b) den mistænkte eller tiltaltes nationalitet
 - c) stedet, hvor det primære økonomiske tab har fundet sted.
5. Indtil der er truffet afgørelse om at retsforfølge i overensstemmelse med artikel 30, kan den kompetente permanente afdeling, i en sag, hvor flere end en medlemsstat har kompetence, og efter samråd med de europæiske anklagere og/eller de europæiske delegerede anklagere, beslutte at:
- a) tildele en sag på ny til en europæisk delegeret anklager i en anden medlemsstat
 - b) samle eller opdele sager og for hver enkelt sag vælge den europæiske delegerede anklager, der behandler den
- hvis sådanne beslutninger generelt er i retfærdighedens interesse og i overensstemmelse med kriterierne for valg af den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen i overensstemmelse med stk. 4.
6. Når den permanente afdeling træffer afgørelse om på ny at tildele, samle eller opdele en sag, skal den tage hensyn til efterforskningens aktuelle status.
7. Den Europæiske Anklagemyndighed underretter uden unødigt forsinkelse de kompetente nationale myndigheder om enhver afgørelse om at indlede en efterforskning.

Ret til oplysning

1. Efter modtagelse af alle relevante oplysninger i henhold til artikel 19, stk. 1a, træffer Den Europæiske Anklagemyndighed hurtigst muligt, men senest fem dage efter modtagelse af oplysningerne fra de nationale myndigheder, afgørelse om, hvorvidt den vil udøve sin ret til oplysning, og underretter de nationale myndigheder om denne afgørelse. Den europæiske chefanklager kan i en konkret sag træffe en begrundet afgørelse om at forlænge fristen med en periode på højst fem dage og underretter de nationale myndigheder herom.
 - 1a. I disse perioder afstår de nationale myndigheder fra at træffe enhver afgørelse i henhold til national ret, som kan have den virkning, at Den Europæiske Anklagemyndighed hindres i at udøve sin ret til oplysning.

De nationale myndigheder træffer alle de hasteforanstaltninger, der i henhold til national ret er nødvendige for at sikre en effektiv efterforskning og retsforfølgning.
2. Hvis Den Europæiske Anklagemyndighed på anden vis end ved hjælp af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 19, stk. 1a, får kendskab til, at en efterforskning vedrørende en strafbar handling, med hensyn til hvilken den kan have kompetence, allerede er indledt af de kompetente myndigheder i en medlemsstat, underretter den straks disse myndigheder herom. Efter at være blevet behørigt underrettet i henhold til artikel 19, stk. 1a, træffer Den Europæiske Anklagemyndighed afgørelse om, hvorvidt den skal udøve sin ret til oplysning. Afgørelsen træffes inden for den frist, der er fastsat i stk. 1.
3. Den Europæiske Anklagemyndighed hører, hvis det er relevant, de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat, inden der træffes afgørelse om, hvorvidt den skal udøve sin ret til oplysning.
4. Hvis Den Europæiske Anklagemyndighed udøver sin ret til oplysning, overfører de kompetente myndigheder i medlemsstaterne sagen til Den Europæiske Anklagemyndighed og afstår fra at udføre yderligere efterforskningsaktiviteter i forbindelse med den samme lovovertrædelse.

5. Retten til oplysning, der er fastsat i denne artikel, kan udøves af en europæisk delegeret anklager fra enhver medlemsstat, hvis kompetente myndigheder har indledt en efterforskning i forbindelse med en lovovertrædelse, der er omfattet af artikel 17 og 18. Hvis en europæisk delegeret anklager, der har modtaget oplysningerne i henhold til artikel 19, stk. 1a, overvejer ikke at udøve retten til oplysning, underretter vedkommende den kompetente permanente afdeling gennem sin medlemsstats europæiske anklager med henblik på at give den permanente afdeling mulighed for at træffe en afgørelse i henhold til artikel 9, stk. 3a.
6. Hvis Den Europæiske Anklagemyndighed har afstået fra at udøve sin kompetence, underretter den uden unødigt forsinkelse de kompetente nationale myndigheder herom. De kompetente nationale myndigheder underretter når som helst under sagen Den Europæiske Anklagemyndighed om eventuelle nye faktiske omstændigheder, der kan give den grund til at genoverveje sin tidligere afgørelse.

Den Europæiske Anklagemyndighed kan udøve sin ret til oplysning efter at have modtaget sådanne oplysninger, forudsat at den nationale efterforskning ikke allerede er afsluttet, og at et anklageskrift ikke er blevet fremsendt til en domstol. Afgørelsen træffes inden for den frist, der er fastsat i stk. 1.

7. Hvis kollegiet med henvisning til lovovertrædelsens grovhedsgrad eller sagens kompleksitet i det enkelte tilfælde mener, at det i forbindelse med lovovertrædelser, der har påført eller sandsynligvis vil påføre Unionens finansielle interesser skader for mindre end 100 000 EUR, ikke er nødvendigt at efterforske eller at retsforfølge på EU-plan, udsteder det i henhold til artikel 8, stk. 2, generelle retningslinjer, der giver de europæiske delegerede anklagere mulighed for selvstændigt og uden unødigt forsinkelse at beslutte ikke at få oplysninger om sagen.

Retningslinjerne angiver med de fornødne oplysninger de omstændigheder, hvorunder de finder anvendelse, ved at fastsætte klare kriterier under særlig hensyn til lovovertrædelsens art, situationens hastende karakter og de kompetente nationale myndigheders forpligtelse til at træffe alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at få fuld erstatning for skaden på Unionens finansielle interesser.

8. For at sikre ensartet anvendelse af retningslinjerne underretter en europæisk delegeret anklager den kompetente permanente afdeling om enhver afgørelse, der træffes i henhold til stk. 7, og hver permanent afdeling aflægger årligt rapport til kollegiet om anvendelsen af retningslinjerne.

Artikel 23

Udførelse af efterforskningen

1. Den europæiske delegerede anklager, der behandler en sag, kan i overensstemmelse med denne forordning og med national ret enten selv gennemføre de relevante efterforskningsskridt og andre foranstaltninger eller give de kompetente myndigheder i vedkommendes medlemsstat instrukser herom. Disse myndigheder sikrer i overensstemmelse med national ret, at alle instrukser følges, og gennemfører de foranstaltninger, der er pålagt. Den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, indberetter via sagsforvaltningssystemet enhver væsentlig udvikling i sagen til den kompetente europæiske anklager og den permanente afdeling i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i forretningsordenen.
2. På et hvilket som helst tidspunkt under en efterforskning, der foretages af Den Europæiske Anklagemyndighed, træffer de kompetente nationale myndigheder de hasteforanstaltninger i overensstemmelse med den nationale ret, der er nødvendige for at sikre en effektiv efterforskning, selv når de ikke specifikt handler efter instruks fra den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen. De nationale myndigheder underretter uden unødigt forsinkelse den europæiske delegerede anklager om de trufne hasteforanstaltninger.
3. Den kompetente permanente afdeling kan på forslag af den tilsynsførende europæiske anklager beslutte på ny at tildele en sag til en anden europæisk delegeret anklager i samme medlemsstat, når den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen,
 - a) ikke kan udføre efterforskningen eller retsforfølgningen eller
 - b) undlader at følge instrukserne fra den kompetente permanente afdeling eller den europæiske anklager.

4. I særlige tilfælde og efter at have indhentet godkendelse fra den kompetente permanente afdeling kan den tilsynsførende europæiske anklager træffe en begrundet afgørelse om selv at udføre efterforskningen, enten ved selv at gennemføre de relevante efterforskningsskridt og andre foranstaltninger eller ved at give de kompetente myndigheder i vedkommendes medlemsstat instrukser herom, hvis dette fremmer en effektiv efterforskning eller retsforfølgning på grund af et eller flere af følgende kriterier:
- a) lovovertrædelsens grovhedsgrad, navnlig i lyset af dens mulige indvirkning på unionsniveau
 - b) når efterforskningen vedrører tjenestemænd eller øvrige ansatte ved Den Europæiske Union eller medlemmer af institutionerne
 - c) hvis den mekanisme til tildeling af sager på ny, der er fastsat i stk. 3, svigter.

Under sådanne særlige omstændigheder sikrer medlemsstaterne, at den europæiske anklager har ret til at foreskrive eller anmode om efterforskningsskridt og andre foranstaltninger, og at vedkommende har de samme beføjelser, ansvarsområder og forpligtelser som en europæisk delegeret anklager i overensstemmelse med denne forordning og national ret.

De kompetente nationale myndigheder og de europæiske delegerede anklagere, der er berørt af sagen, underrettes uden unødigt forsinkelse om den afgørelse, der er truffet i henhold til dette stykke.

Artikel 24

Ophævelse af privilegier og immuniteter

1. Når Den Europæiske Anklagemyndigheds efterforskning involverer personer, der er beskyttet af privilegier eller immuniteter efter national ret, og disse privilegier og immuniteter er til hinder for en bestemt efterforskning, fremsætter den europæiske chefanklager en begrundet skriftlig anmodning om ophævelse heraf efter den fremgangsmåde, der er fastsat i den pågældende nationale ret.
2. Når Den Europæiske Anklagemyndigheds efterforskning involverer personer, der er beskyttet af EU-retlige privilegier eller immuniteter, navnlig protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, og disse privilegier og immuniteter er til hinder for en bestemt efterforskning, fremsætter den europæiske chefanklager en begrundet skriftlig anmodning om ophævelse heraf efter den fremgangsmåde, der er fastsat i EU-retten.

AFDELING 2

REGLER OM EFTERFORSKNINGSSKRIDT OG ANDRE FORANSTALTNINGER

Artikel 25

Efterforskningsskridt og andre foranstaltninger

1. I sager, hvor den lovovertrædelse, der er genstand for efterforskning, kan straffes med en maksimumsstraf på mindst fire års fængsel, sikrer medlemsstaterne, at de europæiske delegerede anklagere har ret til at foreskrive eller anmode om følgende efterforskningsskridt:
 - a) ransagning af lokaliteter, transportmidler og private boliger og undersøgelse af tøj og andre personlige ejendele og edb-systemer samt eventuelle foranstaltninger, der er nødvendige for at bevare deres integritet eller undgå, at bevismidler går tabt eller forvanskes
 - b) fremlæggelse af alle relevante genstande eller dokumenter, enten i originalform eller i en anden bestemt form
 - c) fremlæggelse af lagrede elektroniske data, krypteret eller ikkekrypteret, enten i originalform eller i en anden bestemt form, herunder data vedrørende bankkonti og trafikdata med undtagelse af data, der specifikt er lagret i henhold til national ret i medfør af artikel 15, stk. 1, andet punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF⁹
 - d) indefrysning af redskaber, der har været anvendt til at begå strafbare handlinger, eller udbytte fra strafbart forhold, herunder formuegoder, hvis det forventes, at den kompetente domstol vil anordne konfiskation, og der er grund til at antage, at ejeren, besidderen eller den, der har kontrol herover, vil forsøge at komme en retskendelse om konfiskation i forkøbet
 - e) opfangelse af elektronisk kommunikation til og fra den mistænkte eller tiltalte på en hvilken som helst elektronisk kommunikationsforbindelse, som den mistænkte eller tiltalte benytter
 - f) opsporing og eftersporing af en genstand ved hjælp af tekniske hjælpemidler, herunder kontrollerede leveringer af varer.

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

- 1a. Med forbehold af artikel 24 kan de efterforskningskridt, der er omhandlet i stk. 1 i denne artikel, underlægges betingelser i overensstemmelse med gældende national ret, hvis dette udtrykkelig er fastsat for bestemte kategorier af personer eller fagpersoner, som juridisk set er underlagt tavshedspligt.
- 1b. De efterforskningskridt, der er omhandlet i stk. 1, litra c), e) og f), i denne artikel, kan underlægges yderligere betingelser, herunder begrænsninger, der er fastsat i gældende national ret. Navnlig kan medlemsstaterne indskrænke anvendelsen af stk. 1, litra e) og f), i denne artikel til nærmere angivne alvorlige strafbare handlinger. En medlemsstat, der agter at gøre brug af en sådan indskrænkning, forelægger Den Europæiske Anklagemyndighed den relevante liste over nærmere angivne alvorlige strafbare handlinger i overensstemmelse med artikel 73.
2. De europæiske delegerede anklagere har ud over de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1, ret til at anmode om eller foreskrive andre foranstaltninger i deres medlemsstat, som er tilgængelige for anklagere i henhold til national ret i lignende nationale sager.
3. De europæiske delegerede anklagere må kun foreskrive de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, når der er rimelig grund til at antage, at den specifikke omhandlede foranstaltning kan frembringe nyttige oplysninger eller bevismidler til efterforskningen, og hvis ingen mindre indgribende foranstaltning er tilgængelig, som kan nå samme mål. Procedurer og nærmere regler for at træffe foranstaltninger er omfattet af gældende national ret.

Grænseoverskridende efterforskning

1. De europæiske delegerede anklagere arbejder tæt sammen ved at bistå og regelmæssigt rådføre sig med hinanden i grænseoverskridende sager. Hvis en foranstaltning skal gennemføres i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, udøver sin tjeneste, træffer sidstnævnte europæiske delegerede anklager afgørelse om vedtagelse af den nødvendige foranstaltning og pålægger den en europæisk delegeret anklager, der befinder sig i den medlemsstat, hvor den pågældende foranstaltning skal gennemføres.
2. Den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, kan pålægge foranstaltninger, som er tilgængelige for vedkommende i overensstemmelse med artikel 25. Begrundelse for og vedtagelse af sådanne foranstaltninger er omfattet af national ret i den medlemsstat, hvor den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, udøver sin tjeneste. Hvis den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, pålægger en eller flere europæiske delegerede anklagere i en anden medlemsstat et efterforskningsskridt, underretter vedkommende samtidig sin tilsynsførende europæiske anklager.
3. Hvis en retskendelse vedrørende foranstaltningen er påkrævet i henhold til national ret i den medlemsstat, hvor den bistående europæiske delegerede anklager udøver sin tjeneste, indhentes denne kendelse af sidstnævnte europæiske delegerede anklager i overensstemmelse med national ret i den pågældende medlemsstat.

Hvis en retskendelse vedrørende den pålagte foranstaltning afvises, tilbagekalder den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, pålæggelsen.

Hvis national ret i den medlemsstat, hvor den bistående europæiske delegerede anklager udøver sin tjeneste, imidlertid ikke kræver en sådan retskendelse, men national ret i den medlemsstat, hvor den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, udøver sin tjeneste, kræver det, indhentes kendelsen af sidstnævnte europæiske delegerede anklager og fremsendes sammen med pålæggelsen.
4. Den bistående europæiske delegerede anklager gennemfører den pålagte foranstaltning eller giver den kompetente nationale myndighed instrukser om at gøre det.

5. Hvis den bistående europæiske delegerede anklager mener, at
- a) pålæggelsen er ufuldstændig eller indeholder en åbenbar relevant fejl
 - b) foranstaltningen ikke kan gennemføres inden for den frist, der er fastsat i pålæggelsen, af begrundede og objektive grunde
 - c) en alternativ, men mindre indgribende foranstaltning vil føre til samme resultater som den pålagte foranstaltning eller
 - d) den pålagte foranstaltning ikke findes eller ikke vil være tilgængelig i en lignende national sag i henhold til national ret i den pågældendes medlemsstat,
- underretter vedkommende sin tilsynsførende europæiske anklager og rådfører sig med den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, for at løse spørgsmålet bilateralt.
- 5a. Hvis den pålagte foranstaltning ikke findes i en rent indenlandsk situation, men vil være tilgængelig i en grænseoverskridende situation, der er omfattet af retlige instrumenter om gensidig anerkendelse eller grænseoverskridende samarbejde, kan de berørte europæiske delegerede anklagere efter aftale med de berørte tilsynsførende europæiske anklagere gøre brug af sådanne instrumenter.
6. Hvis de europæiske delegerede anklagere ikke kan løse spørgsmålet inden for syv arbejdsdage, og pålæggelsen opretholdes, henvises spørgsmålet til den kompetente permanente afdeling. Det samme gælder, hvis den pålagte foranstaltning ikke gennemføres inden for den frist, der er fastsat i pålæggelsen, eller inden for en rimelig frist.
7. Den kompetente permanente afdeling hører i nødvendigt omfang de europæiske delegerede anklagere, der er berørt af sagen, og beslutter derefter i overensstemmelse med gældende national ret og denne forordning uden unødigt forsinkelse, om og senest hvornår den pålagte nødvendige foranstaltning eller en alternativ foranstaltning skal være gennemført af den bistående europæiske delegerede anklager, og meddeler disse europæiske delegerede anklagere denne afgørelse gennem den kompetente europæiske anklager.

Artikel 27

Fuldbyrdelse af pålagte foranstaltninger

Pålagte foranstaltninger gennemføres i overensstemmelse med denne forordning og national ret i den medlemsstat, hvor den bistående europæiske delegerede anklager udøver sin tjeneste.

Formaliteter og procedurer, der udtrykkelig er angivet af den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, skal overholdes, medmindre sådanne formaliteter og procedurer er i modstrid med de grundlæggende retsprincipper i den medlemsstat, hvor den bistående europæiske delegerede anklager udøver sin tjeneste.

Artikel 28

Varetægtsfængsling og grænseoverskridende overgivelse

1. Den europæiske delegerede anklager, der behandler en sag, kan foreskrive eller anmode om, at den mistænkte eller tiltalte anholdes eller varetægtsfængsles i overensstemmelse med gældende national ret i lignende nationale sager.
2. Når det er nødvendigt at anholde og overgive en person, der ikke er til stede i den medlemsstat, hvor den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, udøver sin tjeneste, udsteder sidstnævnte en europæisk arrestordre eller anmoder den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat herom i overensstemmelse med Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA¹⁰.

¹⁰ Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1).

AFDELING 3

REGLER OM RETSFORFØLGNING

Artikel 28a

Henvisning og overførsel af sager til de nationale myndigheder

1. Når en efterforskning foretaget af Den Europæiske Anklagemyndighed viser, at de forhold, der er genstand for efterforskning, ikke udgør en strafbar handling, som er omfattet af dens kompetence i overensstemmelse med artikel 17 og 18, beslutter den kompetente permanente afdeling uden unødigt forsinkelse at henvise sagen til de kompetente nationale myndigheder.
2. Når en efterforskning foretaget af Den Europæiske Anklagemyndighed viser, at de særlige betingelser for udøvelsen af dens kompetence, jf. artikel 20, stk. 2 og 3, ikke længere er opfyldt, beslutter den kompetente permanente afdeling uden unødigt forsinkelse og inden indledning af retsforfølgning ved nationale domstole at henvise sagen til de kompetente nationale myndigheder.
- 2a. Når kollegiet for så vidt angår lovovertrædelser, der har skadet eller sandsynligvis vil skade Unionens finansielle interesser med mindre end 100 000 EUR, under hensyntagen til lovovertrædelsens grovhed eller sagens kompleksitet i det enkelte tilfælde er af den opfattelse, at der ikke er nogen grund til at efterforske eller retsforfølge en sag på EU-niveau, og at det vil fremme en effektiv efterforskning eller retsforfølgning, udsteder det i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, generelle retningslinjer, som giver de permanente afdelinger mulighed for at henvise en sag til de kompetente nationale myndigheder.

Sådanne retningslinjer skal også give de permanente afdelinger mulighed for at henvise en sag til de kompetente nationale myndigheder, når Den Europæiske Anklagemyndighed udøver en kompetence med hensyn til lovovertrædelser som omhandlet i artikel 3, litra a), i direktiv (EU) 2017/xx, og når den skade, der er påført eller sandsynligvis vil blive påført Unionens finansielle interesser, ikke overgår den skade, der er påført eller sandsynligvis vil blive påført et andet offer.

For at sikre ensartet anvendelse af retningslinjerne aflægges hver permanent afdeling årligt rapport til kollegiet om anvendelsen af retningslinjerne.

Sådanne henvisninger omfatter også alle uløseligt forbundne strafbare handlinger, der er omfattet af Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetence i henhold til artikel 17, stk. 2.

- 2b. Den permanente afdeling giver meddelelse til den europæiske chefanklager om enhver beslutning om at henvise en sag til de nationale myndigheder på grundlag af stk. 2a. Ved modtagelsen af disse oplysninger kan den europæiske chefanklager inden for tre dage anmode den permanente afdeling om at revurdere sin beslutning, hvis vedkommende mener, at interessen i at sikre sammenhæng i myndighedens henvisningspolitik kræver det. Hvis den europæiske chefanklager er medlem af den pågældende permanente afdeling, udøver en af vedkommendes vicechefanklagere retten til at anmode om nævnte revurdering.
- 2c. Hvis de kompetente nationale myndigheder ikke inden for en frist på højst 30 dage accepterer at overtage sagen i overensstemmelse med stk. 2 og 2a, har Den Europæiske Anklagemyndighed fortsat kompetence til at retsforfølge eller henlægge sagen i henhold til de regler, der er fastsat i denne forordning.
3. Når Den Europæiske Anklagemyndighed overvejer henlæggelse i overensstemmelse med artikel 33, stk. 3, og hvis den nationale myndighed anmoder om det, henviser den permanente afdeling straks sagen til sidstnævnte myndighed.
4. Hvis den nationale myndighed efter en henvisning i overensstemmelse med stk. 1, 2 eller 2a i denne artikel og artikel 20, stk. 3, beslutter at indlede efterforskning, overfører Den Europæiske Anklagemyndighed sagen til den pågældende nationale myndighed, afstår fra at træffe yderligere efterforsknings- eller retsforfølgningskridt og lukker sagen.
5. Hvis en sag overføres i overensstemmelse med stk. 1, 2 eller 2a i denne artikel og artikel 20, stk. 3, underretter Den Europæiske Anklagemyndighed de relevante EU-institutioner, -organer og -agenturer samt, når det er hensigtsmæssigt i henhold til national ret, de mistænkte eller tiltalte og forbrydelsens ofre om overførslen.

Artikel 29

Afslutning af efterforskning

1. Når den europæiske delegerede anklager, der behandler en sag, anser efterforskningen for at være afsluttet, forelægger vedkommende en rapport for den tilsynsførende europæiske anklager med en sammenfatning af sagen og et udkast til afgørelse om, hvorvidt der skal ske retsforfølgning ved en national domstol eller overvejes henvisning af sagen, henlæggelse eller forenklet retsforfølgningsprocedure i overensstemmelse med artikel 28a, 33 eller 34. Den tilsynsførende europæiske anklager fremsender disse dokumenter til den kompetente permanente afdeling og vedlægger, hvis vedkommende finder det nødvendigt, sin egen vurdering. Når den permanente afdeling i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3, træffer den afgørelse, som den europæiske delegerede anklager har foreslået, viderefører vedkommende sagen i overensstemmelse hermed.
2. Hvis den permanente afdeling på grundlag af de modtagne rapporter overvejer, at den ikke vil træffe den afgørelse, som den europæiske delegerede anklager har foreslået, foretager den om nødvendigt sin egen vurdering af sagen, inden den træffer endelig afgørelse eller giver yderligere instrukser til den europæiske delegerede anklager.
3. Hvis det er relevant, skal den europæiske delegerede anklagers rapport også give tilstrækkelig begrundelse for at indbringe sagen til dom enten ved en domstol i den medlemsstat, hvor vedkommende udøver sin tjeneste, eller i overensstemmelse med artikel 22, stk. 4, ved en domstol i en anden medlemsstat, der har kompetence i sagen.

Artikel 30

Retsforfølgning ved nationale domstole

1. Når den europæiske delegerede anklager forelægger et udkast til afgørelse om at indbringe en sag til dom, træffer den permanente afdeling, idet den følger de procedurer, der er fastsat i artikel 29, afgørelse om udkastet inden 21 dage. Den permanente afdeling kan ikke beslutte at henlægge sagen, hvis det i et udkast til afgørelse foreslås at indbringe en sag til dom.

- 1a. Hvis den permanente afdeling ikke træffer en afgørelse inden 21 dage, betragtes den afgørelse, som den europæiske delegerede anklager har foreslået, som godkendt.
2. Hvor mere end én medlemsstat har kompetence i sagen, skal den permanente afdeling i princippet beslutte at indbringe sagen til retsforfølgning i den medlemsstat, hvor den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, udøver sin tjeneste. Den permanente afdeling kan under hensyntagen til den rapport, der er forelagt i overensstemmelse med artikel 29, stk. 1, beslutte at indbringe sagen til retsforfølgning i en anden medlemsstat, hvis der er tilstrækkeligt begrundede årsager hertil under hensyntagen til kriterierne i artikel 22, stk. 4 og 5, og give en europæisk delegeret anklager i den pågældende medlemsstat instrukser herom.
3. Inden den kompetente permanente afdeling beslutter at indbringe en sag til dom, kan den på forslag af den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, beslutte at forene flere sager, hvor efterforskningen er blevet foretaget af forskellige europæiske delegerede anklagere mod samme person(er), med henblik på retsforfølgning af disse sager ved domstolen i en medlemsstat, der i henhold til sin nationale ret har kompetence i hver af disse sager.
4. Når der er truffet afgørelse om, i hvilken medlemsstat retsforfølgning skal ske, fastlægges den kompetente nationale domstol i denne medlemsstat på grundlag af national ret.
5. Hvis det er nødvendigt af hensyn til tilbagesøgning, administrativ opfølgning eller overvågning, underretter det centrale kontor de kompetente nationale myndigheder, de berørte personer og de relevante EU-institutioner, -organer og -agenturer om afgørelsen om at retsforfølge.

6. Når anklagemyndigheden efter domstolens dom skal beslutte, om der skal appelleres, forelægger den europæiske delegerede anklager en rapport med et udkast til afgørelse for den kompetente permanente afdeling og afventer dens instrukser. Hvis dette er umuligt inden for den frist, der er fastsat i national ret, kan den europæiske delegerede anklager appellere uden forudgående instrukser fra den permanente afdeling og skal efterfølgende straks forelægge rapporten for den permanente afdeling. Den permanente afdeling giver dernæst den europæiske delegerede anklager instrukser om enten at opretholde eller tilbagetrække appellen. Samme procedure finder anvendelse, hvis den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, i løbet af retssagen og i overensstemmelse med gældende national ret indtager en holdning, der vil føre til henlæggelse af sagen.

Artikel 31

Bevismidler

1. Bevismidler, som anklagere ved Den Europæiske Anklagemyndighed eller sagsøgte fremlægger for en domstol, må ikke nægtes anerkendelse alene af den grund, at bevismidlerne er indsamlet i en anden medlemsstat eller i henhold til national ret i en anden medlemsstat.
2. Den kompetente domstols beføjelse til frit at vurdere bevismidler, der fremlægges af sagsøgte eller anklagere ved Den Europæiske Anklagemyndighed, berøres ikke af denne forordning.

Artikel 32

Afhændelse af konfiskerede aktiver

Hvis den kompetente nationale domstol i overensstemmelse med de krav og procedurer, der er fastlagt i national ret, herunder den nationale ret til gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU¹¹, ved en endelig kendelse har besluttet at konfiskere formuegoder, der har relation til eller udbytte hidrørende fra en lovovertrædelse, der henhører under Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetenceområde, afhændes sådanne aktiver eller sådant udbytte i overensstemmelse med gældende national ret. Denne afhændelse må ikke have en negativ indvirkning på Unionens eller andre ofres ret til at opnå erstatning for den skade, som de har lidt.

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 39).

AFDELING 4

REGLER OM ALTERNATIVER TIL RETSFORFØLGNING

Artikel 33

Henlæggelse af sager

1. Den permanente afdeling beslutter på grundlag af en rapport fra den europæiske delegerede anklager, der behandler en sag, i overensstemmelse med artikel 29, stk. 1, at henlægge sagen mod en person, når retsforfølgning er blevet umulig i henhold til national ret i den medlemsstat, hvor den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, udøver sin tjeneste, af enhver af følgende årsager:
 - a) den mistænkte eller tiltalte er afdød ved døden, eller en mistænkt eller tiltalt juridisk person er trådt i likvidation
 - aa) den mistænkte eller tiltalte er blevet sindssyg
 - b) den mistænkte eller tiltalte har fået amnesti
 - c) den mistænkte eller tiltalte har fået immunitet, medmindre den er blevet ophævet
 - d) udløb af den nationale forældelsesfrist for retsforfølgning
 - e) den pågældendes sag er allerede endeligt afgjort for så vidt angår de samme forhold
 - f) bevismangel.
2. En afgørelse i overensstemmelse med stk. 1 må ikke hindre yderligere efterforskning på grundlag af nye forhold, som ikke var kendt af Den Europæiske Anklagemyndighed på tidspunktet for afgørelsen, og som blev kendt derefter. Afgørelse om at genåbne efterforskningen på grundlag af sådanne nye forhold træffes af den kompetente permanente afdeling.
3. Når Den Europæiske Anklagemyndighed har kompetence i overensstemmelse med artikel 17, stk. 2, henlægger den først en sag efter høring af medlemsstatens nationale myndigheder som omhandlet i artikel 20, stk. 5.

I givet fald henviser den permanente afdeling sagen til de kompetente nationale myndigheder i overensstemmelse med artikel 28a, stk. 3-5. Det samme gælder, når Den Europæiske Anklagemyndighed udøver en kompetence med hensyn til lovovertrædelser som omhandlet i artikel 3, litra a), i direktiv (EU) 2017/xx, og når den skade, der er påført eller sandsynligvis vil blive påført Unionens finansielle interesser, ikke overgår den skade, der er påført eller sandsynligvis vil blive påført et andet offer.

4. Når en sag er blevet henlagt, underretter Den Europæiske Anklagemyndighed officielt de kompetente nationale myndigheder og informerer de relevante EU-institutioner, -organer og -agenturer samt, når det er hensigtsmæssigt i henhold til national ret, de mistænkte eller tiltalte og forbrydelsens ofre om en sådan henlæggelse. Henlagte sager kan også henvises til OLAF eller til kompetente nationale administrative eller judicielle myndigheder med henblik på tilbagesøgning eller anden administrativ opfølgning.

AFDELING 5

REGLER OM FORENKLEDE PROCEDURER

Artikel 34

Forenklete retsforfølgningsprocedurer

1. Hvis gældende national ret indeholder en forenklet retsforfølgningsprocedure med henblik på endelig afgørelse af sagen på grundlag af betingelser, der er aftalt med mistænkte, kan den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3, og artikel 29, stk. 1, foreslå den kompetente permanente afdeling at anvende denne procedure i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i national ret.

Når Den Europæiske Anklagemyndighed udøver en kompetence med hensyn til lovovertrædelser som omhandlet i artikel 3, litra a), i direktiv (EU) 2017/xx, og når den skade, der er påført eller sandsynligvis vil blive påført Unionens finansielle interesser, ikke overgår den skade, der er påført eller sandsynligvis vil blive påført et andet offer, hører den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, de nationale retsforfølgende myndigheder, inden vedkommende foreslår at anvende en forenklet retsforfølgningsprocedure.

2. Den permanente afdeling træffer afgørelse om forslaget fra den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, under hensyntagen til følgende forhold:
- a) lovovertrædelsens grovhed på grundlag navnlig af den skade, der er påført Unionens finansielle interesser

- b) den mistænkte gerningsmands vilje til at udbedre den skade, der er forårsaget af den ulovlige adfærd
- c) anvendelse af proceduren vil være i overensstemmelse med Den Europæiske Anklagemyndigheds generelle mål og grundlæggende principper som fastsat i denne forordning.

Kollegiet vedtager i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, retningslinjer for anvendelsen af disse forhold.

3. Hvis den permanente afdeling tilslutter sig forslaget, anvender den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, den forenklede retsforfølgningsprocedure i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i national ret, og registrerer det i sagsforvaltningssystemet. Når den forenklede retsforfølgningsprocedure er afsluttet efter opfyldelsen af de betingelser, der er aftalt med mistænkte, giver den permanente afdeling den europæiske delegerede anklager instruks om at handle med henblik på endeligt at afgøre sagen.

KAPITEL V

PROCEDUREMÆSSIGE GARANTIER

Artikel 35

Mistænkte og tiltaltes rettigheder

1. Den Europæiske Anklagemyndigheds virksomhed udføres i fuld overensstemmelse med mistænkte og tiltaltes rettigheder som fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder retten til en retfærdig rettergang og retten til et forsvar.
2. Enhver mistænkt eller tiltalt i en straffesag, der er rejst af Den Europæiske Anklagemyndighed, skal som minimum have proceduremæssige rettigheder som fastsat i EU-retten, herunder direktiver vedrørende mistænkte og tiltaltes rettigheder i straffesager, som gennemført i national ret, såsom:
 - a) ret til tolke- og oversætterbistand som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU¹²
 - b) ret til information og aktindsigt som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU¹³
 - c) ret til adgang til advokatbistand og ret til kommunikation med og underretning af en tredjemand under frihedsberøvelse som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU¹⁴

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager (EUT L 280 af 26.10.2010, s. 1).

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager (EUT L 142 af 1.6.2012, s. 1).

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU af 22. oktober 2013 om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordrer og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen (EUT L 294 af 6.11.2013, s. 1).

- d) ret til ikke at udtale sig og ret til uskyldsformodning som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/343¹⁵
 - e) ret til retshjælp som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 201x/xx¹⁶.
3. De rettigheder, der er fastsat i dette kapitel, berører ikke alle de proceduremæssige rettigheder, som mistænkte og tiltalte såvel som andre personer, der er involveret i en straffesag, der er rejst af Den Europæiske Anklagemyndighed, har i henhold til gældende national ret, herunder muligheden for at fremlægge bevismidler, anmode om udpegelse af eksperter eller afhøring af eksperter og vidner og for at anmode Den Europæiske Anklagemyndighed om at tilvejebringe sådanne foranstaltninger på vegne af forsvaret.

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/343 af 9. marts 2016 om styrkelse af visse aspekter af uskyldsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager (EUT L 65 af 11.3.2016, s. 1).

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/xx om ret til foreløbig retshjælp til borgere, der er mistænkt eller tiltalt for en forbrydelse, og til dem, der er omfattet af en europæisk arrestordre (EUT ...).

Artikel 36

Domstolskontrol

1. Proceduremæssige retsakter vedtaget af Den Europæiske Anklagemyndighed, der skal have retsvirkning over for tredjemand, underkastes domstolskontrol ved de kompetente nationale domstole i overensstemmelse med de krav og procedurer, der er fastlagt i national ret. Det samme gælder i tilfælde af, at Den Europæiske Anklagemyndighed undlader at vedtage proceduremæssige retsakter, der skal have retsvirkning over for tredjemand, og som den var retlig forpligtet til at vedtage i henhold til denne forordning.
2. Den Europæiske Unions Domstol har i overensstemmelse med artikel 267 i TEUF kompetence til at træffe præjudiciel afgørelse vedrørende:
 - a) gyldigheden af Den Europæiske Anklagemyndigheds proceduremæssige retsakter, for så vidt et sådant spørgsmål om gyldighed rejses ved en ret i en af medlemsstaterne direkte på grundlag af EU-retten
 - b) fortolkningen eller gyldigheden af bestemmelser i EU-retten, herunder denne forordning
 - c) fortolkningen af denne forordnings artikel 17 og 20, for så vidt angår en eventuel kompetencekonflikt mellem Den Europæiske Anklagemyndighed og de kompetente nationale myndigheder.
3. Den Europæiske Anklagemyndigheds afgørelser om at henlægge en sag, for så vidt som de anfægtes direkte på grundlag af EU-retten, uanset stk. 1, underkastes domstolskontrol ved Domstolen i overensstemmelse med artikel 263, stk. 4, i TEUF.
4. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence i henhold til traktatens artikel 268 til at afgøre enhver tvist vedrørende erstatning for skader forårsaget af Den Europæiske Anklagemyndighed.

5. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence i henhold til traktatens artikel 272 til at afgøre enhver tvist vedrørende voldgiftsbestemmelser i kontrakter indgået af Den Europæiske Anklagemyndighed.
6. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence i henhold til traktatens artikel 270 til at afgøre enhver tvist vedrørende personalespørgsmål.
7. Den Europæiske Unions Domstol har i henhold til henholdsvis artikel 13, stk. 4, og artikel 14, stk. 5, i denne forordning kompetence til at afskedige den europæiske chefanklager eller europæiske anklagere.
8. Denne artikel berører ikke domstolskontrol ved Domstolen i overensstemmelse med artikel 263, stk. 4, i TEUF af afgørelser truffet af Den Europæiske Anklagemyndighed, der påvirker de registreredes rettigheder i henhold til kapitel VI, og afgørelser truffet af Den Europæiske Anklagemyndighed, der ikke er proceduremæssige retsakter, såsom Den Europæiske Anklagemyndigheds afgørelser vedrørende retten til aktindsigt i dokumenter, eller afgørelser om afskedigelse af europæiske delegerede anklagere, der vedtages i henhold til artikel 15, stk. 3, i denne forordning eller andre administrative afgørelser.

KAPITEL Va

INFORMATIONSBEHANDLING

Artikel 36a

Den Europæiske Anklagemyndigheds adgang til oplysninger

De europæiske delegerede anklagere skal, på de samme betingelser som dem, der finder anvendelse i henhold til national ret i lignende nationale sager, kunne indhente enhver relevant oplysning, der er opbevaret i nationale databaser vedrørende efterforskning i straffesager og retshåndhævelse såvel som i andre relevante registre, der føres af offentlige myndigheder.

Den Europæiske Anklagemyndighed skal også kunne indhente enhver relevant oplysning, der henhører under dens kompetence, og som er opbevaret i Unionens institutioners, organers, kontorers og agenturers databaser og registre.

Artikel 36b

Sagsforvaltningssystem

1. Den Europæiske Anklagemyndighed opretter et sagsforvaltningssystem, der administreres og forvaltes i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning og i forretningsordenen.
2. Formålet med sagsforvaltningssystemet er:
 - a) at støtte forvaltningen af den efterforskning og retsforfølgning, der udføres af Den Europæiske Anklagemyndighed, navnlig ved at styre de interne informationsprocesser og ved at støtte efterforskningsarbejdet i grænseoverskridende sager
 - b) at sørge for sikker adgang til oplysninger om efterforskning og retsforfølgning, der udføres af det centrale kontor og af de europæiske delegerede anklagere

- c) at give mulighed for at sammenholde oplysninger og udtrække data til operationel analyse og statistiske formål
 - d) at lette overvågningen med, at behandlingen af personoplysninger er lovlige og i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.
3. Sagsforvaltningssystemet kan kobles til den sikre telekommunikationsforbindelse, der er omhandlet i artikel 9 i Rådets afgørelse 2008/976/RIA¹⁷.
4. Sagsforvaltningssystemet skal indeholde:
- a) et register med oplysninger indhentet af Den Europæiske Anklagemyndighed i overensstemmelse med artikel 19, herunder om enhver afgørelse vedrørende disse oplysninger
 - b) en fortegnelse over alle sagsakter
 - c) alle oplysninger fra de sagsakter, der i overensstemmelse med artikel 36c, stk. 3, er opbevaret elektronisk i sagsforvaltningssystemet.

Fortegnelsen må ikke indeholde andre personoplysninger end de identifikationsdata, der er nødvendige for at identificere sager eller etablere forbindelser mellem forskellige sagsakter.

5. Til brug for behandling af operationelle personoplysninger må Den Europæiske Anklagemyndighed ud over databaser med sagsakter kun oprette andre elektroniske databaser i overensstemmelse med denne forordning og forretningsordenen. Oplysninger om sådanne andre elektroniske databaser meddeles til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

¹⁷ Rådets afgørelse 2008/976/RIA af 16. december 2008 om Det Europæiske Retlige Netværk (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 130).

Den Europæiske Anklagemyndigheds sagsakter

1. Når Den Europæiske Anklagemyndighed i overensstemmelse med denne forordning beslutter at indlede en efterforskning eller udøve sin ret til oplysning, åbner den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, en sag.

Sagsakterne skal indeholde alle de oplysninger, som den europæiske delegerede anklager råder over, herunder bevismidler, i forbindelse med en efterforskning eller retsforfølgning, der udføres af Den Europæiske Anklagemyndighed.

Når en efterforskning er blevet indledt, skal de respektive oplysninger fra det register, der er omhandlet i artikel 36b, stk. 4, litra a), blive en del af sagsakterne.

2. Sagsakterne forvaltes af den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, i overensstemmelse med national ret i vedkommendes medlemsstat.

Forretningsordenen kan indeholde regler om organisation og forvaltning af sagsakterne, i det omfang det er nødvendigt for at sikre, at Den Europæiske Anklagemyndighed kan fungere som en enkelt myndighed. Den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, skal i overensstemmelse med national ret i den pågældende anklagers medlemsstat give mistænkte og tiltalte såvel som andre personer, der er involveret i sagen, adgang til sagsakterne.

3. Den Europæiske Anklagemyndigheds sagsforvaltningssystem skal indeholde alle de oplysninger, herunder bevismidler, fra sagsakterne, som kan opbevares elektronisk, for at give det centrale kontor mulighed for at varetage sine funktioner i overensstemmelse med denne forordning. Den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, sikrer, at indholdet af oplysningerne i sagsforvaltningssystemet til enhver tid afspejler sagsakterne, navnlig at personoplysningerne i sagsforvaltningssystemet slettes eller berigtiges, når sådanne oplysninger er blevet slettet eller berigtiget i de tilsvarende sagsakter.

Adgang til sagsforvaltningssystemet

Den europæiske chefanklager, de europæiske vicechefanklagere, andre europæiske anklagere og de europæiske delegerede anklagere har direkte adgang til registret og til fortegnelsen.

Den tilsynsførende europæiske anklager og den kompetente permanente afdeling har ved udøvelsen af deres kompetencer i overensstemmelse med artikel 9 og 11 direkte adgang til de oplysninger, der er opbevaret elektronisk i sagsforvaltningssystemet. Den tilsynsførende europæiske anklager har også direkte adgang til sagsakterne. Den kompetente permanente afdeling har på anmodning adgang til sagsakterne.

Andre europæiske delegerede anklagere kan anmode om adgang til oplysninger, der er opbevaret elektronisk i sagsforvaltningssystemet, og alle sagsakter. Den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, træffer i overensstemmelse med gældende national ret afgørelse om at give en sådan adgang til andre europæiske delegerede anklagere. Hvis der ikke gives adgang, kan spørgsmålet indbringes for den kompetente permanente afdeling. Den kompetente permanente afdeling hører i nødvendigt omfang, de berørte europæiske delegerede anklagere og træffer derefter afgørelse i overensstemmelse med gældende national ret og denne forordning.

Forretningsordenen fastsætter yderligere regler om retten til aktindsigt og proceduren for fastlæggelse af niveauet for adgang til sagsforvaltningssystemet for den europæiske chefanklager, de europæiske vicechefanklagere, andre europæiske anklagere, de europæiske delegerede anklagere og myndighedens personale, i det omfang det er påkrævet for, at de kan udføre deres opgaver.

KAPITEL VI

Databeskyttelse

Artikel 36e

Principper for behandling af personoplysninger

1. Personoplysninger skal:

- a) behandles lovligt og rimeligt ("lovlighed og rimelighed")
- b) indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og må ikke viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål; viderebehandling til arkivformål i samfundets interesse, til videnskabelige eller historiske forskningsformål eller til statistiske formål skal ikke anses for at være uforenelig med de oprindelige formål, forudsat at Den Europæiske Anklagemyndighed giver de fornødne garantier for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder ("formålsbegrænsning")
- c) være tilstrækkelige, relevante og ikke for omfattende i forhold til de formål, hvortil de behandles ("dataminimering")
- d) være korrekte og om nødvendigt ajourførte; der skal tages ethvert rimeligt skridt for at sikre, at personoplysninger, der er urigtige i forhold til de formål, hvortil de behandles, straks slettes eller berigtiges ("rigtighed")
- e) opbevares på en sådan måde, at det ikke er muligt at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt til de formål, hvortil de pågældende personoplysninger behandles; personoplysninger kan opbevares i længere tidsrum, hvis personoplysningerne alene behandles til arkivformål i samfundets interesse, til videnskabelige eller historiske forskningsformål eller til statistiske formål, forudsat at Den Europæiske Anklagemyndighed giver de fornødne garantier for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, især ved implementeringen af de passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger, der kræves i denne forordning ("opbevaringsbegrænsning")

- f) behandles på en måde, der sikrer tilstrækkelig sikkerhed for de pågældende personoplysninger, herunder beskyttelse mod uautoriseret eller ulovlig behandling og mod hændeligt tab, tilintetgørelse eller beskadigelse, under anvendelse af passende tekniske eller organisatoriske foranstaltninger ("integritet og fortrolighed").
- 1a. Den Europæiske Anklagemyndighed er ansvarlig for og skal kunne påvise, at stk. 1 overholdes ("ansvarlighed") i forbindelse med behandling af personoplysninger, der helt eller delvis foretages automatisk, og i forbindelse med anden behandling end automatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.
- 2. Behandling, der foretages af Den Europæiske Anklagemyndighed til et andet formål omfattet af artikel 37 i denne forordning, end det, hvortil personoplysningerne er indsamlet, er tilladt i det omfang:
 - a) Den Europæiske Anklagemyndighed er bemyndiget til at behandle sådanne personoplysninger til et sådant formål i overensstemmelse med denne forordning, og
 - b) behandlingen er nødvendig for og forholdsmæssig i forhold til dette andet formål i overensstemmelse med EU-retten, og
 - c) hvis det er relevant, anvendelsen af personoplysninger ikke er forbudt i henhold til gældende nationale retsplejeregler om de efterforskningsskridt, der tages i henhold til artikel 25. Den gældende nationale procesret, der finder anvendelse, er retten i den medlemsstat, hvor oplysningerne er indsamlet.

Artikel 36f

Administrative personoplysninger

1. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001¹⁸ finder anvendelse på alle administrative personoplysninger, der behandles af Den Europæiske Anklagemyndighed.
2. Den Europæiske Anklagemyndighed fastsætter tidsfrister for opbevaring af administrative personoplysninger i databeskyttelsesbestemmelserne i sin forretningsorden.

Artikel 37

Behandling af operationelle personoplysninger

1. Den Europæiske Anklagemyndighed foretager inden for rammerne af denne forordning behandling af personoplysninger ved hjælp af elektronisk databehandling eller ved hjælp af strukturerede manuelle registre, dog kun til følgende formål:
 - a) strafferetlig efterforskning og retsforfølgning, der foretages i medfør af denne forordning eller
 - b) udveksling af oplysninger med de kompetente myndigheder i medlemsstaterne og andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer i henhold til denne forordning eller
 - c) samarbejde med tredjelande og internationale organisationer i henhold til denne forordning.
- 1a. Kategorier af personoplysninger og de kategorier af registrerede, hvis personoplysninger må behandles i den fortegnelse, der er omhandlet i artikel 36b, stk. 4, litra b), af Den Europæiske Anklagemyndighed til hvert af de i stk. 1 anførte formål, er opført i bilaget.

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

- 1b. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 72a for at ændre personoplysninger og kategorier af registrerede, der er opført i bilaget, og tage hensyn til udviklingen inden for informationsteknologi og i lyset af fremskridtene i informationssamfundet.

Hvis det er påkrævet af særligt hastende årsager, anvendes proceduren i artikel 72b på delegerede retsakter vedtaget i henhold til nærværende stykke.

2. Den Europæiske Anklagemyndighed kan midlertidigt behandle personoplysninger med henblik på at afgøre, om de pågældende oplysninger er relevante for dens opgaver og til de i stk. 1 anførte formål. Kollegiet præciserer på forslag af den europæiske chefanklager og efter at have hørt Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse betingelserne for behandling af sådanne personoplysninger, især med hensyn til adgang til og brug af oplysningerne samt tidsfrister for opbevaring og sletning af oplysninger.
3. Den Europæiske Anklagemyndighed behandler operationelle personoplysninger på en sådan måde, at det kan fastslås, hvilken myndighed der har meddelt oplysningerne, eller hvorfra oplysningerne hidrører.
4. Når artikel 37f-37k i denne forordning finder anvendelse, handler Den Europæiske Anklagemyndighed, hvor det er relevant, i overensstemmelse med nationale retsplejeregler om forpligtelsen til at underrette den registrerede og mulighederne for at udelade, begrænse eller udskyde denne underretning. Den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, hører i givet fald andre europæiske delegerede anklagere, der er berørt af sagen, før der træffes en afgørelse vedrørende artikel 37f-37k.

Artikel 37a

Tidsfrister for opbevaring af operationelle personoplysninger

1. Den Europæiske Anklagemyndighed vurderer regelmæssigt behovet for opbevaring af de personoplysninger, der behandles. Denne vurdering udføres senest hvert tredje år efter den første behandling af personoplysningerne og derefter hvert tredje år. Hvis personoplysninger opbevares i en periode på mere end fem år, skal Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse underrettes herom.
2. Operationelle personoplysninger, der behandles af Den Europæiske Anklagemyndighed, må ikke opbevares i mere end fem år efter en frifindelsesafgørelse i forbindelse med en sag, der er afsluttet; hvis den tiltalte findes skyldig, forlænges tidsfristerne indtil den sanktion, der er blevet pålagt, fuldbyrdes eller ikke længere kan fuldbyrdes efter domslandets ret.
3. Før en af de i stk. 2 nævnte tidsfrister udløber, foretager Den Europæiske Anklagemyndighed en vurdering af behovet for fortsat at bevare oplysningerne, hvor og så længe det er nødvendigt for, at den kan udføre sine opgaver. Det skal angives, hvorfor en fortsat opbevaring heraf er berettiget, og begrundelsen herfor skal registreres. Hvis der ikke træffes afgørelse om fortsat at opbevare personoplysningerne, slettes de automatisk.

Artikel 37b

Sondring mellem forskellige kategorier af registrerede

Den Europæiske Anklagemyndighed sondrer, hvor det er relevant og så vidt muligt, klart mellem personoplysninger om forskellige kategorier af registrerede såsom:

- a) personer, om hvem der er væsentlig grund til at tro, at de har begået eller vil begå en strafbar handling
- b) personer, der er dømt for en strafbar handling

- c) ofre for en strafbar handling eller personer, om hvem visse faktiske omstændigheder giver anledning til at tro, at de kunne blive offer for en strafbar handling, og
- d) andre parter i forbindelse med en strafbar handling, såsom personer, der kan blive indkaldt som vidner i efterforskninger i forbindelse med strafbare handlinger eller i efterfølgende straffesager, personer, der kan tilvejebringe oplysninger om strafbare handlinger, eller kontakt- eller ledsagepersoner for en af de i litra a) og b) omhandlede personer.

Artikel 37c

Sondring mellem personoplysninger og kontrol med kvaliteten af personoplysninger

1. Den Europæiske Anklagemyndighed sonderer så vidt muligt mellem personoplysninger, der bygger på faktiske omstændigheder, og personoplysninger, der bygger på personlige vurderinger.
2. Den Europæiske Anklagemyndighed træffer alle rimelige foranstaltninger for at sikre, at personoplysninger, som er urigtige, ufuldstændige eller ikke ajourførte, ikke videregives eller stilles til rådighed. Med henblik herpå kontrollerer Den Europæiske Anklagemyndighed, så vidt det er praktisk muligt, kvaliteten af personoplysninger, før disse videregives eller stilles til rådighed. I forbindelse med al videregivelse af personoplysninger skal Den Europæiske Anklagemyndighed så vidt muligt tilføje nødvendige oplysninger, der gør det muligt for modtageren at vurdere, i hvor høj grad personoplysningerne er rigtige, fuldstændige og pålidelige, og i hvilket omfang de er ajourførte.
3. Hvis det konstateres, at der er videregivet urigtige personoplysninger, eller at personoplysninger er videregivet ulovligt, skal dette straks meddeles modtageren. I så fald skal personoplysningerne berigtiges eller slettes, eller behandling skal begrænses i overensstemmelse med artikel 37j.

Artikel 37cc
Særlige betingelser for behandling

1. Når det kræves i denne forordning, fastsætter Den Europæiske Anklagemyndighed særlige vilkår for behandlingen og underretter modtageren af sådanne personoplysninger om disse vilkår og kravet om at overholde dem.
2. Den Europæiske Anklagemyndighed skal overholde de særlige betingelser for behandling, som er fastsat af en national myndighed i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3 og 4, i direktiv (EU) 2016/680.

Artikel 37ccc

**Videregivelse af personoplysninger til EU-institutioner, -organer, -kontorer
og -agenturer**

1. Med forbehold af yderligere begrænsninger i henhold til denne forordning, navnlig artikel 37cc, videregiver Den Europæiske Anklagemyndighed kun operationelle personoplysninger til andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer, hvis de er nødvendige af hensyn til den retmæssige udførelse af opgaver, der hører under kompetenceområdet for de andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer.
2. Hvis oplysningerne videregives efter anmodning fra andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer, bærer både den dataansvarlige og modtageren ansvaret for lovligheden af denne videregivelse.

Den Europæiske Anklagemyndighed har pligt til at kontrollere de andre EU-institutioners, -organers, kontorers og -agenturers kompetenceområde og til at foretage en foreløbig vurdering af nødvendigheden af videregivelsen af oplysningerne. Hvis der opstår tvivl om nødvendigheden, skal Den Europæiske Anklagemyndighed indhente yderligere information hos modtageren.

De andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer sikrer, at nødvendigheden af videregivelsen af oplysningerne efterfølgende kan kontrolleres.

3. De andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer må kun behandle personoplysningerne til de formål, hvortil de er videregivet.

Artikel 37d

Behandling af særlige kategorier af personoplysninger

1. Behandling af personoplysninger om race eller etnisk oprindelse, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning eller fagforeningsmæssigt tilhørsforhold samt behandling af genetiske data, biometriske data med det formål entydigt at identificere en fysisk person, helbredsoplysninger eller oplysninger om en fysisk persons seksuelle forhold eller seksuelle orientering må kun tillades, når det er strengt nødvendigt for Den Europæiske Anklagemyndigheds efterforskning, forudsat at behandlingen er omfattet af de fornødne garantier for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder og kun, hvis oplysningerne supplerer andre personoplysninger, som Den Europæiske Anklagemyndighed allerede har behandlet.
2. Den databeskyttelsesansvarlige underrettes straks, hvis denne artikel bringes i anvendelse.

Artikel 37e

Automatiske individuelle afgørelser, herunder profilering

Den registrerede har ret til ikke at være genstand for en afgørelse truffet af Den Europæiske Anklagemyndighed, der alene er baseret på automatisk behandling, herunder profilering, som har retsvirkning eller på tilsvarende vis har betydelige konsekvenser for den pågældende.

Artikel 37f

Meddelelser og nærmere regler for udøvelsen af den registreredes rettigheder

1. Den Europæiske Anklagemyndighed iværksætter rimelige tiltag for at give enhver oplysning som omhandlet i artikel 37g. Den giver enhver meddelelse som omhandlet i artikel 37e, 37h-37k og 38f om behandling til den registrerede i en kortfattet, letforståelig og lettilgængelig form og i et klart og enkelt sprog. Oplysningerne gives på enhver hensigtsmæssig måde, herunder ved hjælp af elektroniske midler. Som hovedregel skal den dataansvarlige give oplysningerne i samme form som anmodningen.
2. Den Europæiske Anklagemyndighed letter udøvelsen af den registreredes rettigheder i henhold til artikel 37g-37k.
3. Den Europæiske Anklagemyndighed giver den registrerede skriftlig meddelelse om opfølgning af vedkommendes anmodning uden unødigt forsinkelse og i alle tilfælde senest tre måneder efter modtagelsen af den registreredes anmodning.
4. Den Europæiske Anklagemyndighed fastsætter bestemmelser om, at de oplysninger, der gives i medfør af artikel 37g, og enhver meddelelse og enhver foranstaltning, der træffes i henhold til artikel 37e, 37h-37k og 38f, er gratis. Hvis anmodninger fra en registreret er åbenbart grundløse eller overdrevne, især fordi de gentages, kan Den Europæiske Anklagemyndighed enten:
 - a) opkræve et rimeligt gebyr under hensyntagen til de administrative omkostninger ved at give oplysninger eller meddelelser eller træffe den ønskede foranstaltning, eller
 - b) afvise at efterkomme anmodningen.

Bevisbyrden for, at anmodningen er åbenbart grundløs eller uforholdsmæssig, påhviler Den Europæiske Anklagemyndighed.

5. Den Europæiske Anklagemyndighed kan, hvis der hersker rimelig tvivl om identiteten af den fysiske person, der fremsætter en anmodning som omhandlet i artikel 37h eller 37j, anmode om yderligere oplysninger, der er nødvendige for at bekræfte den registreredes identitet.

Artikel 37g

Oplysninger, der skal stilles til rådighed for eller gives til den registrerede

1. Den Europæiske Anklagemyndighed stiller som minimum følgende oplysninger til rådighed for den registrerede:
 - a) identitet og kontaktoplysninger for Den Europæiske Anklagemyndighed
 - b) den databeskyttelsesansvarliges kontaktoplysninger
 - c) formålene med den behandling, som personoplysningerne skal bruges til
 - d) retten til at indgive en klage til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og dennes kontaktoplysninger
 - e) retten til at anmode Den Europæiske Anklagemyndighed om indsigt i og berigtigelse eller sletning af personoplysninger og begrænsning af behandling af personoplysningerne vedrørende den registrerede.
2. Ud over de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, skal Den Europæiske Anklagemyndighed i særlige tilfælde give den registrerede følgende yderligere oplysninger, for at vedkommende kan udøve sine rettigheder:
 - a) retsgrundlaget for behandlingen
 - b) det tidsrum, hvor personoplysningerne vil blive opbevaret, eller hvis dette ikke er muligt, de kriterier, der anvendes til at fastlægge dette tidsrum

- c) hvor det er relevant, kategorierne af modtagere af personoplysningerne, herunder i tredjelande eller internationale organisationer
 - d) hvis det er nødvendigt, yderligere oplysninger, navnlig hvis personoplysningerne indsamles uden den registreredes vidende.
3. Den Europæiske Anklagemyndighed kan udsætte, begrænse eller afskære meddelelse af oplysninger til de registrerede, jf. stk. 2, i det omfang og så længe en sådan foranstaltning udgør en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning i et demokratisk samfund under behørigt hensyn til den berørte fysiske persons grundlæggende rettigheder og legitime interesser for at:
- a) undgå, at der lægges hindringer i vejen for officielle eller retlige undersøgelser, efterforskninger eller procedurer
 - b) undgå at skade forebyggelsen, afsløringen, efterforskningen eller retsforfølgningen af strafbare handlinger eller fuldbyrdelsen af strafferetlige sanktioner
 - c) beskytte medlemsstaternes offentlige sikkerhed
 - d) beskytte medlemsstaternes nationale sikkerhed
 - e) beskytte andres rettigheder og friheder.

Artikel 37h
Den registreredes indsigtsret

Den registrerede har ret til at få Den Europæiske Anklagemyndigheds bekræftelse på, om personoplysninger vedrørende vedkommende behandles, og i givet fald adgang til personoplysningerne og følgende information:

- a) formålene med og retsgrundlaget for behandlingen
- b) de berørte kategorier af personoplysninger
- c) de modtagere eller kategorier af modtagere, som personoplysningerne er videregivet til, navnlig modtagere i tredjelande eller internationale organisationer
- d) om muligt, det påtænkte tidsrum, hvor personoplysningerne vil blive opbevaret, eller, hvis dette ikke er muligt, de kriterier, der anvendes til at fastlægge dette tidsrum
- e) retten til at anmode Den Europæiske Anklagemyndighed om berigtigelse eller sletning af personoplysninger eller begrænsning af behandling af personoplysninger vedrørende den registrerede
- f) retten til at indgive en klage til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og dennes kontaktoplysninger
- g) meddelelse af hvilke personoplysninger, der er omfattet af behandlingen, og enhver tilgængelig oplysning om, hvorfra de stammer.

Begrænsninger af indsigtsretten

1. Den Europæiske Anklagemyndighed kan helt eller delvis begrænse den registreredes ret til indsigt, i det omfang og så længe en sådan delvis eller fuldstændig begrænsning udgør en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning i et demokratisk samfund under behørigt hensyn til den berørte fysiske persons grundlæggende rettigheder og legitime interesser for at:
 - a) undgå, at der lægges hindringer i vejen for officielle eller retlige undersøgelser, efterforskninger eller procedurer
 - b) undgå at skade forebyggelsen, afsløringen, efterforskningen eller retsforfølgningen af strafbare handlinger eller fuldbyrdelsen af strafferetlige sanktioner
 - c) beskytte medlemsstaternes offentlige sikkerhed
 - d) beskytte medlemsstaternes nationale sikkerhed
 - e) beskytte andres rettigheder og friheder.
2. Hvis meddelelsen af disse oplysninger underminerer formålet med stk. 1, skal Den Europæiske Anklagemyndighed kun underrette den berørte registrerede om, at Den Europæiske Anklagemyndighed har foretaget undersøgelserne, uden at meddele oplysninger, som over for vedkommende kunne afsløre, om Den Europæiske Anklagemyndighed behandler personoplysninger om vedkommende.

Den Europæiske Anklagemyndighed giver den registrerede meddelelse om muligheden for at klage til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse eller indbringe Den Europæiske Anklagemyndigheds afgørelse for Den Europæiske Unions Domstol.
3. Den Europæiske Anklagemyndighed dokumenterer de faktiske eller retlige begrundelser, som afgørelsen støttes på. Disse oplysninger stilles efter anmodning til rådighed for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

Ret til berigtigelse, sletning og begrænsning af behandling

1. Den registrerede har ret til at få urigtige personoplysninger om sig selv berigtiget af Den Europæiske Anklagemyndighed uden unødigt forsinkelse. Den registrerede har under hensyntagen til formålene med behandlingen ret til få fuldstændiggjort ufuldstændige personoplysninger, bl.a. ved at fremlægge en supplerende erklæring.
2. Den registrerede har ret til at få personoplysninger om sig selv slettet af Den Europæiske Anklagemyndighed uden unødigt forsinkelse, og Den Europæiske Anklagemyndighed har pligt til at slette personoplysninger uden unødigt forsinkelse, hvis behandlingen overtræder artikel 36e, 37 eller 37d, eller hvis personoplysninger skal slettes for at overholde en retlig forpligtelse, som Den Europæiske Anklagemyndighed er underlagt.
3. I stedet for sletning begrænser Den Europæiske Anklagemyndighed behandling, hvis:
 - a) rigtigheden af personoplysningerne bestrides af den registrerede, og deres rigtighed eller urigtighed ikke kan konstateres eller
 - b) personoplysningerne skal bevares som bevismiddel.Hvis behandling er begrænset i henhold til første afsnit, litra a), giver Den Europæiske Anklagemyndighed den registrerede meddelelse herom, inden begrænsningen af behandling ophæves.
- 3a. Hvis behandling er blevet begrænset i medfør af stk. 3, må sådanne personoplysninger, bortset fra opbevaring, kun behandles for at beskytte rettighederne hos den registrerede eller en anden fysisk eller juridisk person, som er part i en straffesag, der er rejst af Den Europæiske Anklagemyndighed, eller til de formål, der er fastsat i stk. 3, litra b).

4. Den Europæiske Anklagemyndighed giver den registrerede skriftlig meddelelse om ethvert afslag på berigtigelse eller sletning af personoplysninger eller begrænsning af behandling og om begrundelsen for afslaget. Den Europæiske Anklagemyndighed kan helt eller delvis begrænse forpligtelsen til at give sådanne oplysninger, i det omfang en sådan begrænsning udgør en nødvendig og forholdsmæssig foranstaltning i et demokratisk samfund under behørigt hensyn til den berørte fysiske persons grundlæggende rettigheder og legitime interesser for at:

- a) undgå, at der lægges hindringer i vejen for officielle eller retlige undersøgelser, efterforskninger eller procedurer
- b) undgå at skade forebyggelsen, afsløringen, efterforskningen eller retsforfølgningen af strafbare handlinger eller fuldbyrdelsen af strafferetlige sanktioner
- c) beskytte medlemsstaternes offentlige sikkerhed
- d) beskytte medlemsstaternes nationale sikkerhed
- e) beskytte andres rettigheder og friheder.

Den Europæiske Anklagemyndighed giver den registrerede meddelelse om muligheden for at klage til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse eller at indbringe Den Europæiske Anklagemyndigheds afgørelse for Den Europæiske Unions Domstol.

5. Den Europæiske Anklagemyndighed meddeler berigtigelse af urigtige personoplysninger til den kompetente myndighed, hvorfra de urigtige oplysninger stammer.
6. Hvis personoplysningerne er blevet berigtiget eller slettet, eller behandlingen er blevet begrænset, jf. stk. 1, 2 og 3, underretter Den Europæiske Anklagemyndighed modtagerne og meddeler dem, at de skal berigtige eller slette personoplysningerne eller begrænse behandling af personoplysninger, som de har ansvaret for.

Artikel 37k

Den registreredes udøvelse af rettigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelses kontrol

1. I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 37g, stk. 3, artikel 37i, stk. 2, og artikel 37j, stk. 4, kan den registreredes rettigheder også udøves gennem Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.
2. Den Europæiske Anklagemyndighed underretter den registrerede om dennes mulighed for at udøve sine rettigheder gennem Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse i henhold til stk. 1.
3. Hvis den i stk. 1 omhandlede ret udøves, underretter Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse som minimum den registrerede om, at Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse har foretaget den nødvendige kontrol eller undersøgelse. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse underretter også den registrerede om vedkommendes adgang til at indbringe Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelses afgørelse for Den Europæiske Unions Domstol.

Artikel 37l

Den Europæiske Anklagemyndigheds forpligtelser

1. Under hensyntagen til den pågældende behandlings karakter, omfang, sammenhæng og formål samt risiciene af varierende sandsynlighed og alvor for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder gennemfører Den Europæiske Anklagemyndighed passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at sikre og for at være i stand til at påvise, at behandling er i overensstemmelse med denne forordning. Disse foranstaltninger skal om nødvendigt revideres og ajourføres.
2. Hvis det står i rimeligt forhold til behandlingsaktiviteter, skal de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1, omfatte Den Europæiske Anklagemyndigheds implementering af passende databeskyttelsespolitikker.

Artikel 371(a)

Fælles dataansvarlige

1. Hvis Den Europæiske Anklagemyndighed sammen med en eller flere dataansvarlige i fællesskab fastlægger formålene med og hjælpemidlerne til behandling, er de fælles dataansvarlige. De fastlægger på en gennemsigtig måde deres respektive ansvar for overholdelse af deres databeskyttelsesforpligtelser, navnlig hvad angår udøvelse af den registreredes rettigheder og deres respektive forpligtelser til at fremlægge oplysninger, ved hjælp af en ordning mellem dem, medmindre og i det omfang de dataansvarliges respektive ansvar er fastlagt i EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret, som de dataansvarlige er underlagt. I ordningen kan der udpeges et kontaktpunkt for registrerede.
2. Ordningen, der er omhandlet i stk. 1, skal på behørig vis afspejle de fælles dataansvarliges respektive roller og forhold til de registrerede. Det væsentligste indhold af ordningen skal gøres tilgængeligt for de registrerede.
3. Uanset udformningen af den ordning, der er omhandlet i stk. 1, kan den registrerede udøve sine rettigheder i medfør af denne forordning med hensyn til og over for den enkelte dataansvarlige.

Artikel 371(b)

Databehandler

1. Hvis en behandling skal foretages på vegne af Den Europæiske Anklagemyndighed, benytter Den Europæiske Anklagemyndighed udelukkende databehandlere, der kan stille de fornødne garantier for, at de vil gennemføre de passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger på en sådan måde, at behandling opfylder kravene i denne forordning og sikrer beskyttelse af den registreredes rettigheder.

2. Databehandleren må ikke gøre brug af en anden databehandler uden forudgående specifik eller generel skriftligt godkendelse fra Den Europæiske Anklagemyndighed. I tilfælde af generel skriftlig godkendelse skal databehandleren underrette Den Europæiske Anklagemyndighed om eventuelle planlagte ændringer vedrørende tilføjelse eller erstatning af andre databehandlere og derved give den dataansvarlige mulighed for at gøre indsigelse mod sådanne ændringer.
3. En databehandlers behandling skal være reguleret af en kontrakt eller et andet retligt dokument i henhold til EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret, der er bindende for databehandleren med hensyn til Den Europæiske Anklagemyndighed, og som fastsætter genstanden for og varigheden af behandlingen, behandlingens karakter og formål, typen af personoplysninger og kategorierne af registrerede samt Den Europæiske Anklagemyndigheds forpligtelser og rettigheder. Denne kontrakt eller dette andet retlige dokument fastsætter navnlig, at databehandleren:
- a) kun må handle efter instruks fra den dataansvarlige
 - b) sikrer, at de personer, der er autoriseret til at behandle personoplysninger, har forpligtet sig til fortrolighed eller er underlagt en passende lovbestemt tavshedspligt
 - c) bistår den dataansvarlige på enhver hensigtsmæssig måde med at sikre overholdelse af bestemmelserne om den registreredes rettigheder
 - d) efter Den Europæiske Anklagemyndigheds valg sletter eller tilbageleverer alle personoplysninger til Den Europæiske Anklagemyndighed, efter at tjenesterne vedrørende behandling er ophørt, og sletter eksisterende kopier, medmindre EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret foreskriver opbevaring af personoplysningerne
 - e) stiller alle oplysninger, der er nødvendige for at påvise overholdelse af kravene i denne artikel, til rådighed for Den Europæiske Anklagemyndighed
 - f) overholder de betingelser, der er omhandlet i stk. 2 og 3, med henblik på at gøre brug af en anden databehandler.

4. Kontrakten eller det andet retlige dokument, der er omhandlet i stk. 3, skal foreligge skriftligt, herunder elektronisk.
5. Hvis en databehandler overtræder denne forordning ved at fastlægge formålene med og hjælpemidlerne til behandling, anses databehandleren for at være en dataansvarlig for så vidt angår den pågældende behandling.

Artikel 37l(c)

Behandling, der udføres for den dataansvarlige eller databehandleren

Databehandleren og enhver, der udfører arbejde for Den Europæiske Anklagemyndighed eller databehandleren, og som har adgang til personoplysninger, behandler kun disse oplysninger efter instruks fra Den Europæiske Anklagemyndighed, medmindre det kræves i henhold til EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret.

Artikel 37m

Databeskyttelse gennem design og databeskyttelse gennem standardindstillinger

1. Den Europæiske Anklagemyndighed gennemfører under hensyntagen til det aktuelle tekniske niveau, implementeringsomkostningerne og den pågældende behandlings karakter, omfang, sammenhæng og formål samt risiciene af varierende sandsynlighed og alvor for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder, som behandlingen indebærer, både på tidspunktet for fastlæggelse af midlerne til behandling og på tidspunktet for selve behandlingen passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger, såsom pseudonymisering, som er designet med henblik på effektiv implementering af databeskyttelsesprincipper, såsom dataminimering, og med henblik på integrering af de fornødne garantier i behandlingen for at opfylde kravene i denne forordning og beskytte de registreredes rettigheder.
2. Den Europæiske Anklagemyndighed gennemfører passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger med henblik på gennem standardindstillinger at sikre, at kun personoplysninger, der er tilstrækkelige, relevante og ikke uforholdsmæssige i forhold til formålet med behandlingen, behandles. Denne forpligtelse gælder den mængde personoplysninger, der indsamles, og omfanget af deres behandling samt deres opbevaringsperiode og tilgængelighed. Sådanne foranstaltninger skal navnlig gennem standardindstillinger sikre, at personoplysninger ikke uden den pågældende fysiske persons indgriben stilles til rådighed for et ubegrænset antal fysiske personer.

Fortegnelser over kategorier af behandlingsaktiviteter

1. Den Europæiske Anklagemyndighed fører fortegnelser over alle kategorier af behandlingsaktiviteter under dens ansvar. Disse fortegnelser skal omfatte alle af følgende oplysninger:
 - a) dens kontaktoplysninger og navn på og kontaktoplysninger for den databeskyttelsesansvarlige
 - b) formålene med behandlingen
 - c) en beskrivelse af kategorierne af registrerede og kategorierne af personoplysninger
 - d) de kategorier af modtagere, som personoplysningerne er eller vil blive videregivet til, herunder modtagere i tredjelande eller internationale organisationer
 - e) hvor det er relevant, overførsler af personoplysninger til et tredjeland eller en international organisation, herunder angivelse af dette tredjeland eller denne internationale organisation
 - f) hvis det er muligt, de forventede tidsfrister for sletning af de forskellige kategorier af oplysninger
 - g) hvis det er muligt, en generel beskrivelse af de tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger omhandlet i artikel 38d.
2. De fortegnelser, der er omhandlet i stk. 1, skal foreligge skriftligt, herunder elektronisk.
3. Den Europæiske Anklagemyndighed stiller efter anmodning fortegnelserne til rådighed for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

Artikel 37o

Logning med hensyn til automatisk behandling

1. Den Europæiske Anklagemyndighed fører logs for alle de følgende behandlingsaktiviteter i automatiske databehandlingssystemer: indsamling, ændring, adgang, videregivelse, herunder overførsel, samkøring og sletning af operationelle personoplysninger, der anvendes til operationelle formål. Logning af søgning og videregivelse skal gøre det muligt at fastlægge begrundelsen, datoen og tidspunktet for sådanne aktiviteter, identifikation af den person, som har søgt eller videregivet personoplysninger, og identiteten på modtagerne af sådanne personoplysninger.
2. Loggene anvendes udelukkende til at kontrollere, om behandling er lovlig, til egenkontrol, til at sikre integriteten og sikkerheden af personoplysningerne og i forbindelse med straffesager. Disse logs slettes efter tre år, medmindre de skal bruges til løbende kontrol.
3. Den Europæiske Anklagemyndighed stiller efter anmodning loggene til rådighed for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

Artikel 37p

Samarbejde med Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

Den Europæiske Anklagemyndighed samarbejder efter anmodning med Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse i forbindelse med udførelsen af sine opgaver.

Artikel 38b

Konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse

1. Hvis en type behandling, navnlig ved brug af nye teknologier og i medfør af sin karakter, omfang, sammenhæng og formål, sandsynligvis vil indebære en høj risiko for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder, foretager Den Europæiske Anklagemyndighed forud for behandlingen en analyse af de påtænkte behandlingsaktiviteters konsekvenser for beskyttelse af personoplysninger.

2. Den i stk. 1 omhandlede analyse skal mindst omfatte en generel beskrivelse af de planlagte behandlingsaktiviteter, en vurdering af risiciene for de registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, de foranstaltninger, der påtænkes for at imødegå disse risici, garantier, sikkerhedsforanstaltninger og mekanismer, som kan sikre beskyttelse af personoplysninger og påvise overholdelse af denne forordning, under hensyntagen til de registreredes og andre berørte personers rettigheder og legitime interesser.

Artikel 38c

Forudgående høring af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

1. Den Europæiske Anklagemyndighed hører Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse inden behandling, hvilket vil indgå som en del af et nyt register, der skal oprettes, når:
 - a) en konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse, jf. artikel 38b, viser, at behandlingen vil føre til en høj risiko i mangel af foranstaltninger truffet af Den Europæiske Anklagemyndighed for at begrænse risikoen, eller
 - b) den type behandling, navnlig ved brug af nye teknologier, mekanismer eller procedurer, indebærer en høj risiko for de registreredes rettigheder og frihedsrettigheder.
2. Den Europæiske Anklagemyndighed kan fastsætte en liste over de behandlingsaktiviteter, hvor der i henhold til stk. 1 skal foretages en forudgående høring.
3. Den Europæiske Anklagemyndighed forelægger i henhold til artikel 38b Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse en konsekvensanalyse vedrørende databeskyttelse og efter anmodning andre oplysninger, der sætter Den Europæiske Anklagemyndighed i stand til at vurdere behandlingens overensstemmelse, og navnlig risiciene for beskyttelsen af registreredes personoplysninger og tilknyttede garantier.

4. Hvis Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse finder, at den planlagte behandling omhandlet i stk. 1 overtræder denne forordning, navnlig hvis Den Europæiske Anklagemyndighed ikke tilstrækkeligt har identificeret eller begrænset risikoen, skal Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse inden for en periode på op til seks uger efter modtagelse af anmodningen om høring give Den Europæiske Anklagemyndighed skriftlig rådgivning i overensstemmelse med sine beføjelser, jf. artikel 44c. Denne periode kan forlænges med en måned under hensyntagen til den påtænkte behandlings kompleksitet. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse underretter Den Europæiske Anklagemyndighed om enhver sådan forlængelse senest en måned efter modtagelse af anmodningen om høring sammen med begrundelsen for forsinkelsen.

Artikel 38d

Behandlingssikkerhed for operationelle personoplysninger

1. Den Europæiske Anklagemyndighed gennemfører under hensyntagen til det aktuelle tekniske niveau, implementeringsomkostningerne og den pågældende behandlings karakter, omfang, sammenhæng og formål samt risiciene af varierende sandsynlighed og alvor for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at sikre et sikkerhedsniveau, der passer til disse risici, navnlig for så vidt angår behandling af de særlige kategorier af operationelle personoplysninger, der er omhandlet i artikel 37d.
2. For så vidt angår automatisk behandling gennemfører Den Europæiske Anklagemyndighed på grundlag af en risikovurdering foranstaltninger til at sikre, at:
 - a) uautoriserede personer ikke kan få adgang til det databehandlingsudstyr, der benyttes til behandling (kontrol med fysisk adgang til udstyret)
 - b) der ikke sker uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller sletning af datamedier (kontrol med datamedier)

- c) der ikke sker uautoriseret indlæsning af personoplysninger samt uautoriseret læsning, ændring eller sletning af opbevarede personoplysninger (kontrol med opbevaring)
- d) automatiske behandlingssystemer ikke via datakommunikationsudstyr kan benyttes af uautoriserede personer (brugerkontrol)
- e) personer med bemyndigelse til at anvende et automatisk behandlingssystem kun har adgang til de personoplysninger, der er omfattet af deres adgangstilladelse (kontrol med dataadgangen)
- f) det er muligt at kontrollere og fastslå de organer, til hvilke personoplysninger er blevet eller kan transmitteres eller stilles til rådighed ved hjælp af datakommunikationsudstyr (kommunikationskontrol)
- g) det er muligt efterfølgende at undersøge og fastslå, hvilke personoplysninger der er indlæst i automatiske behandlingssystemer, og hvornår og af hvem personoplysningerne blev indlæst (kontrol med indlæsning)
- h) der ikke sker uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller sletning af personoplysninger i forbindelse med overførsler af disse eller under transport af datamedier (transportkontrol)
- i) de anvendte systemer i tilfælde af teknisk uheld kan genetableres (genopretning)
- j) systemet fungerer, at indtrufne fejl meldes (pålidelighed), og at opbevarede personoplysninger ikke bliver ødelagt som følge af fejlfunktioner i systemet (integritet).

**Anmeldelse af brud på persondatasikkerheden til Den Europæiske Tilsynsførende for
Databeskyttelse**

1. Ved brud på persondatasikkerheden anmelder Den Europæiske Anklagemyndighed uden unødigt forsinkelse og om muligt senest 72 timer, efter at denne er blevet bekendt med det, bruddet på persondatasikkerheden til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, medmindre at det er usandsynligt, at bruddet på persondatasikkerheden indebærer en risiko for fysiske personers rettigheder eller frihedsrettigheder. Foretages anmeldelsen til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse ikke inden for 72 timer, ledsages den af en begrundelse for forsinkelsen.
2. Den i stk. 1 omhandlede anmeldelse skal mindst:
 - a) beskrive karakteren af bruddet på persondatasikkerheden, herunder, hvis det er muligt, kategorierne og det omtrentlige antal berørte registrerede samt kategorierne og det omtrentlige antal berørte registreringer af personoplysninger
 - b) angive navn på og kontaktoplysninger for den databeskyttelsesansvarlige
 - c) beskrive de sandsynlige konsekvenser af bruddet på persondatasikkerheden
 - d) beskrive de foranstaltninger, som Den Europæiske Anklagemyndighed har truffet eller foreslår truffet for at håndtere bruddet på persondatasikkerheden, herunder, hvis det er relevant, foranstaltninger for at begrænse dets mulige skadevirkninger.

3. Når og for så vidt som det ikke er muligt at give oplysningerne i stk. 2 samlet, kan oplysningerne meddeles trinvist uden unødigt yderligere forsinkelse.
4. Den Europæiske Anklagemyndighed dokumenterer alle brud på persondatasikkerheden, jf. stk. 1, herunder de faktiske omstændigheder ved bruddet på persondatasikkerheden, dets virkninger og de trufne afhjælpende foranstaltninger. Denne dokumentation skal kunne sætte Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse i stand til at kontrollere, at denne artikel er overholdt.
5. Hvis bruddet på persondatasikkerheden omfatter personoplysninger, der er overført af eller til en anden dataansvarlig, meddeler Den Europæiske Anklagemyndighed de i stk. 3 nævnte oplysninger til den pågældende dataansvarlige uden unødigt forsinkelse.

Artikel 38f

Underretning om brud på persondatasikkerheden til den registrerede

1. Hvis et brud på persondatasikkerheden sandsynligvis vil indebære en høj risiko for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder, underretter Den Europæiske Anklagemyndighed uden unødigt forsinkelse den registrerede om bruddet på persondatasikkerheden.
2. Underretningen af den registrerede i henhold til denne artikels stk. 1 skal i et klart og forståeligt sprog beskrive karakteren af bruddet på persondatasikkerheden og mindst indeholde de oplysninger og henstillinger, der er fastsat i artikel 38e, stk. 2, litra b), c) og d).
3. Det er ikke nødvendigt at underrette den registrerede som omhandlet i stk. 1, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Den Europæiske Anklagemyndighed har gennemført passende teknologiske og organisatoriske beskyttelsesforanstaltninger, og disse foranstaltninger er blevet anvendt på de personoplysninger, som er berørt af bruddet på persondatasikkerheden, navnlig foranstaltninger, der gør personoplysningerne uforståelige for enhver, der ikke har autoriseret adgang hertil, som f.eks. kryptering

- b) Den Europæiske Anklagemyndighed har truffet efterfølgende foranstaltninger, der sikrer, at den høje risiko for de registreredes rettigheder og frihedsrettigheder som omhandlet i stk. 1 sandsynligvis ikke længere er reel
 - c) det vil kræve en uforholdsmæssig indsats. I et sådant tilfælde skal der i stedet foretages en offentlig meddelelse eller en tilsvarende foranstaltning, hvorved de registrerede underrettes på en tilsvarende effektiv måde.
4. Hvis Den Europæiske Anklagemyndighed ikke allerede har underrettet den registrerede om bruddet på persondatasikkerheden, kan Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse efter at have overvejet sandsynligheden for, at bruddet på persondatasikkerheden indebærer en høj risiko, kræve, at Den Europæiske Anklagemyndighed gør dette, eller beslutte, at en af betingelserne i stk. 3 er opfyldt.
5. Den i stk. 1 omhandlede underretning af den registrerede kan udsættes, begrænses eller undlades på de betingelser og af de årsager, der er omhandlet i artikel 37i, stk. 3.

[...]

Artikel 40

Autoriseret adgang til personoplysninger inden for Den Europæiske Anklagemyndighed

Kun den europæiske chefanklager, de europæiske anklagere, de europæiske delegerede anklagere og autoriseret personale, der bistår dem, kan med henblik på at udføre deres opgaver og inden for de begrænsninger, der er fastsat i denne forordning, få adgang til de operationelle personoplysninger, som Den Europæiske Anklagemyndighed behandler.

Artikel 41

Udpegelse af en databeskyttelsesansvarlig

1. Kollegiet udpeger en databeskyttelsesansvarlig på grundlag af et forslag fra den europæiske chefanklager. Den databeskyttelsesansvarlige skal være en ansat, der udnævnes specifikt med henblik herpå. Den databeskyttelsesansvarlige udfører sit hverv i uafhængighed og må ikke modtage instrukser.

- 1a. Den databeskyttelsesansvarlige udvælges på grundlag af dennes faglige kvalifikationer, navnlig ekspertise inden for databeskyttelsesret og -praksis samt evnen til at udføre de opgaver, der er omhandlet i denne forordning, navnlig opgaverne omhandlet i artikel 41b.
- 1b. Valget af den databeskyttelsesansvarlige må ikke kunne medføre en interessekonflikt mellem dennes hverv som databeskyttelsesansvarlig og andre officielle hverv, han eller hun måtte udøve, navnlig i relation til anvendelsen af denne forordning.
- 1c. Den databeskyttelsesansvarlige udnævnes for en periode på fire år og kan genudnævnes, men kan dog højst varetage hvervet i otte år i alt. Hvis den databeskyttelsesansvarlige ikke længere opfylder betingelserne for udførelsen af sit hverv, kan kollegiet kun afskedige den databeskyttelsesansvarlige med samtykke fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.
- 1d. Den Europæiske Anklagemyndighed offentliggør kontaktoplysninger for den databeskyttelsesansvarlige og meddeler disse til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

Artikel 41a

Den databeskyttelsesansvarliges stilling

- 1. Den Europæiske Anklagemyndighed sikrer, at den databeskyttelsesansvarlige inddrages tilstrækkeligt og rettidigt i alle spørgsmål vedrørende beskyttelse af personoplysninger.
- 2. Den Europæiske Anklagemyndighed støtter den databeskyttelsesansvarlige i forbindelse med udførelsen af de i artikel 41b omhandlede opgaver ved at tilvejebringe de ressourcer, der er nødvendige for at udføre disse opgaver og opretholde den databeskyttelsesansvarliges ekspertise, samt ved at give adgang til personoplysninger og behandlingsaktiviteter.
- 3. Den Europæiske Anklagemyndighed sikrer, at den databeskyttelsesansvarlige ikke modtager instrukser vedrørende udførelsen af disse opgaver. Den databeskyttelsesansvarlige må ikke afskediges eller straffes af kollegiet for at udføre sine opgaver. Den databeskyttelsesansvarlige rapporterer direkte til den europæiske chefanklager.

4. Registrerede kan kontakte den databeskyttelsesansvarlige angående alle spørgsmål om behandling af deres personoplysninger og om udøvelse af deres rettigheder i henhold til denne forordning og i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001.
5. Kollegiet vedtager gennemførelsesbestemmelser vedrørende den databeskyttelsesansvarlige. Gennemførelsesbestemmelserne skal navnlig fastlægge proceduren for udvælgelse til stillingen som databeskyttelsesansvarlig, afskedigelse af den databeskyttelsesansvarlige, dennes hverv, opgaver og beføjelser og garantier for den databeskyttelsesansvarliges uafhængighed.
6. Den databeskyttelsesansvarlige får af Den Europæiske Anklagemyndighed stillet det personale og de ressourcer til rådighed, som er nødvendige, for at han eller hun kan udføre sine opgaver.
7. Den databeskyttelsesansvarlige og hans eller hendes personale har tavshedspligt, jf. artikel 64.

Artikel 41b

Den databeskyttelsesansvarliges opgaver

1. Den databeskyttelsesansvarlige har særligt følgende opgaver med hensyn til behandlingen af personoplysninger:
 - a) på uafhængig vis at sikre, at Den Europæiske Anklagemyndighed overholder databeskyttelsesbestemmelserne i denne forordning og forordning (EF) nr. 45/2001 og de relevante databeskyttelsesbestemmelser i Den Europæiske Anklagemyndigheds forretningsorden; dette indebærer bl.a. at overvåge overholdelsen af denne forordning, af anden EU-ret eller national lovgivning om databeskyttelse og af Den Europæiske Anklagemyndigheds politikker om beskyttelse af personoplysninger, herunder fordeling af ansvar, oplysningskampagner og uddannelse af det personale, der medvirker ved behandlingsaktiviteter, og de tilhørende revisioner
 - b) at underrette og rådgive Den Europæiske Anklagemyndighed og det personale, der behandler personoplysninger, om deres forpligtelser i henhold til denne forordning og anden EU-ret eller national lovgivning om databeskyttelse

- c) at rådgive, når der anmodes herom, med hensyn til konsekvensanalysen vedrørende databeskyttelse og overvåge dens opfyldelse i henhold til artikel 38b
 - d) at sikre, at videregivelse og modtagelse af personoplysninger registreres i overensstemmelse med de bestemmelser, der skal fastsættes i Den Europæiske Anklagemyndigheds forretningsorden
 - e) at samarbejde med Den Europæiske Anklagemyndigheds personale, der er ansvarligt for procedurer, oplæring og rådgivning i forbindelse med databehandling
 - f) at samarbejde med Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse
 - g) at sikre, at de registrerede informeres om deres rettigheder i henhold til denne forordning
 - h) at fungere som kontaktpunkt for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse i spørgsmål vedrørende behandling, herunder den forudgående høring, der er omhandlet i artikel 38c, og at høre tilsynsmyndigheden, når det er hensigtsmæssigt, om eventuelle andre spørgsmål
 - i) at udarbejde en årsberetning og sende den til den europæiske chefanklager og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.
- 2a. Den databeskyttelsesansvarlige udfører de opgaver, der er fastsat i forordning (EF) nr. 45/2001 med hensyn til administrative personoplysninger.
3. Den databeskyttelsesansvarlige og Den Europæiske Anklagemyndigheds personale, der bistår den databeskyttelsesansvarlige i dennes udførelse af sine opgaver, har adgang til de personoplysninger, som behandles af Den Europæiske Anklagemyndighed, og til dennes lokaler, i det omfang det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af deres opgaver.
4. Hvis den databeskyttelsesansvarlige er af den opfattelse, at bestemmelserne i forordning (EF) nr. 45/2001 vedrørende behandling af administrative personoplysninger eller bestemmelserne i nærværende forordning vedrørende behandling af operationelle personoplysninger ikke er overholdt, underretter denne den europæiske chefanklager og anmoder ham eller hende om at løse problemet med manglende overholdelse inden en fastsat frist. Hvis den europæiske chefanklager ikke inden den fastsatte frist løser problemet med manglende overholdelse af bestemmelserne vedrørende behandling af personoplysninger, henviser den databeskyttelsesansvarlige sagen til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

Generelle principper for overførsler af personoplysninger

1. Den Europæiske Anklagemyndighed kan overføre personoplysninger til et tredjeland eller en international organisation, hvis de øvrige bestemmelser i denne forordning, navnlig artikel 37cc, er overholdt, og hvis betingelserne i artikel 43a-43d er opfyldt, navnlig at:
 - a) overførslen er nødvendig, for at Den Europæiske Anklagemyndighed kan udføre sine opgaver
 - b) personoplysningerne overføres til en dataansvarlig i et tredjeland eller en international organisation, som er en myndighed, der er kompetent med henblik på artikel 59 (forbindelser med tredjelandes myndigheder og internationale organisationer)
 - c) Den Europæiske Anklagemyndighed, hvis de personoplysninger, der skal overføres i henhold til denne artikel, er blevet overført eller stillet til rådighed for den af en medlemsstat, indhenter forudgående godkendelse til overførslen fra den relevante kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med medlemsstatens nationale ret, medmindre den pågældende medlemsstat har godkendt en sådan overførsel generelt eller på nærmere fastsatte betingelser
 - d) Kommissionen i henhold til artikel 43b har besluttet, at det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation sikrer et passende beskyttelsesniveau, eller der, hvis der ikke er vedtaget en sådan afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet, er indført eller findes de fornødne garantier i henhold til artikel 43c, eller der, hvis der hverken er vedtaget en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet eller findes sådanne fornødne garantier, gælder en undtagelse for særlige situationer i henhold til artikel 43d og

- e) Den Europæiske Anklagemyndighed, i tilfælde af videreoverførsel til et andet tredjeland eller en anden international organisation fra et tredjeland eller en international organisation, kræver, at det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation indhenter Den Europæiske Anklagemyndigheds forudgående godkendelse til videreoverførslen, som anklagemyndigheden kun kan give, efter at den har taget behørigt hensyn til alle relevante faktorer, herunder den strafbare handlingens grovhed, det formål, hvortil personoplysningerne oprindeligt blev overført, og beskyttelsesniveauet for personoplysninger i det tredjeland eller den internationale organisation, hvortil personoplysningerne videreoverføres.
2. Den Europæiske Anklagemyndighed kan kun overføre personoplysninger uden forudgående godkendelse fra en anden medlemsstat i overensstemmelse med stk. 1, litra c), hvis overførslen af personoplysningerne er nødvendig for at forebygge en umiddelbar og alvorlig trussel mod en medlemsstats eller et tredjelands offentlige sikkerhed eller mod en medlemsstats væsentlige interesser, og den forudgående godkendelse ikke kan indhentes i tide. Den myndighed, der er ansvarlig for at give den forudgående godkendelse, underrettes straks.
- 2a. Det er forbudt for medlemsstater eller EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer at overføre personoplysninger modtaget fra Den Europæiske Anklagemyndighed til et tredjeland eller en international organisation. Dette gælder ikke, hvis Den Europæiske Anklagemyndighed har godkendt en sådan overførsel, efter at den har taget behørigt hensyn til alle relevante faktorer, herunder den strafbare handlingens grovhed, det formål, hvortil personoplysningerne oprindeligt blev overført, og beskyttelsesniveauet for personoplysninger i det tredjeland eller den internationale organisation, hvortil personoplysningerne videreoverføres. Denne forpligtelse til at indhente Den Europæiske Anklagemyndigheds forudgående godkendelse finder ikke anvendelse på sager, der er blevet henvist til de kompetente nationale myndigheder i overensstemmelse med artikel 28a.

3. Artikel 43a-43d anvendes for at sikre, at det beskyttelsesniveau, som fysiske personer garanteres i medfør af denne forordning og EU-retten, ikke undermineres.

Artikel 43b

Overførsler baseret på en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet

Den Europæiske Anklagemyndighed kan overføre personoplysninger til et tredjeland eller en international organisation, hvis Kommissionen i overensstemmelse med artikel 36 i direktiv (EU) 2016/680 har fastslået, at tredjelandet, et område eller en eller flere specifikke sektorer i dette tredjeland, eller den pågældende internationale organisation har et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau.

Artikel 43c

Overførsler omfattet af fornødne garantier

1. Hvis der ikke er vedtaget en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet, må Den Europæiske Anklagemyndighed overføre personoplysninger til et tredjeland eller en international organisation, hvis:
 - a) der er givet de fornødne garantier, hvad angår beskyttelsen af personoplysninger, i et retligt bindende instrument, eller
 - b) Den Europæiske Anklagemyndighed har vurderet alle forhold i forbindelse med overførslen af personoplysninger og konkluderer, at der findes de fornødne garantier, hvad angår beskyttelsen af personoplysninger.
2. Den Europæiske Anklagemyndighed underretter Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om kategorier af overførsler i medfør af stk. 1, litra b).

3. En overførsel, der er hjemlet i stk. 1, litra b), dokumenteres, og dokumentationen stilles til rådighed for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse efter anmodning, herunder dato og tidspunkt for overførslen, oplysninger om den modtagende kompetente myndighed, begrundelsen for overførslen og de overførte personoplysninger.

Artikel 43d

Undtagelser i særlige situationer

1. I mangel af en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet eller fornødne garantier i henhold til artikel 43c kan Den Europæiske Anklagemyndighed kun overføre personoplysninger til et tredjeland eller en international organisation, såfremt overførslen er nødvendig:
- a) for at beskytte den registreredes eller en anden persons vitale interesser
 - b) for at beskytte den registreredes legitime interesser
 - c) for at afværge en umiddelbar og alvorlig trussel mod en medlemsstats eller et tredjelands offentlige sikkerhed, eller
 - d) i enkeltstående tilfælde af hensyn til Den Europæiske Anklagemyndigheds udførelse af sine opgaver, medmindre Den Europæiske Anklagemyndighed fastslår, at den pågældende registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder går forud for samfundets interesse i overførslen.
2. En overførsel, der er hjemlet i stk. 1, dokumenteres, og dokumentationen stilles til rådighed for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse efter anmodning, herunder dato og tidspunkt for overførslen, samt oplysninger om den modtagende kompetente myndighed, begrundelsen for overførslen og de overførte personoplysninger.

Overførsler af personoplysninger til modtagere i tredjelande

1. Uanset artikel 43a, stk. 1, litra b), og uden at det berører en eventuel international aftale, jf. nærværende artikels stk. 2, kan Den Europæiske Anklagemyndighed i enkeltstående og specifikke tilfælde overføre personoplysninger direkte til modtagere i tredjelande, men kun hvis de øvrige bestemmelser i dette kapitel overholdes, og samtlige følgende betingelser er opfyldt:
 - a) overførslen er strengt nødvendig for udførelsen af dens opgaver som fastlagt i denne forordning med henblik på artikel 37, stk. 1
 - b) Den Europæiske Anklagemyndighed fastslår, at ingen af den pågældende registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder går forud for samfundets interesse, der nødvendiggør overførslen i det foreliggende tilfælde
 - c) Den Europæiske Anklagemyndighed mener, at overførslen til en myndighed, der i tredjelandet er kompetent med henblik på artikel 37, stk. 1, er ineffektiv eller uhensigtsmæssig, navnlig fordi overførslen ikke kan foretages i tide
 - d) den myndighed, der i tredjelandet er kompetent med henblik på artikel 37, stk. 1, underrettes uden unødigt forsinkelse, medmindre dette er ineffektivt eller uhensigtsmæssigt
 - e) Den Europæiske Anklagemyndighed underretter modtageren om det eller de specifikke formål, hvortil sidstnævnte udelukkende kan behandle personoplysningerne, forudsat at denne behandling er nødvendig.
2. En international aftale, jf. stk. 1, skal være en bilateral eller multilateral international aftale, der er indgået mellem Unionen og tredjelande om retligt samarbejde i straffesager og politisamarbejde.
3. En overførsel, der er hjemlet i stk. 1, dokumenteres, og dokumentationen skal stilles til rådighed for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse efter anmodning, herunder dato og tidspunkt for overførslen, oplysninger om den modtagende kompetente myndighed, begrundelsen for overførslen og de overførte personoplysninger.

Tilsyn ved Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

1. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er ansvarlig for at føre tilsyn med og sikre anvendelsen af denne forordnings bestemmelser om beskyttelse af fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder med hensyn til Den Europæiske Anklagemyndigheds behandling af operationelle personoplysninger og for at rådgive Den Europæiske Anklagemyndighed og de registrerede om alle forhold vedrørende behandling af operationelle personoplysninger. Med henblik herpå skal den tilsynsførende udføre opgaverne i stk. 2 i denne artikel, udøve de beføjelser, der tillægges ved stk. 3 i denne artikel, og samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med artikel 45.
2. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse har i henhold til denne forordning følgende opgaver:
 - a) at modtage og undersøge klager og underrette den registrerede om sagens afgørelse inden en rimelig frist
 - b) på eget initiativ eller på grundlag af en klage at iværksætte undersøgelser og underrette de registrerede om sagens afgørelse inden en rimelig frist
 - c) at føre tilsyn med og sikre anvendelsen af bestemmelserne i denne forordning vedrørende beskyttelse af fysiske personer med hensyn til Den Europæiske Anklagemyndigheds behandling af operationelle personoplysninger
 - d) at rådgive Den Europæiske Anklagemyndighed, enten på eget initiativ eller i forbindelse med en høring, om ethvert spørgsmål vedrørende behandlingen af operationelle personoplysninger, navnlig inden Den Europæiske Anklagemyndighed udarbejder interne regler for beskyttelse af grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med behandling af operationelle personoplysninger.

3. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse kan i henhold til denne forordning:
- a) rådgive de registrerede om udøvelsen af deres rettigheder
 - b) forelægge en sag for Den Europæiske Anklagemyndighed i tilfælde af en påstået overtrædelse af bestemmelserne om behandling af operationelle personoplysninger og om nødvendigt fremsætte forslag til at råde bod på overtrædelsen og forbedre beskyttelsen af de registrerede
 - c) høre Den Europæiske Anklagemyndighed, når der i strid med artikel 37e)-37k) er givet afslag på anmodninger om udøvelse af bestemte rettigheder i forbindelse med operationelle personoplysninger
 - d) forelægge en sag for Den Europæiske Anklagemyndighed
 - e) pålægge Den Europæiske Anklagemyndighed at berigtige, begrænse eller slette operationelle personoplysninger, der er blevet behandlet af Den Europæiske Anklagemyndighed i strid med bestemmelserne om behandling af operationelle personoplysninger, samt at underrette tredjemand, til hvem sådanne oplysninger er videregivet, om sådanne foranstaltninger, forudsat at det ikke griber ind i efterforskning og retsforfølgning, som Den Europæiske Anklagemyndighed står i spidsen for
 - f) indbringe en sag for Den Europæiske Unions Domstol på de betingelser, der er fastsat i traktaten
 - g) intervenere i sager ved Den Europæiske Unions Domstol.
4. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse har adgang til de personoplysninger, der behandles af Den Europæiske Anklagemyndighed, og til anklagemyndighedens lokaler, i det omfang det er nødvendigt af hensyn til udøvelsen af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelses opgaver.
5. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse udarbejder en årsrapport om sine tilsynsaktiviteter vedrørende Den Europæiske Anklagemyndighed.

Artikel 44d

Tavshedspligt for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og dennes personale har såvel under embeds- og ansættelsesperioden som efter dens ophør tavshedspligt for så vidt angår alle fortrolige oplysninger, der er kommet til deres kendskab under udøvelsen af officielle hverv.

Artikel 45

Samarbejde mellem Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og de nationale tilsynsmyndigheder

1. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse udfører sine opgaver i nært samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder i konkrete spørgsmål, der kræver national medvirken, navnlig hvis Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse eller en national tilsynsmyndighed finder væsentlige uoverensstemmelser mellem medlemsstaternes praksis eller finder potentielt ulovlig videregivelse ved brug af Den Europæiske Anklagemyndigheds kommunikationskanaler, eller i forbindelse med spørgsmål, der er rejst af en eller flere nationale tilsynsmyndigheder vedrørende implementeringen og fortolkningen af denne forordning.
2. I de i stk. 1 nævnte tilfælde kan Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse og de kompetente nationale datatilsynsmyndigheder inden for rammerne af deres respektive beføjelser om fornødent udveksle relevant information og bistå hinanden i forbindelse med audit og inspektioner, drøfte vanskeligheder ved fortolkning eller anvendelse af denne forordning, undersøge problemer med udøvelsen af uafhængigt tilsyn eller med de registreredes udøvelse af deres rettigheder, udarbejde harmoniserede forslag til fælles løsninger på ethvert problem og fremme bevidstheden om databeskyttelsesrettigheder.
3. Det Europæiske Databeskyttelsesråd, som er oprettet ved forordning (EU) 2016/679, udfører også de opgaver, der er fastsat i artikel 51 i direktiv (EU) 2016/680 med hensyn til spørgsmål, der er omfattet af denne forordning, navnlig de opgaver, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 2.

Artikel 46

Klageadgang til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

1. Alle registrerede har ret til at indgive klage til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, hvis de mener, at Den Europæiske Anklagemyndigheds behandling af operationelle personoplysninger om dem selv overtræder denne forordning.
2. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse underretter den registrerede om forløbet og resultatet af klagen, herunder om muligheden for anvendelse af retsmidler, jf. artikel 46a.

Artikel 46a

Ret til domstolskontrol med hensyn til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

Afgørelser truffet af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse kan indbringes for Den Europæiske Unions Domstol.

[...]

KAPITEL VII
FINANSIELLE BESTEMMELSER OG BESTEMMELSER VEDRØRENDE PERSONALE
AFDELING 1
FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 48

Finansielle aktører

1. Den europæiske chefanklager har ansvaret for at forberede afgørelser om opstilling af budgettet og forelægge dem for kollegiet med henblik på vedtagelse.
2. Den administrerende direktør er som ansvarsberettiget ansvarlig for at gennemføre Den Europæiske Anklagemyndigheds budget.

Artikel 49

Budget

1. Den europæiske chefanklager udarbejder et overslag over alle Den Europæiske Anklagemyndigheds indtægter og udgifter for hvert regnskabsår svarende til kalenderåret på grundlag af et forslag, som den administrerende direktør udarbejder. Dette overslag skal opføres i Den Europæiske Anklagemyndigheds budget.
2. Der skal være ligevægt mellem indtægter og udgifter i Den Europæiske Anklagemyndigheds budget.
3. Den Europæiske Anklagemyndigheds indtægter omfatter ud over andre indtægter:
 - a) et tilskud fra Den Europæiske Unions almindelige budget
 - b) betaling for publikationer og tjenester, der ydes af Den Europæiske Anklagemyndighed.
4. Den Europæiske Anklagemyndigheds udgifter omfatter vederlag til den europæiske chefanklager, de europæiske anklagere, de europæiske delegerede anklagere, den administrerende direktør, Den Europæiske Anklagemyndigheds personale, administrations- og infrastrukturudgifter samt aktionsudgifter.

5. Når de europæiske delegerede anklagere handler inden for rammerne af Den Europæiske Anklagemyndigheds opgaver, anses de relevante udgifter, der afholdes af de europæiske delegerede anklagere i forbindelse med denne virksomhed, for Den Europæiske Anklagemyndigheds aktionsudgifter.

Den Europæiske Anklagemyndigheds aktionsudgifter omfatter i princippet ikke omkostninger i forbindelse med efterforskningsforanstaltninger, der træffes af de kompetente nationale myndigheder, eller omkostninger til retshjælp. De omfatter dog – inden for myndighedens budget – visse omkostninger i forbindelse med dens efterforsknings- og retsforfølgelsesvirksomhed som omhandlet i stk. 5a.

Aktionsudgifter omfatter også oprettelsen af et sagsforvaltningssystem, uddannelse, tjenesterejser og oversættelser, der er nødvendige for Den Europæiske Anklagemyndigheds interne arbejdsgang, såsom oversættelser til den permanente afdeling.

- 5a. Hvis der gennemføres en usædvanligt bekostelig efterforskningsforanstaltning på vegne af myndigheden, kan de europæiske delegerede anklagere efter begrundet anmodning fra de kompetente nationale myndigheder eller på eget initiativ høre den permanente afdeling, om hvorvidt omkostningerne i forbindelse med efterforskningsforanstaltningen delvis kan afholdes af Den Europæiske Anklagemyndighed. Sådanne høringer må ikke forsinke efterforskningen.

Den permanente afdeling kan dernæst efter samråd med den administrerende direktør og på grundlag af proportionaliteten af den foranstaltning, der gennemføres under de specifikke omstændigheder, og den ekstraordinære karakter af de omkostninger, den medfører, beslutte at acceptere eller afvise anmodningen i overensstemmelse med de regler for vurdering af disse kriterier, der skal fastsættes i forretningsordenen. Den administrerende direktør træffer derefter beslutning om størrelsen af det tilskud, der skal ydes, på grundlag af de tilgængelige finansielle ressourcer. Den administrerende direktør underretter straks den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, om beslutningen om størrelsen.

Opstilling af budgettet

1. Hvert år udarbejder den europæiske chefanklager et foreløbigt overslag over Den Europæiske Anklagemyndigheds indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår på grundlag af et forslag, som den administrerende direktør udarbejder. Den europæiske chefanklager sender det foreløbige udkast til overslag til kollegiet med henblik på vedtagelse.
2. Det foreløbige overslag over Den Europæiske Anklagemyndigheds indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår sendes til Kommissionen senest den 31. januar hvert år. Den Europæiske Anklagemyndighed sender senest den 31. marts hvert år Kommissionen et endeligt overslag, herunder et udkast til stillingsfortegnelse.
3. Kommissionen sender en oversigt over overslagene til Europa-Parlamentet og Rådet (budgetmyndigheden) sammen med forslaget til Den Europæiske Unions almindelige budget.
4. På grundlag af oversigten over overslagene opfører Kommissionen de beløb, som den anser for nødvendige på baggrund af stillingsfortegnelsen, og det tilskud, der skal ydes over det almindelige budget, i forslaget til Den Europæiske Unions almindelige budget, som forelægges for budgetmyndigheden i henhold til traktatens artikel 313 og 314.
5. Budgetmyndigheden godkender bevillingerne til tilskuddet fra Unionens almindelige budget til Den Europæiske Anklagemyndighed.
6. Budgetmyndigheden vedtager Den Europæiske Anklagemyndigheds stillingsfortegnelse.
7. Kollegiet vedtager Den Europæiske Anklagemyndigheds budget på grundlag af et forslag fra den europæiske chefanklager. Budgettet bliver endeligt efter den endelige vedtagelse af Den Europæiske Unions almindelige budget. Om nødvendigt tilpasses det i overensstemmelse med samme procedure som den, der gælder for vedtagelsen af det oprindelige budget.
8. I forbindelse med ethvert ejendomsprojekt, der sandsynligvis vil få betydelige konsekvenser for Den Europæiske Anklagemyndigheds budget, finder artikel 88 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1271/2013 anvendelse.

Artikel 51

Gennemførelse af budgettet

1. Den administrerende direktør, der handler i sin egenskab af Den Europæiske Anklagemyndigheds anvisningsberettigede, gennemfører myndighedens budget på eget ansvar og inden for rammerne af det givne budget.
2. Hvert år sender den administrerende direktør alle relevante oplysninger om resultaterne af eventuelle evalueringsprocedurerne til budgetmyndigheden.

Artikel 52

Regnskabsaflæggelse og decharge

1. [...]
2. Den Europæiske Anklagemyndigheds regnskabsfører sender senest den 1. marts efter det afsluttede regnskabsår det foreløbige årsregnskab til Kommissionens regnskabsfører og til Revisionsretten.
3. Den Europæiske Anklagemyndighed sender senest den 31. marts efter det afsluttede regnskabsår beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning til Europa-Parlamentet, til Rådet og til Revisionsretten.
4. Kommissionens regnskabsfører sender senest den 31. marts efter det afsluttede regnskabsår Den Europæiske Anklagemyndigheds foreløbige årsregnskab konsolideret med Kommissionens årsregnskab til Revisionsretten.
5. I overensstemmelse med artikel 148, stk. 1, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 fremsætter Revisionsretten senest den 1. juni det efterfølgende år sine bemærkninger til Den Europæiske Anklagemyndigheds foreløbige årsregnskab.
6. Ved modtagelsen af Revisionsrettens bemærkninger til Den Europæiske Anklagemyndigheds foreløbige årsregnskab, jf. artikel 148 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, opstiller Den Europæiske Anklagemyndigheds regnskabsfører på eget ansvar myndighedens endelige årsregnskab og forelægger det for kollegiet med henblik på en udtalelse.

7. Den Europæiske Anklagemyndigheds regnskabsfører sender senest den 1. juli efter det afsluttede regnskabsår det endelige årsregnskab til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og til Revisionsretten sammen med kollegiets udtalelse.
8. Den Europæiske Anklagemyndigheds endelige årsregnskab offentliggøres senest den 15. november året efter hvert regnskabsår i *Den Europæiske Unions Tidende*.
9. Den administrerende direktør sender senest den 30. september efter hvert regnskabsår Revisionsretten et svar på dennes bemærkninger. Den administrerende direktør sender også svaret til Kommissionen.
10. Hvis Europa-Parlamentet anmoder om det, forelægger den administrerende direktør det alle de oplysninger, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende, jf. artikel 109, stk. 3, i Kommissionens delegerede forordning (EU, Euratom) nr. 1271/2013¹⁹.
11. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet inden den 15. maj i år N + 2 den administrerende direktør decharge for gennemførelsen af budgettet for regnskabsår N.

Artikel 53

Finansielle bestemmelser

Den europæiske chefanklager udarbejder et udkast til finansielle bestemmelser for Den Europæiske Anklagemyndighed på grundlag af et forslag fra den administrerende direktør. Disse bestemmelser vedtages af kollegiet efter høring af Kommissionen. De finansielle bestemmelser kan kun afvige fra bestemmelserne i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1271/2013, hvis det er særligt nødvendigt af hensyn til Den Europæiske Anklagemyndigheds drift, og Kommissionen på forhånd har givet sit samtykke.

¹⁹ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1271/2013 af 30. september 2013 om rammefinansforordningen for de organer, der er omhandlet i artikel 208 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 328 af 7.12.2013, s. 42).

AFDELING 2
BESTEMMELSER VEDRØRENDE PERSONALE

Artikel 54

Almindelige bestemmelser

1. Vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte og de regler, som Den Europæiske Unions institutioner i fællesskab har vedtaget til brug for anvendelsen af denne vedtægt og disse ansættelsesvilkår, gælder for den europæiske chefanklager og de europæiske anklagere, de europæiske delegerede anklagere, den administrerende direktør og Den Europæiske Anklagemyndigheds personale, medmindre andet er fastsat i denne forordning.

Den europæiske chefanklager og de europæiske anklagere ansættes i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene som midlertidigt ansatte i Den Europæiske Anklagemyndighed.
- 1a. Den Europæiske Anklagemyndigheds personale ansættes efter de regler og bestemmelser, der gælder for tjenestemænd og øvrige ansatte i Den Europæiske Union.
2. De beføjelser, som ansættelsesmyndigheden er blevet tillagt ved vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for Den Europæiske Unions øvrige ansatte til at indgå ansættelseskontrakter, udøves af kollegiet. Kollegiet kan delegere disse beføjelser til den administrerende direktør med hensyn til Den Europæiske Anklagemyndigheds personale. Den delegation af beføjelser, der er nævnt i dette stykke, vedrører ikke den europæiske chefanklager, de europæiske anklagere, de europæiske delegerede anklagere eller den administrerende direktør.
3. Kollegiet udsteder passende gennemførelsesbestemmelser til tjenstemandsvedtægten og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne i medfør af tjenstemandsvedtægtens artikel 110. Kollegiet udarbejder også en stillingsfortegnelse som en del af programmeringsdokumentet.
4. Protokollen vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter gælder for Den Europæiske Anklagemyndighed og dens personale.

5. De europæiske delegerede anklagere ansættes som særlige rådgivere som omhandlet i artikel 5, 123 og 124 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union. De kompetente nationale myndigheder letter udøvelsen af de europæiske delegerede anklageres funktioner inden for rammerne af denne forordning og afstår fra enhver handling eller politik, der kan have en negativ indvirkning på deres karriere og status inden for de nationale retshåndhævende myndigheder. De kompetente nationale myndigheder stiller navnlig de ressourcer og det udstyr, der er nødvendigt for, at de europæiske delegerede anklagere kan varetage deres funktioner efter denne forordning, til deres rådighed og sikrer, at de er fuldt integrerede i deres nationale retsforfølgende myndigheder. Det skal sikres, at der er truffet passende foranstaltninger, således at de europæiske delegerede anklageres rettigheder vedrørende social sikring, pension og forsikringsdækning bevares i henhold til den nationale ordning. Det skal også sikres, at en europæisk delegeret anklagers samlede vederlag ikke er lavere, end det ville have været, hvis vedkommende blot var forblevet national anklager. De europæiske delegerede anklageres almindelige arbejdsvilkår og arbejdsmiljø henhører under de kompetente nationale judicielle myndigheders ansvar.
- 5a. De europæiske anklagere og de europæiske delegerede anklagere skal under udøvelsen af deres efterforsknings- og retsforfølgningsbeføjelser ikke modtage andre ordrer, retningslinjer eller instrukser end dem, der udtrykkeligt er fastsat i denne forordning, jf. artikel 6.

Artikel 54a

Midlertidigt ansatte og kontraktansatte

1. Midlertidigt ansatte, der i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Unionen (AØA) er ansat i Unionens institutioner, organer eller agenturer, og som ansættes af myndigheden indtil den [30. juni 2020], tilbydes en kontrakt i henhold til artikel 2, litra f), i AØA, mens kontraktvilkårene forbliver uændrede for de øvrige, uden at det berører kravet om, at de forpligtelser, der følger af AØA, overholdes. Disse midlertidigt ansattes samlede ansættelse anses som tilbagelagt ved myndigheden.
2. Kontraktansatte, der i henhold til artikel 3a eller 3b i AØA er ansat i Unionens institutioner, og som ansættes af myndigheden indtil den [30. juni 2020], tilbydes kontrakter i henhold til artikel 3a i AØA, mens kontraktvilkårene forbliver uændrede for de øvrige. Disse kontraktansattes samlede ansættelse anses som tilbagelagt ved myndigheden.
3. Midlertidigt ansatte, der i henhold til artikel 2, litra f), i AØA, og kontraktansatte, der i henhold til artikel 3a i AØA er ansat i Unionens organer eller agenturer, og som ansættes af myndigheden indtil den [30. juni 2020], tilbydes kontrakter på de samme vilkår. Disse ansattes samlede ansættelse anses som tilbagelagt ved myndigheden.

Artikel 55

Udstationerede nationale eksperter og andet personale

1. Den Europæiske Anklagemyndighed kan foruden sit eget personale gøre brug af udstationerede nationale eksperter eller andre personer, den får stillet til rådighed, men som ikke er ansat af myndigheden. De udstationerede nationale eksperter er underlagt den europæiske chefanklagers myndighed under udførelsen af opgaver, der er forbundet med Den Europæiske Anklagemyndigheds funktioner.
2. Kollegiet vedtager en afgørelse, der fastsætter regler for udstationering til Den Europæiske Anklagemyndighed af nationale eksperter eller andre personer, den får stillet til rådighed, men som ikke er ansat af myndigheden.

KAPITEL VIII

UDØVELSE AF DEN EUROPÆISKE ANKLAGEMYNDIGHEDS

FORBINDELSER MED SINE PARTNERE

AFDELING 1

FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel 56

Fælles bestemmelser

1. I det omfang det er nødvendigt for Den Europæiske Anklagemyndigheds udførelse af sine opgaver, kan den indlede og opretholde samarbejdsforbindelser med EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer i overensstemmelse med disses respektive mål og med myndigheder i tredjelande og internationale organisationer.
2. I det omfang det er relevant for udførelsen af Den Europæiske Anklagemyndigheds opgaver, kan den i medfør af artikel 67 direkte udveksle alle oplysninger med de i stk. 1 i denne artikel nævnte enheder, medmindre andet er fastsat i forordningen.
- 2a. Den Europæiske Anklagemyndighed kan til de formål, der er omhandlet i stk. 1 og 2, indgå samarbejdsordninger med de i stk. 1 nævnte enheder. Disse samarbejdsordninger skal være af teknisk og/eller operationel karakter og skal navnlig tage sigte på at lette samarbejdet og udvekslingen af oplysninger mellem parterne i ordningerne. Samarbejdsordningerne må hverken give mulighed for udveksling af personoplysninger eller have retligt bindende virkninger for Unionen eller dens medlemsstater.

Forbindelser med Eurojust

1. Den Europæiske Anklagemyndighed etablerer og opretholder et tæt forhold til Eurojust på grundlag af et gensidigt samarbejde inden for deres respektive mandater og udvikling af operationelle, administrative og forvaltningsmæssige forbindelser mellem dem som fastlagt nedenfor. Til dette formål afholder den europæiske chefanklager og Eurojusts formand regelmæssigt møder for at drøfte spørgsmål af fælles interesse.
2. I operationelle sager kan Den Europæiske Anklagemyndighed inddrage Eurojust i sin virksomhed med hensyn til grænseoverskridende sager, herunder ved:
 - a) at dele oplysninger, herunder personoplysninger, om sin efterforskning i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i denne forordning
 - b) at opfordre Eurojust eller dets kompetente nationale medlem(mer) til at yde bistand i forbindelse med fremsendelse af myndighedens afgørelser eller anmodninger om gensidig retshjælp til og fuldbyrdelse i stater, der er medlemmer af Eurojust, men som ikke deltager i oprettelsen af Den Europæiske Anklagemyndighed, eller tredjelande.
3. Den Europæiske Anklagemyndighed har indirekte adgang til oplysninger i Eurojusts sagsforvaltningssystem for at få svar på, om der findes oplysninger om søgeemnet. Når der er overensstemmelse mellem oplysninger, som Den Europæiske Anklagemyndighed har indført i sagsforvaltningssystemet, og oplysninger, som Eurojust er i besiddelse af, underrettes både Eurojust og Den Europæiske Anklagemyndighed samt den medlemsstat, som meddelte oplysningerne til Eurojust.
5. Den Europæiske Anklagemyndighed kan benytte sig af Eurojusts administrative bistand og ressourcer. Til dette formål kan Eurojust yde tjenester af fælles interesse til Den Europæiske Anklagemyndighed. Det nærmere indhold af denne ordning reguleres ved en aftale.

Forbindelser med OLAF

1. Den Europæiske Anklagemyndighed etablerer og opretholder et tæt forhold til OLAF på grundlag af et gensidigt samarbejde inden for deres respektive mandater og udveksling af oplysninger. Forholdet skal navnlig sikre anvendelse af alle disponible midler til beskyttelse af EU's finansielle interesser gennem OLAF's komplementaritet med og støtte til myndigheden.
2. Når Den Europæiske Anklagemyndighed foretager en strafferetlig efterforskning i overensstemmelse med denne forordning, indleder OLAF ikke en parallel administrativ undersøgelse af de samme forhold, jf. dog de foranstaltninger, der er fastsat i stk. 3.
3. Den Europæiske Anklagemyndighed kan i forbindelse med en efterforskning anmode OLAF om i overensstemmelse med sit mandat at støtte eller supplere myndighedens virksomhed, navnlig ved:
 - a) at tilvejebringe oplysninger, udarbejde analyser (herunder kriminaltekniske analyser) og yde ekspertise og operationel støtte
 - b) at lette koordineringen af de kompetente nationale administrative myndigheders og EU-organers specifikke tiltag
 - c) at udføre administrative undersøgelser.
4. Den Europæiske Anklagemyndighed kan med henblik på at gøre det muligt for OLAF at overveje passende administrative tiltag i overensstemmelse med sit mandat give relevante oplysninger til OLAF om tilfælde, hvor myndigheden har besluttet ikke at foretage en efterforskning eller har afvist en sag.

5. Den Europæiske Anklagemyndighed har indirekte adgang til oplysninger i OLAF's sagsforvaltningssystem for at få svar på, om der findes oplysninger om søgeemnet. Når der er overensstemmelse mellem oplysninger, som Den Europæiske Anklagemyndighed har indført i sagsforvaltningssystemet, og oplysninger, som OLAF er i besiddelse af, underrettes både OLAF og Den Europæiske Anklagemyndighed om det forhold, at der er overensstemmelse.

Artikel 58

Forbindelser med Europol

1. Den Europæiske Anklagemyndighed etablerer og opretholder et tæt forhold til Europol. I dette øjemed indgår de en samarbejdsordning om de nærmere regler for deres samarbejde.
2. Når det er nødvendigt af hensyn til efterforskningen, skal Den Europæiske Anklagemyndighed på anmodning kunne indhente enhver relevant oplysning, som Europol er i besiddelse af, vedrørende en lovovertrædelse, der henhører under dens kompetenceområde, og den kan ligeledes anmode Europol om at give analytisk støtte til en bestemt igangværende efterforskning, som foretages af Den Europæiske Anklagemyndighed.

Artikel 58a

Forbindelser med andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer

1. Den Europæiske Anklagemyndighed etablerer og opretholder samarbejdsforbindelser med Kommissionen med henblik på at beskytte Unionens finansielle interesser. I dette øjemed indgår de en aftale om de nærmere regler for deres samarbejde.

2. Uden at det berører den korrekte gennemførelse af efterforskningen og dennes fortrolighed, skal Den Europæiske Anklagemyndighed straks forelægge de berørte EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer og andre ofre tilstrækkelige oplysninger til, at de kan træffe passende foranstaltninger, navnlig:
 - a) administrative foranstaltninger, såsom forebyggende foranstaltninger for at beskytte Unionens finansielle interesser. Myndigheden kan anbefale den pågældende EU-institution eller det pågældende EU-organ, -kontor eller -agentur specifikke foranstaltninger
 - b) indtræde som civil part i sagen
 - c) med henblik på administrativ tilbagesøgning af skyldige beløb til Unionens budget eller disciplinære foranstaltninger.

Artikel 59

Forbindelser med tredjelandes myndigheder og internationale organisationer

1. De samarbejdsordninger, der er nævnt i artikel 56, stk. 2a, med myndigheder i tredjelande og internationale organisationer kan navnlig vedrøre udveksling af strategiske oplysninger og udstationering af forbindelsesofficerer ved Den Europæiske Anklagemyndighed.
2. Den Europæiske Anklagemyndighed kan efter aftale med de berørte kompetente myndigheder udpege kontaktpunkter i tredjelande for at lette samarbejdet i overensstemmelse med Den Europæiske Anklagemyndigheds behov.
3. Internationale aftaler, der indgås af Unionen, eller som Unionen har tiltrådt i medfør af traktatens artikel 218 med et eller flere tredjelande på områder, der henhører under Den Europæiske Anklagemyndigheds kompetenceområde, såsom internationale aftaler vedrørende samarbejde i straffesager, mellem Den Europæiske Anklagemyndighed og disse tredjelande, er bindende for Den Europæiske Anklagemyndighed.

4. I mangel af aftale i henhold til stk. 3 skal medlemsstaterne, hvis det er tilladt i den relevante multilaterale internationale aftale, og med forbehold af det pågældende tredjeland's accept, anerkende og, hvis det er relevant, underrette Den Europæiske Anklagemyndighed som en kompetent myndighed i forbindelse med gennemførelsen af multilaterale internationale aftaler om retshjælp i straffesager, som de har indgået, herunder om nødvendigt og muligt, gennem en ændring af disse aftaler.

Medlemsstaterne kan også anmelde Den Europæiske Anklagemyndighed som kompetent myndighed med henblik på gennemførelsen af andre internationale aftaler om retshjælp i straffesager, som de har indgået, herunder gennem en ændring af disse aftaler.

5. I mangel af en aftale i henhold til stk. 3 eller en anerkendelse i henhold til stk. 4, kan den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, gøre brug af en national anklagers beføjelser i vedkommendes medlemsstat til at anmode om retshjælp i straffesager fra myndigheder i tredjelande, i henhold til internationale aftaler, der er indgået af denne medlemsstat, eller gældende national ret og, hvor det er nødvendigt, gennem de kompetente nationale myndigheder. I så fald underretter den europæiske delegerede anklager myndighederne i tredjelande om, at de beviser, der er indsamlet på dette grundlag, vil blive benyttet af Den Europæiske Anklagemyndighed med henblik på denne forordning, og bestræber sig, hvis det er relevant, på at indhente samtykke fra de pågældende myndigheder. I alle tilfælde underrettes tredjelandet behørigt om, at den endelige modtager af svaret på anmodningen er Den Europæiske Anklagemyndighed.

Hvis Den Europæiske Anklagemyndighed ikke kan udøve sine funktioner på grundlag af en relevant international aftale i henhold til stk. 3 eller 4, kan Den Europæiske Anklagemyndighed også anmode om retshjælp i straffesager fra myndigheder i tredjelande i et konkret tilfælde og inden for rammerne af dets materielle kompetence. Den Europæiske Anklagemyndighed skal opfylde de betingelser, som kan fastsættes af disse myndigheder vedrørende brugen af de oplysninger, der er givet på dette grundlag.

6. Med forbehold af andre bestemmelser i denne forordning kan Den Europæiske Anklagemyndighed efter anmodning give de kompetente myndigheder i tredjelande eller internationale organisationer oplysninger eller bevismateriale, som Den Europæiske Anklagemyndighed allerede er i besiddelse af, med henblik på efterforskning eller til brug som bevismateriale i strafferetlige efterforskninger. Efter at have rådført sig med den permanente afdeling træffer den en europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, afgørelse om en sådan overførsel af oplysninger eller bevismateriale i overensstemmelse med national ret i vedkommendes medlemsstat og denne forordning.
7. Hvis det er nødvendigt at anmode om udlevering af en person, kan den europæiske delegerede anklager, der behandler sagen, anmode den kompetente myndighed i hans/hendes medlemsstat om at udstede en udleveringsanmodning i overensstemmelse med gældende traktater og/eller national ret.

Artikel 59a

Forbindelser med medlemsstater, der ikke er bundet af denne forordning

1. Samarbejdsordningerne i artikel 56, stk. 2a, med myndighederne i medlemsstater, der ikke er bundet af denne forordning, kan navnlig vedrøre udveksling af strategiske oplysninger og udstationering af forbindelsesofficerer ved Den Europæiske Anklagemyndighed.
2. Den Europæiske Anklagemyndighed kan efter aftale med de berørte kompetente myndigheder udpege kontaktpunkter i medlemsstater, der ikke er bundet af denne forordning, for at lette samarbejdet i overensstemmelse med Den Europæiske Anklagemyndigheds behov.

[...]

KAPITEL IX

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 62

Retlig status og vilkår

1. I hver medlemsstat tillægges Den Europæiske Anklagemyndighed den rets- og handleevne, som denne stats nationale ret tillægger juridiske personer.
2. De nødvendige dispositioner for at tilvejebringe lokaler til Den Europæiske Anklagemyndighed og de faciliteter, som værtsmedlemsstaten skal stille til rådighed, samt de særlige regler, der skal gælde i den pågældende medlemsstat for medlemmerne af kollegiet, den administrative direktør og personalet i Den Europæiske Anklagemyndighed og de pågældendes familiemedlemmer, fastlægges i en hjemstedsaftale, der skal indgås mellem Den Europæiske Anklagemyndighed og værtsmedlemsstaten senest to år efter denne forordnings ikrafttræden.

Artikel 63

Sprogordning

1. Rådets forordning nr. 1/58²⁰ finder anvendelse på retsakter omhandlet i artikel 16 og 72.
- 1a. Kollegiet træffer med et flertal på to tredjedele af medlemmerne afgørelse om Den Europæiske Anklagemyndigheds interne sprogordning.
2. De oversættelsesopgaver, der er nødvendige af hensyn til Den Europæiske Anklagemyndigheds virke på centralt plan, udføres af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer, medmindre sagens hastende karakter kræver en anden løsning. De europæiske delegerede anklagere træffer afgørelse om de nærmere regler for oversættelse med henblik på efterforskning i overensstemmelse med gældende national ret.

²⁰ EØF Rådet: forordning nr. 1 om den ordning, der skal gælde for Det europæiske økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 17 af 6.10.1958, s. 385).

Fortrolighed og tavshedspligt

1. Medlemmerne af kollegiet, den administrerende direktør og personalet i Den Europæiske Anklagemyndighed, udstationerede nationale eksperter og andre personer, myndigheden får stillet til rådighed, men som ikke er ansat af den, samt de europæiske delegerede anklagere er underlagt et krav om fortrolighed i overensstemmelse med EU-lovgivningen med hensyn til alle oplysninger, som Den Europæiske Anklagemyndighed er i besiddelse af.
2. Enhver person, der deltager i eller bistår med varetagelsen af Den Europæiske Anklagemyndigheds funktioner på nationalt plan, er underlagt et krav om fortrolighed i overensstemmelse med gældende national ret.
3. Kravet om fortrolighed gælder også de i stk. 1 og 2 omhandlede personer og efter ophøret af deres tjenesteperiode, tjenstekontrakt eller virksomhed.
4. Alle oplysninger, som modtages af Den Europæiske Anklagemyndighed, er omfattet af kravet om fortrolighed i overensstemmelse med gældende national ret eller EU-retten, medmindre oplysningerne allerede er blevet offentliggjort lovligt.
5. Den efterforskning, der udføres under Den Europæiske Anklagemyndigheds kontrol, beskyttes af de gældende EU-retlige regler om tavshedspligt. Enhver person, der deltager i eller bistår med udførelsen af Den Europæiske Anklagemyndigheds funktioner, er forpligtet til at overholde reglerne om tavshedspligt i gældende national ret.

Artikel 65

Gennemsigtighed

1. Forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse på dokumenter, der ikke er sagsakter, herunder elektroniske billeder af disse akter, der opbevares i overensstemmelse med artikel 36c i denne forordning.
2. Den europæiske chefanklager udarbejder senest seks måneder efter sin oprettelse de nærmere regler for anvendelse af denne bestemmelse med henblik på kollegiets vedtagelse.
3. Afgørelser, som Den Europæiske Anklagemyndighed træffer i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan påklages til den europæiske ombudsmand eller indbringes for Den Europæiske Unions Domstol, hvis betingelserne i henholdsvis artikel 228 og 263 i traktaten er opfyldt.

OLAF og Den Europæiske Revisionsret

1. For at lette arbejdet med bekæmpelse af svig, bestikkelse og anden ulovlig virksomhed i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013²¹ tiltræder Den Europæiske Anklagemyndighed senest seks måneder efter datoen for anvendelsen af denne forordning den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)²², og vedtager passende bestemmelser, som skal finde anvendelse på den europæiske chefanklager, de europæiske anklagere, den administrerende direktør, Den Europæiske Anklagemyndigheds personale, udstationerede nationale eksperter, og andre personer, myndigheden får stillet til rådighed, men som ikke er ansat af den, samt de europæiske delegerede anklagere under anvendelse af modellen i bilaget til nævnte aftale.
2. Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at kontrollere alle kontrahenter og underkontrahenter, der har modtaget EU-midler gennem Den Europæiske Anklagemyndighed.
3. OLAF kan udføre undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, i henhold til bestemmelserne og efter procedurene i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 og Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96²³ for at fastslå, om der foreligger uregelmæssigheder, der er til skade for Unionens finansielle interesser i forbindelse med udgifter, der finansieres af Den Europæiske Anklagemyndighed.

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

²² Interinstitutionel aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) (EFT L 136, s. 15).

²³ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

4. Den Europæiske Anklagemyndigheds samarbejdsordninger med EU-organer, tredjelandes myndigheder og internationale organisationer samt kontrakter skal indeholde bestemmelser, som udtrykkeligt giver Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage denne kontrol og disse undersøgelser i overensstemmelse med deres respektive beføjelser, jf. dog stk. 1, 2 og 3.

Artikel 67

Regler om beskyttelse af følsomme ikkeklassificerede og klassificerede oplysninger

1. Den Europæiske Anklagemyndighed etablerer interne regler om beskyttelse af følsomme ikkeklassificerede oplysninger, herunder indlæsning og behandling af sådanne oplysninger i Den Europæiske Anklagemyndighed.
2. Den Europæiske Anklagemyndighed fastsætter interne regler om beskyttelse af EU-klassificerede oplysninger, som er i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2013/488/EU²⁴, med henblik på at sikre et tilsvarende beskyttelsesniveau for sådanne oplysninger.

Artikel 68

Administrative undersøgelser

Den Europæiske Anklagemyndigheds administrative virksomhed er underlagt Den Europæiske Ombudsmands undersøgelser i overensstemmelse med traktatens artikel 228.

Artikel 69

Almindelige bestemmelser om ansvar

1. Den Europæiske Anklagemyndigheds ansvar i kontraktforhold bestemmes efter den ret, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.
2. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at træffe afgørelse i henhold til en voldgiftsbestemmelse i kontrakter, som Den Europæiske Anklagemyndighed har indgået.

²⁴ Rådets afgørelse 2013/488/EU af 23. september 2013 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (EUT L 274 af 15.10.2013, s. 1).

3. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold erstatter Den Europæiske Anklagemyndighed i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes lovgivninger, og uanset et eventuelt ansvar efter artikel 47, enhver skade forvoldt af Den Europæiske Anklagemyndighed eller dens personale under udøvelsen af deres hverv, i det omfang skaden kan tilskrives dem.
4. Stk. 3 finder også anvendelse på skader, som en europæisk delegeret anklager forvolder under udøvelsen af sit hverv.
5. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at afgøre tvister vedrørende erstatning for de i stk. 3 omhandlede skader.
6. Spørgsmålet om, hvilke nationale domstole i de enkelte medlemsstater der har kompetence til at behandle tvister vedrørende Den Europæiske Anklagemyndigheds ansvar i kontraktforhold som omhandlet i denne artikel, afgøres under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 44/2001²⁵.
7. Den Europæiske Anklagemyndigheds personales personlige ansvar over for Den Europæiske Anklagemyndighed fastlægges i den personalevedtægt eller de ansættelsesvilkår, der gælder for personalet.

[...]

²⁵ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1).

Artikel 72

Gennemførelsesbestemmelser og programmeringsdokumenter

På forslag fra den europæiske chefanklager vedtager kollegiet navnlig

- a) hvert år det programmeringsdokument, der skal indeholde den årlige og flerårige programmering af Den Europæiske Anklagemyndighed
- b) en strategi til bekæmpelse af svig, som står i rimeligt forhold til risikoen for svig under hensyntagen til omkostningseffektiviteten af de foranstaltninger, der skal gennemføres
- c) bestemmelser om ansættelsesvilkår, resultatkriterier, faglig utilstrækkelighed samt rettigheder og pligter for så vidt angår de europæiske delegerede anklagere, herunder bestemmelser med henblik på forebyggelse og håndtering af interessekonflikter
- f) de nærmere regler vedrørende anvendelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001 i Den Europæiske Anklagemyndigheds virke
- g) de gennemførelsesbestemmelser, der er omhandlet i artikel 24, stk. 8, i forordning (EF) nr. 45/2001.

Artikel 72a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 37, stk. 1b, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra (*datoen for basisretsaktens ikrafttræden*).
3. Den i artikel 37, stk. 1b, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 37, stk. 1b, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 72b

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og finder anvendelse, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet om den delegerede retsakt anføres der en begrundelse for anvendelse af hasteproceduren.
2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel a, stk. 5, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald ophæver Kommissionen retsakten umiddelbart efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

Artikel 73

Underretninger

Hver medlemsstat udnævner de myndigheder, som har kompetence med hensyn til gennemførelsen af denne forordning. Oplysninger om de udnævnte myndigheder og om enhver efterfølgende ændring meddeles samtidigt til den europæiske chefanklager, Rådet og Kommissionen.

Medlemsstaterne forelægger også Den Europæiske Anklagemyndighed en omfattende liste over de nationale materielle strafferetlige bestemmelser, som finder anvendelse på de lovovertrædelser, der er defineret i direktiv (EU) 2017/xx og anden relevant national lovgivning. Den Europæiske Anklagemyndighed sikrer, at oplysninger, der modtages via disse lister, offentliggøres. Desuden forelægger medlemsstater, der i henhold til artikel 25, stk. 1b, agter at indskrænke anvendelsen af artikel 25, stk. 1, litra e) og f), til nærmere angivne alvorlige strafbare handlinger, Den Europæiske Anklagemyndighed en liste over disse strafbare handlinger.

Artikel 73a

Gennemgang af reglerne vedrørende beskyttelse af fysiske personer med hensyn til Den Europæiske Anklagemyndigheds behandling af personoplysninger

I forbindelse med tilpasningen af forordning (EF) nr. 45/2001 i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, og artikel 98 i forordning (EU) 2016/679 gennemgår Kommissionen de bestemmelser vedrørende beskyttelse af fysiske personer med hensyn til Den Europæiske Anklagemyndigheds behandling af personoplysninger, der er fastsat i denne forordning. Hvis det er relevant, fremsætter Kommissionen et lovgivningsforslag til ændring eller ophævelse af de pågældende bestemmelser.

Artikel 74

Evaluering

1. Senest fem år efter at denne forordning er bragt i anvendelse og herefter hvert femte år, bestiller Kommissionen en evaluering og forelægger en evalueringsrapport om forordningens gennemførelse og virkning samt af Den Europæiske Anklagemyndigheds effektivitet og produktivitet og dens arbejdsmetoder. Kommissionen sender evalueringsrapporten og sine konklusioner til Europa-Parlamentet og til Rådet og til de nationale parlamenter. Evalueringens konklusioner offentliggøres.

2. Kommissionen fremsætter forslag til lovgivning for Europa-Parlamentet og Rådet, hvis den vurderer, at der er behov for yderligere eller mere detaljerede bestemmelser om oprettelsen af Den Europæiske Anklagemyndighed og dens funktioner eller om den procedure, der finder anvendelse på dens virksomhed.

Artikel 75

Ikrafttræden

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Efter datoen for denne forordnings ikrafttræden udøver Den Europæiske Anklagemyndighed sin kompetence i forbindelse med enhver lovovertrædelse, der henhører under dens kompetenceområde.

Den Europæiske Anklagemyndighed påtager sig de efterforsknings- og retsforfølgingsmæssige opgaver, som overdrages til den ved denne forordning, fra en dato, som fastsættes ved en kommissionsafgørelse efter forslag fra den europæiske chefanklager, når Den Europæiske Anklagemyndighed er blevet oprettet. Kommissionens afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den dato, der skal fastsættes af Kommissionen, må ikke være tidligere end [X] år efter denne forordnings ikrafttræden og ikke tidligere end datoen for gennemførelsen af direktivet om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.
